

تجارب منتخب سیاستگذاری علم، فناوری و نوآوری (ه)

اداره کسب و کارهای کوچک ایالات متحده آمریکا

(برنامه‌های سیاستی برای حمایت از کسب و کارهای کوچک و کارآفرین)

السلامة
الاجتماعية

تجارب منتخب سیاستگذاری علم، فناوری و نوآوری (۵)

اداره کسب و کارهای کوچک ایالات متحده آمریکا

(برنامه‌های سیاستی برای حمایت از کسب و کارهای کوچک و کارآفرین)

پدیدآورندگان:

مصطفی صفدری رنجبر

عضو هیات علمی پردیس فارابی دانشگاه تهران

مهدی الباسی

عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی

میثم نریمانی

عضو هیات علمی پژوهشکده مطالعات فناوری

عنوان کتاب: تجارب منتخب سیاستگذاری علم، فناوری و نوآوری (۵)
اداره کسب و کارهای کوچک ایالات متحده آمریکا
پدیدآورندگان: مصطفی صفدری رنجبر، مهدی الیاسی و میثم نریمانی
ناشر: دانش بنیان فناوری
نوبت چاپ: اول (شهریور ۱۳۹۹)
شمارگان: ۱۰۰ جلد
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۹۰۵-۲-۲

نشانی: تهران، خیابان ملاصدرا، خیابان شیخ بهایی شمالی، کوچه لادن، پلاک ۲۰
کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر، متعلق به نشر دانش بنیان فناوری بوده و هرگونه بهره‌برداری از مطالب آن با
ذکر منبع، مجاز می‌باشد.

فهرست

خلاصه مدیریتی و توصیه های سیاستی..... ۵

فصل اول: معرفی اداره کسب و کارهای کوچک..... ۲۷

۱-۱. ماموریت اداره کسب و کارهای کوچک..... ۲۷

۲-۱. تاریخچه اداره کسب و کارهای کوچک..... ۲۷

۳-۱. ساختار اداره کسب و کارهای کوچک..... ۲۸

۴-۱. فعالیت های کلیدی اداره کسب و کارهای کوچک..... ۳۱

۵-۱. ارزش های کلیدی اداره کسب و کارهای کوچک..... ۳۱

۶-۱. اهداف استراتژیک اداره کسب و کارهای کوچک..... ۳۳

۱-۶-۱. هدف استراتژیک ۱: حمایت از رشد درآمد و ایجاد اشتغال در کسب و کارهای کوچک..... ۳۳

۱-۶-۲. هدف استراتژیک ۲: ایجاد اکوسیستم کارآفرینی و خلق محیط دوستدار کسب و کار..... ۴۶

۱-۶-۳. هدف استراتژیک ۳: احیای کسب و کارهای کوچک پس از بحران های مختلف..... ۵۵

۱-۶-۴. هدف استراتژیک ۴: تقویت اداره کسب و کارهای کوچک برای خدمات رسانی به کسب و کارها..... ۵۹

فصل دوم: معرفی برنامه های اداره کسب و کارهای کوچک..... ۶۹

۱-۲. برنامه های سیاستی حمایت از تامین مالی از طریق اعطای وام و ضمانت وام..... ۷۰

- ۱-۱-۲. برنامه ضمانت وام..... ۷۰
- ۲-۱-۲. برنامه وام ۵۰۴ شرکت توسعه ای دارای مجوز ۷۱
- ۳-۱-۲. برنامه وام های خرد..... ۷۳
- ۴-۱-۲. برنامه تامین ضمانت نامه ۷۴
- ۲-۲. برنامه های سیاستی برای تسهیل عقد قراردادهای پیمانکاری دولتی و خریدهای دولتی از کسب و کارهای کوچک..... ۷۶
- ۱-۲-۲. برنامه خریدهای دولتی از کسب و کارهای کوچک ۷۶
- ۲-۲-۲. برنامه قراردادهای پیمانکاری دولت فدرال با کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان ۷۸
- ۳-۲-۲. برنامه خرید دولتی از کسب و کارهای کوچک متعلق به معلولین ۷۹
- ۳-۲. برنامه های سیاستی برای توسعه و توانمندسازی کسب و کارهای کوچک و کارآفرین ۸۰
- ۱-۳-۲. برنامه توسعه کسب و کارهای کوچک a۸ ۸۰
- ۲-۳-۲. برنامه کمک های مدیریتی و فنی ۷z ۸۱
- ۳-۳-۲. برنامه مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک (SBDC) ۸۳
- ۴-۳-۲. برنامه مراکز کسب و کار زنان (WBC) ۸۵
- ۵-۳-۲. برنامه SCORE ۸۶
- ۶-۳-۲. برنامه توسعه کسب و کار معلولین ۸۸
- ۷-۳-۲. برنامه رهبران در حال ظهور ۸۹
- ۴-۲. برنامه های سیاستی حمایت از شرکت های سرمایه گذاری در کسب و کارهای کوچک و کارآفرین ۹۱
- ۱-۴-۲. برنامه شرکت های سرمایه گذاری در کسب و کارهای کوچک (SBIC) ۹۱
- ۲-۴-۲. برنامه سرمایه گذاری در کسب و کارهای کوچک کارآفرین (PRIME) ۹۳
- ۵-۲. برنامه های سیاستی حمایت از تحقیق و توسعه، انتقال فناوری و همکاری های فناورانه در کسب و کارهای کوچک..... ۹۴
- ۱-۵-۲. برنامه پژوهش های نوآورانه کسب و کارهای کوچک (SBIR) ۹۴
- ۲-۵-۲. برنامه انتقال فناوری کسب و کارهای کوچک (STTR) ۹۶
- ۳-۵-۲. برنامه همکاری های فناورانه دولت های فدرال و ایالتی (FAST) ۹۸
- ۶-۲. برنامه های سیاستی حمایت از توسعه منطقه ای ۹۹
- ۱-۶-۲. برنامه توسعه مناطق محروم HUBZone ۹۹
- ۲-۶-۲. برنامه خوشه های نوآوری منطقه ای ۱۰۱

۱۰۲.....	۷-۲. برنامه های سیاستی حمایت از کسب و کارهای بومیان و کسب و کارهای آسیب دیده
۱۰۲.....	۱-۷-۲. برنامه دسترسی کسب و کارهای بومی
۱۰۴.....	۲-۷-۲. برنامه کمک های جبران سوانح
۱۰۶.....	۸-۲. برنامه های سیاستی حمایت از تجارب بین المللی و صادرات کسب و کارهای کوچک
۱۰۶.....	۱-۸-۲. برنامه تجارت بین المللی
۱۰۷.....	۲-۸-۲. برنامه توسعه صادرات ایالتی (STEP)
۱۰۸.....	۳-۸-۲. BusinessUSA
۱۰۹.....	۹-۲. برنامه های سیاستی حمایت های حقوقی و قانونی از کسب و کارهای کوچک
۱۰۹.....	۱-۹-۲. برنامه حمایت های حقوقی و قانونی
۱۱۱.....	۲-۹-۲. برنامه وکالت کسب و کارهای کوچک
۱۱۳.....	منابع و ماخذ

خلاصه مدیریتی و توصیه‌های سیاستی

حدود ۳۰ میلیون صاحبان کسب و کارهای کوچک در ایالات متحده موتور ایجاد شغل و رشد اقتصادی در این کشور به حساب می‌آیند. کسب و کارهای کوچک برای تقویت قدرت اقتصادی، برای ساختن آینده کشور و کمک به ایالات متحده برای حضور در عرصه‌های رقابت در بازارهای جهانی بسیار مهم هستند. کسب و کارهای کوچک ایجادکنندگان اصلی شغل در ایالات متحده هستند و حدود ۶۵ درصد از اشتغالزایی خالص در بخش خصوصی را به خود اختصاص می‌دهند. از طرفی، کسب و کارهای کوچک حدود یک چهارم صادرات محصولات و خدمات در ایالات متحده را به خود اختصاص می‌دهند و کسب و کارهای کوچکی در عرصه صادرات فعال هستند به نسبت کسب و کارهای کوچکی که در بازارهای داخلی فعالیت می‌کنند، رشد درآمد و ایجاد اشتغال بیشتری را تجربه می‌نمایند. ارزش کل صادرات محصولات و خدمات توسط ایالات متحده برابر ۲ تریلیارد دلار است که سهم کسب و کارهای کوچک از صادرات این کشور معادل ۵۰۰ میلیارد دلار است. بعلاوه، طی دو دهه اخیر کسب و کارهای کوچک نقش قابل توجهی را در برطرف ساختن نیاز و تقاضای سازمان‌های دولت فدرال از طریق عقد قراردادهای پیمانکاری و خرید دولتی ایفا نموده‌اند. آمارها گویای آن است که ارزش قراردادهای منعقد شده بین کسب و کارهای کوچک و دولت فدرال از ۴۰ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۷ به حدود ۱۰۰ میلیارد دلار در ۲۰۱۵ رسیده است.

به دلیل اهمیت راهبردی کسب و کارهای کوچک برای رشد و رونق اقتصادی و توسعه اجتماعی جامعه از یک سو و ضعف آنها در تامین سرمایه مورد نیاز برای فعالیت هایشان از روش های رایج از سوی دیگر، اداره کسب و کارهای کوچک تلاش می کند تا از طریق وام دادن به کسب و کارهای کوچک، کمک به مشاغل کوچک علاقمند به صادرات و تجارت بین المللی و ایجاد دسترسی به قراردادهای دولت فدرال پشتیبانی لازم از این کسب و کارها را انجام دهد. زیرا، احتمال کمتری وجود دارد که وام دهندگان و سرمایه گذاران در مقایسه با شرکت های بزرگ به تامین سرمایه برای کسب و کارهای کوچک بپردازند. کسب و کارهای کوچک عمدتاً جوان تر هستند و سوابق اعتباری کمتری دارند و این امر باعث افزایش ریسک پیش روی این کسب و کارها برای اخذ وام می شود. بعلاوه، عواملی چون افزایش در میزان وام مورد نیاز در کسب و کارهای بزرگ و کاهش تعداد موسسات مالی ارائه دهنده وام و تسهیلات به کسب و کارها، بر اهمیت حمایت های اداره کسب و کارهای کوچک از کارآفرینان خرد و کسب و کارهای کوچک می افزاید.

در همین راستا، اداره کسب و کارهای کوچک^۱ در سال ۱۹۵۳ بر اساس قانون کسب و کارهای کوچک^۲ (قانون مصوب کنگره در ۳۰ جولای ۱۹۵۳) به عنوان یک سازمان وابسته به دولت فدرال برای کمک، مشاوره و حمایت از منافع و حل مشکلات کسب و کارهای کوچک ایجاد شد. قانون کسب و کارهای کوچک در سال های ۱۹۵۸، ۱۹۷۸ و ۱۹۸۸ مورد بازنگری قرار گرفت و اصلاحاتی در آن صورت پذیرفت. اداره کسب و کارهای کوچک نیز از زمان ریاست جمهوری باراک اوباما در جایگاه یکی از اعضای کابینه ریاست جمهوری قرار گرفت و مستقیماً زیر نظر رئیس جمهور فعالیت می کند. بودجه سالانه این اداره در سال ۲۰۱۵ حدود ۷۱۰ میلیون دلار بوده است و در همین سال حدود ۳۳۰۰ نفر کارمند داشته است. اداره کسب و کارهای کوچک حمایت های مالی خود از کسب و کارهای کوچک را از طریق بانک ها و موسسات مالی و اعتباری انجام می دهد و این اداره صرفاً ضمانت نامه هایی با پشتیبانی دولت برای بخشی از تسهیلات و وام ها فراهم می آورد که در سال های اخیر این سهم به حدود ۹۰ درصد رسیده است. همچنین، این اداره کمک می کند تا حدود ۲۳ درصد قراردادهای دولتی با کسب و کارهای کوچک بویژه کسب و کارهای کوچک متعلق به بانوان و

1. Small Business Administration (SBA)

2. Small Business Act

معلولان منعقد شود. دفتر مرکزی این اداره در واشینگتن دی سی^۱ است و این اداره دارای حداقل یک دفتر در هر ایالت می باشد. علاوه، این اداره از طریق اعطای گرننت از ایجاد حدود ۹۰۰ مرکز توسعه کسب و کار در سرتاسر کشور حمایت می کند.

مأموریت این اداره عبارت است از "حفظ و تقویت اقتصاد کشور از طریق سرعت بخشیدن به تأسیس و فعالیت کسب و کارهای کوچک و کمک به بهبود اقتصادی جامعه". این اداره از طریق شبکه گسترده ای از دفاتر خود و مشارکت با سازمان های دولتی و شرکت های خصوصی، خدمات خود را به کسب و کارهای کوچک در سرتاسر ایالات متحده ارائه می نماید. این اداره از طریق بهبود اکوسیستم کارآفرینی تضمین می کند که صاحبان کسب و کارهای کوچک و کارآفرینان به خوبی از منافع و موقعیت های جدید و بازارهای نو بهره مند می شوند و از این طریق به توسعه اقتصادی و اجتماعی جامعه کمک می کنند. اداره کسب و کارهای کوچک چهار هدف استراتژیک را دنبال می نماید که در ذیل هر هدف تعدادی استراتژی قرار دارد. اهداف استراتژیک چهارگانه اداره کسب و کارهای کوچک عبارتند از: (۱) حمایت از افزایش درآمد و ایجاد مشاغل در کسب و کارهای کوچک؛ (۲) ایجاد یک اکوسیستم کارآفرینی مناسب و دوستدار کسب و کارهای کوچک؛ (۳) محافظت از کسب و کارهای کوچک در مقابل بحران ها و سوانح؛ (۴) تقویت ظرفیت ها و قابلیت های اداره کسب و کارهای کوچک به منظور ارائه خدمات کارا و اثربخش به کسب و کارهای کوچک.

اداره کسب و کارهای کوچک استانداردهای اندازه را برای کسب و کارهای کوچک تعیین می کند تا از طریق آن مشخص گردد که یک کسب و کار باید کوچک در نظر گرفته شود یا خیر؟ اداره کسب و کارهای کوچک معیارهای اندازه را برای کلیه فعالیت های اقتصادی انتفاعی تعریف کرده است، همانطور که سیستم طبقه بندی صنایع آمریکای شمالی^۲ (NAICS) کدهای صنایع مختلف را توصیف می کند. استانداردهای اندازه در فرایند انعقاد قراردادهای خرید و پیمانکاری دولتی بسیار مهم هستند، زیرا آنها رقابت در زمین مسطح و همتراز برای رقابت کسب و کارهای کوچک با کسب و کارها با اندازه های مختلف را تضمین می کنند. استانداردهای اندازه همچنین در سایر برنامه های اداره کسب و کارهای کوچک مانند برنامه های وام، برنامه کمک های مالی تحقیقات نوآورانه در

1. Washington D.C

2. North American Industry Classification System (NAICS)

کسب و کارهای کوچک (SBIR) و برنامه انتقال فناوری کسب و کارهای کوچک (STTR) استفاده می شوند. در واقع، استانداردهای اندازه در کلیه برنامه های دولت فدرال که منافع کسب و کارهای کوچک را فراهم می آورند، اعمال می شوند.

در ادامه به ارائه برخی توصیه های سیاستی حاصل از مطالعه برنامه های اداره کسب و کارهای کوچک ایالات متحده و تطبیق آنها با برنامه های "سازمان صنایع کوچک و شهرک های صنعتی ایران" و "برنامه های حمایتی ذیل قانون حمایت از شرکت ها و موسسات دانش بنیان" پرداخته شده است:

توصیه سیاستی ۱: تسهیل دسترسی پذیری به منابع مالی از طریق اعطای وام و ضمانت وام برای کسب و کارهای کوچک

اداره کسب و کارهای کوچک از طریق طراحی و اجرای برنامه های متنوع به تسهیل دسترسی کسب و کارهای کوچک به سرمایه مورد نیاز برای راه اندازی و توسعه فعالیت هایشان می پردازد. این اداره با وام دهندگان همکاری می کند تا وام هایی را برای کسب و کارهای کوچک فراهم کند. این اداره به طور مستقیم به صاحبان کسب و کارهای کوچک وام نمی دهد. در عوض، خطوط راهنمایی برای وام دهندگان شریک خود، سازمان های توسعه کسب و کار و موسسات مالی تعیین می کند. اداره کسب و کارهای کوچک ریسک وام دهندگان را کاهش می دهد و دسترسی به سرمایه را برای آنها آسان تر می کند. این امر باعث می شود اخذ وام برای کسب و کارهای کوچک آسانتر شود.

برنامه ضمانت وام 7a^۱ یکی از برنامه های اصلی اداره کسب و کارهای کوچک برای کمک به این کسب و کارها در زمینه بدست آوردن سرمایه و تأمین اعتبار می باشد، زمانی که دریافت سرمایه و تأمین مالی از مجاری متعارف و سنتی مانند اخذ وام از بانک ها امکان پذیر نباشد. انعطاف پذیری این وام ها، کسب و کارهای کوچک را قادر می سازد تا مبلغی حدود ۵ میلیون دلار برای سرمایه گذاری در کسب و کارهای مختلف تأمین نمایند که سررسید وام ها حداکثر ۱۰ سال برای سرمایه در گردش و ۲۵ سال برای املاک و مستغلات می باشد (برنامه ۲-۱). برنامه وام ۵۰۴ شرکت توسعه ای دارای مجوز^۲ نیز یکی دیگر از برنامه های توسعه اقتصادی اداره کسب و کارهای کوچک است که تأمین

1. 7(a) Loan Guarantees Program

2. 504 Certified Development Loans Program

کننده مالی احداث کارخانه، تهیه تجهیزات اصلی برای کسب و کارهای کوچک و بازپرداخت بدهی‌های مرتبط با تهیه دارایی‌های ثابت این کسب و کارها است (برنامه ۲-۲).

یکی دیگر از برنامه‌های مهم این اداره، برنامه وام‌های کوچک^۱ به کسب و کارهای خرد^۲ است که به کسب و کارهای کوچک کمک می‌کند تا راه اندازی شوند و توسعه یابند. این وام به وام دهندگان واسطه‌ای^۳ که به نوبه خود وام‌هایی به مبلغ ۵۰ هزار دلار یا کمتر (وام کوچک) به استارت‌آپ‌ها و کسب و کارهای کوچک تازه تاسیس شده و در حال رشد نیازمند به تأمین مالی در مقیاس کوچک وام می‌دهند، ارائه می‌شود (برنامه ۲-۳). همچنین، اداره کسب و کارهای کوچک در قالب برنامه تأمین ضمانت نامه^۴ از پیمانکاران کوچک در زمینه رقابت و گرفتن پروژه‌های پیمانکاری دولتی در قالب ساخت و ساز، ارائه خدمات و تولید محصولات از طریق برنامه تأمین ضمانت نامه پشتیبانی می‌کند. تحت برنامه تأمین ضمانت نامه، اداره کسب و کارهای کوچک اوراق قرضه در قراردادهای حداکثر ۶٫۵ میلیون دلاری را برای پیمانکاران (کسب و کارهای کوچک و کارآفرین) که قادر به دریافت اوراق قرضه تضمین شده از طریق کانال‌های تجاری معمولی نیستند را تضمین می‌کند (برنامه ۲-۴).

بعلاوه، برنامه شرکت‌های سرمایه‌گذاری در کسب و کارهای کوچک^۵ (SBIC) یکی از برنامه‌های کمک‌های مالی به کسب و کارهای کوچک است که از طریق اداره کسب و کارهای کوچک مدیریت و اجرا می‌شوند. ساختار این برنامه منحصر به فرد است به این دلیل که شرکت‌های سرمایه‌گذاری در کسب و کارهای کوچک، صندوق‌های سرمایه‌گذاری خصوصی هستند که از طرف اداره کسب و کارهای کوچک مجوز فعالیت اخذ می‌نمایند. این شرکت‌های سرمایه‌گذاری از سرمایه خودشان به علاوه وام‌های اخذ شده با ضمانت اداره کسب و کارهای کوچک استفاده می‌کنند تا در کسب و کارهای کوچک دارای صلاحیت سرمایه‌گذاری نمایند (۲-۱۸). علاوه بر این، برنامه سرمایه‌گذاری در کسب و کارهای کوچک کارآفرین^۶ (PRIME) به سازمان‌های مختلف کمک می‌کند تا این سازمان‌ها به کارآفرینان کم‌درآمد که فاقد امکانات آموزشی و مشاوره‌ای کافی هستند در جهت

1. Microloan Program

2. Micro Businesses

3. Microloan Intermediary lenders

4. Surety Bond Guarantee Program

5. Small Business Investment Companies (SBIC) Program

6. Program for Investment in Micro-Entrepreneurs (PRIME)

دستیابی به دانش و مهارت های لازم برای راه اندازی و توسعه کسب و کارهای کوچک، کمک کنند. کمک هزینه های بلاعوض (گرننت) اصلی این برنامه برای کمک به کسب و کارهای کوچک با تعداد پنج یا کمتر کارمند است که دارای وضعیت اقتصادی نامطلوبی هستند (برنامه ۲-۲۳).

در کشور ایران نیز، مشکلات مالی واحدهای صنعتی کوچک و متوسط ناشی از ناکارآمدی بازارهای مالی است که به دلیل کمبود مکانیزم های مناسب تامین مالی وعدم انعطاف پذیری قانونی یا شکاف هایی که در چارچوب های قانونی وجود دارد، روش تامین مالی زنجیره تامین به عنوان یکی از شیوه های نوین تامین مالی بنگاه های کوچک و متوسط استفاده می شود. سازمان صنایع کوچک و شهرک های صنعتی ایران جهت پیشبرد تامین مالی مبتنی بر زنجیره ارزش با همکاری بخش خصوصی، سامانه ای را به نام "سامانه سکوک" را راه اندازی کرده است. مهمترین مزایای سیستم تامین مالی مبتنی بر زنجیره تامین عبارتند از: مدیریت منابع به صورت یکپارچه و مبتنی بر جدیدترین روش ها؛ عدم توزیع پول بدون هدف؛ توزیع منابع در کل زنجیره و نه به بنگاه های عضو زنجیره به صورت جداگانه؛ شفافیت مالی اعضای زنجیره و شفافیت هزینه کرد منابع مالی؛ ایجاد پیوند صنایع کوچک و بزرگ؛ نیاز به حداکثر ۳۰ درصد نقدینگی و تامین ۷۰ درصد منابع مالی به صورت برات؛ اتصال و پیوند تولیدکننده به مصرف کننده نهایی برای مدیریت بازار؛ کاهش هزینه های تامین مالی تا ۲۰ درصد؛ ارائه تمامی سرویس های مورد نیاز بنگاه در قالب زنجیره؛ ارائه خدمات حمل و نقل و لجستیک به زنجیره به صورت مکانیزه و نهایتاً کاهش هزینه های تولید و امکان اشتراک گذاری منابع بنگاه ها در طول زنجیره تامین.

از جمله برنامه های سازمان صنایع کوچک و شهرک های صنعتی ایران در راستای تسهیل تامین مالی فعالیت کسب و کارهای کوچک و متوسط ایجاد "صندوق ضمانت سرمایه گذاری صنایع کوچک" است. انواع ضمانت نامه هایی که توسط این صندوق صادر می شوند عبارتند از:

الف. (۱) ضمانت نامه های اعتباری: ضمانت نامه های اعتباری بانکی (تضمین تسهیلات طرح های ایجاد، سرمایه در گردش و توسعه ای حداکثر به میزان ۷۰ درصد اصل و سود تسهیلات اعطایی و نهایتاً تا سقف ۳۰ میلیارد ریال برای هر واحد صنعتی صادره به نفع بانک ها و موسسات مالی و اعتباری مجاز)؛ (۲) ضمانت نامه های اعتباری خرید کالا (تضمین معامله مدت دار فیما بین تامین کننده مواد اولیه و واحد صنعتی، صادره به نفع تامین کنندگان مواد اولیه)

ب. ضمانت نامه های پیمانکاری: برای اجرای برخی قراردادهای پیمانکاری توسط واحدهای صنعتی کوچک صادره به نفع کارفرمایان شامل ضمانت نامه شرکت در مزایده و مناقصه، ضمانت نامه پیش پرداخت، ضمانت نامه حسن انجام کار و ضمانت نامه استرداد کسور وجه الضمان

بعلاوه، برخی از برنامه های اعطای تسهیلات به شرکت های دانش بنیان در کشور ایران عبارتند از: (۱) برنامه حمایت از توسعه بازار تجهیزات و ماشین آلات پیشرفته (تسهیلات در قالب فروش اقساطی، اجاره به شرط تملیک و جعاله ساخت ماشین آلات تا سقف ۷۰ درصد قیمت ماشین آلات همراه با بازپرداخت ۲۴ ماهه با نرخ ۱۶ الی ۱۸ درصد؛ (۲) تسهیلات صندوق توسعه ملی (شرکت های دانش بنیان همانند مناطق محروم مشمول ۴ درصد تخفیف تسهیلات ریالی می شوند؛ (۳) تسهیلات صندوق نوآوری و شکوفایی (تسهیلات قبل از تولید صنعتی، تسهیلات تولید صنعتی، تسهیلات سرمایه در گردش، تسهیلات استقرار موقت، تسهیلات تامین محل کار، تسهیلات قرض الحسنه نمونه سازی، تسهیلات اشتغال پایدار، تسهیلات لیزینگ و استنواع، ضمانت نامه شرکت در مناقصه و مزایده، ضمانت نامه حسن انجام کار، ضمانت نامه پیش پرداخت، تسهیلات اوراق خزانه و هم سرمایه گذاری). همانطور که مشاهده می شود، طیف وسیعی از تسهیلات برای شرکت های دانش بنیان در نظر گرفته شده است. اما با این حال، جای برنامه های حمایتی برای تضمین اوراق قرضه شرکت های دانش بنیان برای ورود به پروژه های پیمانکاری و قراردادهای خرید دولتی خالی است.

توصیه سیاستی ۲: تسهیل عقد قراردادهای پیمانکاری و خریدهای دولتی برای کسب و کارهای کوچک

اداره کسب و کارهای کوچک خود را موظف می داند که فرآیند وارد شدن کسب و کارهای کوچک در قراردادهای پیمانکاری دولتی را تسهیل نماید و سهم کسب و کارهای کوچک در خریدهای دولتی را تضمین نماید. برای مثال، این اداره در قالب برنامه حمایتی خریدهای دولتی^۱ از این کسب و کارها در زمینه عقد قراردادهای پیمانکاری با سازمان های دولت فدرال حمایت می کند و برنامه ها و خدمات متعددی را در این زمینه ارائه می کند که تا کسب و کارهای کوچک را در برآورده ساختن

1. Procurement Assistance Program

الزامات رقابت در قراردادهای دولتی، چه به عنوان پیمانکاران اصلی یا پیمانکاران فرعی، یاری نماید. بر اساس این برنامه، اداره کسب و کارهای کوچک اقدام به صدور گواهی صلاحیت و شایستگی، کمک ها و حمایت های اخذ قراردادهای پیمانکاری اصلی^۱، کمک ها و حمایت های اخذ قراردادهای پیمانکاری فرعی می کند (برنامه ۲-۵).

همچنین، برنامه قراردادهای پیمانکاری دولتی کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان^۲، دسترسی مساوی به فرصت های پیمانکاری دولت فدرال برای کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان (WOSB) و کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان دارای محرومیت های اقتصادی (EDWOSBs) را فراهم می نماید (برنامه ۲-۱۰). بعلاوه، برنامه خرید دولتی از کسب و کارهای کوچک متعلق به معلولین^۳، یک برنامه حمایتی طراحی شده توسط اداره کسب و کارهای کوچک و دولت فدرال است که به کارشناسان سازمان های دولتی اجازه می دهد در صورت برخورداری این کسب و کارها از برخی شرایط و الزامات لازم، این کسب و کارها را از دیگر الزامات باقیمانده معاف کنند به گونه ای که این کسب و کارهای قادر به عقد قرارداد پیمانکاری با سازمان دولتی مذکور باشند (برنامه ۲-۱۱).

در کشور ایران در قالب برنامه های حمایتی از شرکت های دانش بنیان، برنامه های متنوعی معطوف به تسهیل خرید از شرکت های دانش بنیان تعبیه شده است. برای مثال می توان به برنامه هایی نظیر فروش اقساطی مواد و کالاهای مصرفی دانش بنیان (تا سقف ۸۰ درصد قیمت محصولات به صورت تسهیلات با سود ۱۶ الی ۱۸ درصد که به صورت مستقیم به حساب شرکت دانش بنیان واریز می شود)؛ نشست های بهره برداری از توان داخل (برگزاری نشست هایی با هدف آشنایی سازمان ها و صنایع مختلف با محصولات و خدمات شرکت های دانش بنیان)؛ معرفی محصولات دانش بنیان در سامانه فن بازار ملی ایران و حمایت از حضور در نمایشگاه های داخلی اشاره نمود. اما همانطور که مشاهده می شود، برنامه مشخصی برای تسهیل ورود شرکت های دانش بنیان به قراردادهای پیمانکاری دولتی و خرید های دولتی وجود ندارد. همچنین، برنامه خاصی برای تسهیل خریدهای دولتی از شرکت های دانش بنیان متعلق به زنان، معلولین یا شرکت های فعال در مناطق محروم طراحی نشده است.

1. Prime Contracting Assistance
2. Women-Owned Small Business Contracting Program
3. Service-Disabled Veteran-Owned Small Business Procurement Program

توصیه سیاستی ۳: توسعه و توانمندسازی کسب و کارهای کوچک از طریق آموزش، مشاوره‌های فنی و مدیریتی و به اشتراک گذاری اطلاعات

اداره کسب و کارهای کوچک انواع مختلفی از کمک‌ها و حمایت‌ها شامل کمک‌های آموزشی و مشاوره فنی و مدیریتی و پشتیبانی حقوقی را برای رشد و توسعه کسب و کارهای کوچک متعلق به افراد دارای محرومیت‌های اقتصادی و اجتماعی فراهم می‌کند. بر طبق برنامه توسعه کسب و کارهای کوچک^۱ 8a به این کسب و کارها کمک می‌کند که در طول دوره فعالیت خود حداکثر تا ۹ سال از مزایای برنامه توسعه کسب و کار برخوردار شوند و به طور عادلانه به منابع و حمایت‌های مورد نیاز برای توسعه کسب و کار خود دست یابند و توانایی و تجربه خود را برای رقابت در هر دو عرصه قراردادهای دولتی و خصوصی افزایش دهند. همچنین، بر طبق برنامه کمک‌های مدیریتی و فنی^۲ 7j اداره کسب و کارهای کوچک با سازمان‌های دولتی و خصوصی قراردادهایی منعقد می‌کند تا حمایت‌هایی شامل آموزش و مشاوره در زمینه‌های حسابداری و بازاریابی، مطالعات امکان‌سنجی، تجزیه و تحلیل بازار، مشاوره و انجام تبلیغات، تهیه پروپوزال و طرح پیشنهادی، کمک‌های فنی ویژه صنعت و سایر خدمات تخصصی مدیریتی، آموزشی و فنی به کسب و کارهای کوچک ارائه نمایند.

بعلاوه، در راستای برنامه مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک^۳ (SBDC)، مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک از طریق یک شبکه گسترده آموزش و مشاوره کسب و کار متشکل از ۶۳ مرکز راهبری و بیش از ۹۰۰ مرکز فرعی در سرتاسر ایالات متحده، به ارائه آموزش و کمک‌های فنی به کسب و کارهای کوچک می‌پردازند. مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک خدمات مشاوره و آموزش حرفه‌ای ارائه می‌دهند که متمرکز بر موضوعاتی نظیر برنامه ریزی استراتژیک، توسعه کسب و کار، برنامه ریزی مالی و مدیریت سرمایه است و تقریباً به طور متوسط سالانه ۵۹۰ هزار مشتری دارند (برنامه ۲-۱۳). همچنین، برنامه SCORE یکی از بزرگترین برنامه‌های آموزش و مشاوره اداره کسب و کارهای کوچک و دولت فدرال است که در قالب آن عده‌ای داوطلب آموزش‌های لازم برای ارائه آموزش، مربیگری و مشاوره کسب و کارهای کوچک و کارآفرینان را به صورت بصورت آنلاین و از طریق ۳۶۸ مرکز در سراسر کشور دریافت می‌کنند (برنامه ۲-۱۵).

1. 8(a) Business Development Program
2. 7(j) Management and Technical Assistance Program
3. Small Business Development Centers (SBDC)

علاوه بر این، برنامه BusinessUSA برای کمک به کسب و کارهای کوچک و صادرکنندگان در هر اندازه، راه اندازی شده است تا این کسب و کارها بدون اتلاف وقت و منابع و درگیر شدن در بروکراسی های دولت فدرال، اطلاعات مربوط به برنامه های دولت فدرال را بیابند (۲-۲۶). همچنین، برنامه ابتکاری رهبران در حال ظهور^۱، ارائه حمایت ها و خدمات اداره کسب و کارهای کوچک به کسب و کارهای کارآفرین کوچک بویژه کسب و کارهای بومی با پتانسیل رشد بالا را تسریع می کند. بر طبق این برنامه، هر مدیر ارشد کسب و کارهای کوچک بیش از ۱۰۰ ساعت آموزش تخصصی دریافت می کند که بر برنامه ریزی پیشرفته کسب و کار و مشاوره در این زمینه متمرکز است و شامل آموزش نحوه تدوین یک برنامه استراتژیک رشد ۳ ساله است (برنامه ۲-۲۸).

در کشور ایران با توجه به مأموریت های ویژه سازمان صنایع کوچک و شهرک های صنعتی ایران در ایجاد زیرساخت مناسب شامل امکانات فیزیکی و خدمات نرم افزاری به منظور توسعه فناوری و ارتقای توان رقابت پذیری کسب و کارهای تولیدی و همچنین حمایت از واحدهای فناور و دانش بنیان، ایده های کارآفرینانه و تجاری سازی نتایج تحقیقات و همچنین توسعه فعالیت های تحقیق و توسعه و تسهیل فعالیت متخصصین و محققین، با استناد به موارد قانونی، مطالعات ایجاد "مراکز خدمات فناوری و کسب و کار" همزمان با ایجاد شهرک های فناوری به طور جدی از سال ۷۸ در دستور کار سازمان و شرکت های استانی منتخب قرار گرفت.

مرکز خدمات فناوری و کسب و کار، مرکزی است که در شهرک های فناوری و یا شهرک های صنعتی بزرگ به منظور ایجاد امکانات مناسب جهت استقرار ارایه کنندگان خدمات کسب و کار در زمینه های مختلف نظیر فنی و مهندسی، فناوری، مدیریتی، مالی و حقوقی، بازاریابی، آموزشی و... احداث می گردد. در این مرکز علاوه بر بهره مندی مشاوران از فضای فیزیکی مناسب جهت دفتر کار، استفاده از امکانات مشترک نظیر سالن کنفرانس و جلسات، کلاس های آموزشی، کتابخانه و... وجود دارد. این مرکز توسط شرکت استانی بصورت دائم یا موقت ایجاد و مالکیت و بهره برداری آن در اختیار سازمان می باشد. اجزی تشکیل دهنده مراکز خدمات فناوری و کسب و کار عبارتند از: دفاتر یا محل استقرار مشاوران، آمفی تئاتر، سالن جلسات، کتابخانه، کلاس های آموزشی، نمایشگاه، کلینیک صنعت و واحدهای خدماتی.

مزایای استقرار در مراکز خدمات فناوری و کسب و کار عبارتند از: ۱) معافیت از پرداخت تمام یا بخشی از اجاره بهای دفاتر، مشروط به فعال بودن واحد بر اساس ارزیابی‌های ادواری؛ ۲) تقدم در برخورداری از حمایت‌های مالی، آموزش و فنی سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران؛ ۳) امکان بهره‌برداری از مزیت‌های شرکت‌های دانش‌بنیان به شرط احراز صلاحیت موردنیاز بر اساس ضوابط مقررات مربوط؛ ۴) هم‌جواری با کسب و کارهای تولیدی مستقر در شهرک‌های صنعتی و فناوری به عنوان درخواست‌کنندگان بالقوه خدمات کسب و کار؛ ۵) امکان بهره‌برداری از امکانات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری شهرک‌های صنعتی، فناوری و تخصصی؛ ۶) امکان قرارگرفتن در شبکه ملی مشاوران مراکز خدمات فناوری و کسب و کار کشور.

همچنین، در راستای توسعه شرکت‌های دانش‌بنیان در کشور ما نیز برنامه‌های حمایتی متنوعی طراحی شده‌اند که شامل طیف وسیعی از برنامه‌های آموزشی، مشاوره‌ای و اطلاع‌رسانی است. برخی از این برنامه‌ها عبارتند از: مشاوره‌های مالیاتی و حسابداری؛ مشاوره توسعه بازار و فروش؛ مشاوره ورود به بورس و فرابورس؛ مشاوره‌های عمومی و مدیریتی؛ مشاوره‌های حقوق مالکیت فکری؛ مشاوره‌های صادرات و واردات؛ مشاوره‌های بیمه و مالیات؛ مشاوره‌های تامین منابع مالی؛ مشاوره‌های توسعه فنی محصولات؛ مشاور و ثبت طرح صنعتی؛ مشاوره و ثبت نشان تجاری؛ مشاوره و ثبت اختراع داخلی و خارجی؛ برگزاری دوره‌های آموزشی (با نگاه ویژه به مناطق کمتر توسعه‌یافته) و برگزاری رویدادها و شبکه‌سازی. در رابطه با برنامه‌های حمایتی توسعه شرکت‌های دانش‌بنیان به نظر می‌رسد اقداماتی نظیر توجه بیشتر به عدالت در ارائه خدمات آموزشی و مشاوره‌ای به شرکت‌های دانش‌بنیان در سرتاسر کشور و همچنین تاسیس "مراکز توسعه شرکت‌های دانش‌بنیان" در مراکز استان‌ها تاثیر چشمگیری در روند توسعه و توانمندسازی این شرکت‌ها داشته باشد.

توصیه سیاستی ۴: توجه به مناطق محروم (اقتصادی و اجتماعی) و خوشه‌های نوآوری منطقه‌ای

اداره کسب و کارهای کوچک توجه ویژه‌ای به توسعه کسب و کارهای فعال در مناطق محروم به لحاظ اقتصادی و اجتماعی و همچنین توسعه خوشه‌های نوآوری منطقه‌ای دارد. برنامه توسعه مناطق محروم^۱ (HUBZone) یک برنامه پیمانکاری دولت فدرال است که زمینه عقد قراردادهای

1. Historically Underutilized Business Zone

پیمانکاری دولتی را برای کسب و کارهای کوچک مستقر در مناطق با محرومیت اقتصادی فراهم می کند. این برنامه منحصر به فرد با ترغیب به توسعه اقتصادی، اشتغالزایی و سرمایه گذاری در فقیرترین مناطق کشور با فراهم کردن فرصت های پیمانکاری دولتی برای کسب و کارهایی که دارای مجوز HUBZone باشند، برای آنها فرصتی ایجاد می کند تا شغل هایی را ایجاد کنند و توسعه یابند (برنامه ۲-۹). از طرفی، دلیل حمایت اداره کسب و کارهای کوچک از خوشه های نوآوری منطقه ای آن است که خوشه های منطقه ای تعامل و مشارکت های استراتژیک بین گروهی از کسب و کارهای کوچک محلی را تسهیل می کنند. این امر به ویژه برای صاحبان کسب و کارهای کوچک که به دنبال یافتن شرکای راهبردی و فرصت های بازار برای تحقق رشد و توسعه خود هستند، بسیار مهم است. در یک خوشه نوآوری منطقه ای، کسب و کارهای کوچک بهتر می توانند به تبادل فناوری های نوآورانه و ایجاد محصولات و خدماتی بپردازند که فراتر از سطح منابع، قابلیت ها و ظرفیت های یک کسب و کار کوچک واحد هستند (برنامه ۲-۲۴).

از طرفی، خوشه های کسب و کار یکی از الگوهای موفق سازماندهی صنایع کوچک و متوسط در کشور ایران هستند که کاستی های صنایع کوچک و متوسط را رفع و مزیت های مختلف صنایع کوچک، چون انعطاف پذیری و تنوع را تقویت می بخشند. خوشه کسب و کار مجموعه ای از بنگاه های تولیدی و خدماتی در یک رشته است که با تکیه بر سرمایه های قوام یافته اجتماعی در مناطق مختلف جغرافیایی در کنار نهادهای پشتیبان و از طریق روابط متراکم میان بنگاهی شکل می گیرد. سازمان صنایع کوچک و شهرک های صنعتی ایران در راستای یکی از مأموریت های خود با هدف شناسایی و توسعه خوشه های کسب و کار کشور، دفتر خوشه های کسب و کار را از نیمه دوم سال ۱۳۸۰ دایر نمود و در حال حاضر ۴۰۶ خوشه کسب و کار در کل کشور شناسایی شده است که از این تعداد مراحل توسعه ۸۳ خوشه به اتمام رسیده است، ۴۲ پروژه در حال پیاده سازی می باشد.

در کشور ایران با توجه به مأموریت های ویژه سازمان صنایع کوچک و شهرک های صنعتی ایران در ایجاد زیر ساخت مناسب شامل امکانات فیزیکی و خدمات نرم افزاری به منظور توسعه فناوری و ارتقای توان رقابت پذیری واحدهای صنعتی و همچنین حمایت از واحدهای فناور و دانش بنیان، ایده های کارآفرینانه و تجاری سازی نتایج تحقیقات و همچنین ایجاد بستر مناسب تحقیق و توسعه و تسهیل فعالیت متخصصین و محققین، با استناد به موارد قانونی، مطالعات ایجاد شهرک های فناوری

به طور جدی از سال ۷۸ در دستور کار سازمان و شرکتهای استانی منتخب قرار گرفت. اجزای تشکیل دهنده یک شهرک فناوری عبارتند از: مراکز خدمات فناوری و کسب و کار، آزمایشگاه ها، مراکز تحقیق و توسعه، مراکز رشد، بخش استقرار واحدهای تولیدی، مراکز آموزشی، مرکز فناوری اطلاعات، نمایشگاه و مراکز عمومی و خدماتی. برخی از شهرک های فناوری حال حاضر کشور عبارتند از:

- شهرک فناوری صنایع غذایی و بیوتکنولوژی شمال شرق کشور (در مجاورت شهر مشهد)
- شهرک فناوری قطعتل خودرو در مجاورت شهر تبریز
- شهرک فناوری صنایع غذایی و الکترونیک در ارومیه
- شهرک فناوری کانی های غیرفلزی در همدان
- شهرک فناوری صنایع شیمیایی و پتروشیمی در مجاورت شهر شیراز
- شهرک فناوری اصفهان

از سوی دیگر، با اینکه تسهیل فرآیند راه اندازی و توسعه شرکت های دانش بنیان در مناطق دارای محرومیت اقتصادی و اجتماعی در کشور می تواند از طریق کمک به رشد اقتصادی و ایجاد اشتغال به توسعه اقتصادی و اجتماعی این مناطق کمک شایانی نماید، اما در میان برنامه های حمایت از شرکت های دانش بنیان توجه ویژه ای به این امر نشده است. معیار دیگر برای طراحی برنامه های حمایتی از شرکت های دانش بنیان فعال در مناطق مختلف کشور، توجه به خوشه های نوآوری منطقه ای و ظرفیت ها و پتانسیل های این مناطق است. کمک به توسعه خوشه های نوآوری منطقه ای می تواند زمینه ظهور و بروز پتانسیل های محلی و منطقه ای را فراهم آورد و توسعه اقتصادی و اجتماعی بویژه در مناطق کمتر توسعه یافته و محروم را به دنبال داشته باشد.

توصیه سیاستی ۵: توجه به تنوع و فراگیری برنامه های حمایتی (کسب و کارهای زنان، معلولین، بومیان و آسیب دیده)

اساس برنامه های سیاستی اداره کسب و کارهای کوچک بر اصولی همچون تنوع و فراگیری^۱ بنا نهاده شده است. در همین راستا، این اداره برنامه هایی برای توسعه کسب و کارهای کوچک متعلق

به زنان، معلولین، بومیان و کسب و کارهای آسیب دیده را در دستور کار خود قرار داده است. مأموریت برنامه مراکز کسب و کار زنان^۱ ارائه خدمات مشاوره ای و آموزشی با کیفیت بالا به زنان کارآفرین و صاحب کسب و کارهای کوچک است که بسیاری از آنها از نظر اجتماعی و اقتصادی ناتوان هستند و محرومیت هایی را تجربه می کنند. این برنامه خدمات خود را به کارآفرینان زن از طریق بیش از ۱۰۰ سازمان غیرانتفاعی که میزبان مراکز کسب و کار زنان هستند، ارائه می دهد (برنامه ۲-۱۴). علاوه، برنامه دفتر توسعه کسب و کار معلولین^۲ (OVBD) شامل برگزاری بوت کمپ های کارآفرینی برای معلولین با همکاری کنسرسیومی از دانشگاه های مختلف؛ برنامه V-WISE برای زنان معلول و برنامه های مهارت آموزی به معلولین و خانواده های آنها است. این برنامه همچنین برنامه مرکز کارآفرینی معلولین^۳ را به طور خاص برای معلولین و اعضای خانواده آنها مدیریت می نماید (برنامه ۲-۱۶).

همچنین، دفتر امور بومیان ایالات متحده آمریکا^۴ (ONAA) به دنبال کسب اطمینان از این واقعیت است که بومیان آمریکایی، آلاسکا و هاوایی که به دنبال ایجاد، توسعه و گسترش کسب و کارهای کوچک هستند، دسترسی کامل به منابع و ابزارهای لازم برای توسعه و گسترش کسب و کارهای خود را از طریق برنامه های توسعه کارآفرینی اداره کسب و کارهای کوچک دریافت می کنند (برنامه ۲۵-۲). علاوه بر این، در راستای برنامه کمک های جبران سوانح^۵ اداره کسب و کارهای کوچک با همکاری سایر سازمان های دولت فدرال، صلیب سرخ ایالات متحده و دیگران سازمان ها به کسب و کارهای کوچک کمک می کند تا برای مقابله با شرایط بوجود آمده پس از یک فاجعه آماده شوند و این کار را از طریق فراهم آوردن وام های کم بهره برای صاحبان کسب و کارهای کوچک به انجام می رساند (برنامه ۲-۱۷).

در کشور ایران و در سازمان صنایع کوچک و شهرک های صنعتی ایران، طرح کمک به نوسازی و تجدید ساختار صنایع به منظور پرداخت تسهیلات جهت بازسازی و نوسازی ماشین آلات و تامین

-
1. Women's Business Centers (WBC) Program
 2. Office of Veterans Business Development (OVBD)
 3. Veterans Business Outreach Center
 4. Office of Native American Affairs (ONAA)
 5. Disaster Assistance Program

سرمایه در گردش واحدهای صنعتی کوچک دارای پروانه بهره برداری، طرح کمک‌های فنی و اعتباری به صنایع کوچک به منظور تامین بخشی از منابع مالی مورد نیاز طرح های صنعتی کوچک به منظور تکمیل و راه اندازی و همچنین پرداخت سرمایه در گردش و طرح کمک‌های فنی و اعتباری به صنایع لبنی به منظور پرداخت تسهیلات به واحدهای صنعتی کوچک دارای پروانه بهره‌برداری در استان های دارای خوشه کسب و کار فرآورده‌های لبنی در نظر گرفته شده است. صنایع اولویت دارد در تخصیص منابع عبارتند از: ۱) صنایع کوچک اولویت دارد بر اساس اسناد ملی و استانی؛ ۲) صنایع کوچک دانش بنیان، با فناوری پیشرفته (صنایع نوین) و صادراتی؛ ۳) صنایع کوچک مستقر در شهرک ها و نواحی صنعتی و شهرک های فناوری؛ ۴) واحدهای صنعتی عضو خوشه های کسب و کار و اجزای شهرک های فناوری.

همچنین، سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران به عنوان یک سازمان توسعه ای، متولی توسعه بنگاه های خرد، کوچک و متوسط در سطح کشور است. در این راستا، اقدامات توسعه ای سازمان صنایع کوچک در حوزه روستایی، مشتمل بر چهار محور اصلی است:

الف. در اولین محور، سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران برنامه ایجاد و توسعه نواحی صنعتی روستایی را دنبال می کند که هدف این برنامه، استقرار واحدهای صنعتی در جوار روستاها به ویژه واحدهای فراوری محصولات کشاورزی و دامپروری است.

ب. در دومین محور، سازمان صنایع کوچک و شهرک های صنعتی ایران برنامه توسعه خوشه‌های کسب و کار مناطق روستایی را در دستور کار خود دارد.

پ. یکی دیگر از محورهای اقدامات توسعه ای سازمان صنایع کوچک در مناطق روستایی، همکاری با معاونت توسعه روستایی ریاست جمهوری در اجرای طرح مشارکت مردمی در راه اندازی واحدهای تولیدی در مناطق روستایی است.

ت. در آخرین محور، سازمان صنایع کوچک نسبت به تدوین طرح‌های اشتغالزا در مناطق روستایی و حمایت از اجرایی شدن آنها فعالیت می نماید.

بعلاوه، علیرغم اینکه برنامه های متنوعی برای توسعه شرکت های دانش بنیان در کشور طراحی شده اند که طیف وسیعی از برنامه های آموزشی، مشاوره ای و شبکه سازی را شامل می شوند، اما جای

برنامه های توسعه شرکت های دانش بنیان متعلق به زنان و معلولین و شرکت های دانش بنیان شکل گرفته بر مبنای پتانسیل ها و ظرفیت های بومی و محلی و همچنین شرکت های آسیب دیده به دلیل وقوع بحران ها و سوانح متعدد خالی است. به نظر می رسد که ایجاد مراکز توسعه شرکت های دانش بنیان متعلق به زنان و معلولین و شرکت های دانش بنیان فعال در مناطق محروم می تواند به توسعه اقتصادی و اجتماعی مناطق مختلف کشور کمک چشمگیری نماید و از متمرکز شدن همه برنامه ها و حمایت ها در استان های بزرگ و مرکزی جلوگیری کند. توجه به تنوع، فراگیری و متوازن سازی جغرافیایی برنامه های حمایت از کارآفرینان و کسب و کارهای نوپا یک اصل کلیدی در طراحی برنامه های حمایتی شکل گیری اکوسیستم های کارآفرینی و نوآوری است که در کشورهای دیگر از جمله کشور هند مورد توجه قرار دارد، به گونه ای که دو هدف کلیدی در برنامه استارتاپ ایندیا^۱ یکی متنوع سازی و دیگری متوازن سازی جغرافیایی اکوسیستم کارآفرینی است.

توصیه سیاستی ۶: حمایت از تجارت بین المللی و صادرات کسب و کارهای کوچک

از آنجایی که کسب و کارهای کوچک در ایالات متحده نقش قابل توجهی در میزان صادرات محصولات و خدمات به بازارهای بین المللی را بازی می کنند (حدود یک چهارم صادرات ایالات متحده توسط این کسب و کارهای انجام می گیرد)، اداره کسب و کارهای کوچک اهمیت بالایی برای تسهیل تجارت بین المللی و صادرات این کسب و کارها قائل است. این اداره در قالب برنامه تجارت بین المللی^۲ و از طریق تلاش های دفاتر منطقه ای، شرکا و سازمان های دولت فدرال به پشتیبانی از صادرکنندگان در میان کسب و کارهای کوچک می پردازد و این کار را از طریق اعطای وام های تجارت بین المللی و برنامه های آموزش و مشاوره در زمینه تجارت بین المللی خود هدایت می کند (برنامه ۲-۲۱). همچنین، تقویت بنیه صادراتی کسب و کارهای کوچک و شفاف سازی روند صادرات آنها برای افزایش فروش و صادرات این کسب و کارها بسیار مهم است. شرکای اداره کسب و کارهای کوچک با همکاری دولت های ایالتی و منطقه ای از طریق برنامه توسعه صادرات ایالتی^۳ (STEP) به حمایت از توسعه صادرات کسب و کارهای کوچک می پردازد که شامل تسهیل شرکت

1. Startup India
2. International Trade Program
3. State Trade Expansion Program (STEP)

در مأموریت های تجاری و سفرهای فروش در بازارهای خارجی، شرکت در نمایشگاه های صادراتی و تلاش های بازاریابی بین المللی و آموزش صادرات به این کسب و کارها می باشد.

از جمله برنامه های سازمان صنایع کوچک و شهرک های صنعتی ایران در زمینه توسعه صادرات کسب و کارهای کوچک و متوسط کشور می توان به برگزاری تورهای صنعتی و اعزام نمایندگان صنایع کوچک و متوسط و واحدهای مستقر در شهرک ها، نواحی صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی به خارج از کشور و همچنین حمایت از ایجاد و توسعه کنسرسیوم های صادراتی و شرکت های مدیریت صادرات اشاره کرد. بعلاوه، یکی از اقدامات این سازمان که در راستای همکاری های فناورانه برون مرزی و تسهیل مبادله فناوری با کشورهای خارجی است، ایجاد "مرکز مبادله فناوری مشترک ایران و کره جنوبی" است. سازمان صنایع کوچک و شهرک های صنعتی ایران به عنوان متولی صنایع کوچک و متوسط کشور تلاش می کند تا بتواند زمینه همکاری دو طرف را به ویژه در حوزه توسعه صنایع کوچک و متوسط گسترش دهد. در اسفندماه سال ۱۳۹۴ تفاهم نامه همکاری فی مابین سازمان صنایع کوچک و شهرک های صنعتی ایران و سازمان صنایع کوچک و متوسط کره جنوبی (SMBA) منعقد گردید. مرکز مبادله فناوری مشترک ایران و کره نهادی است جهت توسعه همکاری فعالان اقتصادی دو کشور در راستای هم افزایی ناشی از اشتراک فناوری، نوآوری و سرمایه گذاری های مشترک جهت توسعه اهداف اقتصادی و تجاری فی مابین.

علاوه براین، برنامه های متعددی در راستای تسهیل فعالیت های بین المللی و صادرات شرکت های دانش بنیان در نظر گرفته شده اند که دامنه آنها از تسهیل امور گمرکی تا آموزش ها و مشاوره های صادراتی را در برمی گیرد. برخی از این برنامه ها عبارتند از: برنامه تسهیل امور گمرکی؛ معافیت مالیات ۴ درصدی به هنگام واردات؛ مشاوره امور گمرکی؛ تهیه گزارش تحقیقات بازارهای بین المللی؛ منتورینگ و مشاوره صادراتی؛ حمایت از تبلیغات در بازارهای صادراتی؛ اخذ گواهینامه ها و مجوزهای بین المللی؛ ثبت بین المللی محصولات، داروها و علائم تجاری؛ ارزیابی آمادگی صادراتی؛ حمایت از حضور در نمایشگاه های خارجی؛ حمایت از پذیرش و اعزام هیات های تجاری؛ حمایت از حضور در مناقصات بین المللی؛ یارانه سود تسهیلات صادراتی؛ حمایت از واسطه های صادراتی و حمایت از آموزش بازرگانی و صادرات.

توصیه سیاستی ۷: حمایت از فعالیت های تحقیق و توسعه، انتقال و تجاری سازی فناوری و همکاری های فناورانه در کسب و کارهای کوچک

اداره کسب و کارهای کوچک از طریق طراحی و اجرای برنامه های سیاستی مبتکرانه به تقویت فعالیت های تحقیق و توسعه در کسب و کارهای کوچک، تسهیل انتقال فناوری از موسسات پژوهشی و آزمایشگاه های دولتی به کسب و کارهای کوچک و تجاری سازی فناوری ها و تقویت همکاری های فناورانه بین دولت های فدرال و ایالتی می پردازد. برای مثال، برنامه پژوهش های نوآورانه کسب و کارهای کوچک^۱ (SBIR) به کسب و کارهای کوچک کمک می کند تا از طریق انجام پژوهش و نوآوری نیازهای تحقیق و توسعه دولت فدرال را برآورده سازند و سپس آن نوآوری ها را در بازار تجاری سازی نمایند. این برنامه از زمان تصویب در سال ۱۹۸۲، به عنوان بخشی از قانون توسعه نوآوری در کسب و کارهای کوچک^۲، به هزاران کسب و کار کوچک برای رقابت در کسب جوایز تحقیق و توسعه دولت فدرال کمک کرده است (برنامه ۲-۱۹). همچنین، برنامه انتقال فناوری کسب و کارهای کوچک^۳ (STTR) نقاط قوت کسب و کارهای کوچک و آزمایشگاه های تحقیقاتی دولتی را از طریق پیوند زدن مهارت های کارآفرینی و کسب و کار (نقطه قوت کسب و کارهای کوچک) به تلاش های تحقیقاتی در زمینه فناوری های پیشرفته (نقطه قوت موسسات و آزمایشگاه های تحقیقاتی غیرانتفاعی) ترکیب می کند. از طریق این برنامه، فناوری ها و دستاوردهای تحقیقاتی از آزمایشگاه ها و موسسات تحقیقاتی دولتی به بازار منتقل می شوند (برنامه ۲-۲۰). علاوه بر این، هدف برنامه همکاری های فناورانه دولت های فدرال و ایالتی^۴ (FAST) درصدد است تا مشارکت بنگاه های کوچک فناوری محور را در امر نوآوری و تجاری سازی فناوری های جدید بهبود بخشد. بدین ترتیب اطمینان حاصل می شود که ایالات متحده همچنان در مرز فعالیت های تحقیق و توسعه ای در عرصه های کاملاً رقابتی علم و فناوری باقی می ماند (برنامه ۲-۲۲).

در کشور ایران و در راستای اجرای بند ۴ اساسنامه سازمان و در راستای تأمین نیازهای فناوری صنایع، نفوذ فناوری های نوین در آنها و بهبود فرآیند مبادلات فناوری و ارتقای خدمات این حوزه

1. Small Business Innovation Research (SBIR) Program

2. Small Business Innovation Development Act

3. Small Business Technology Transfer Program (STTR) Program

4. Federal and State Technology Partnership (FAST) Program

متعاقب امضای تفاهم نامه همکاری فی مابین سازمان صنایع کوچک و شهرک های صنعتی ایران و پارک فناوری پردیس ایجاد و راه اندازی فن بازارهای منطقه ای از سال ۱۳۹۲ در دستور کار سازمان قرار گرفت. فن بازارهای منطقه‌ای، مراکزی هستند که تحت نظارت فن بازار ملی ایران و در همکاری نزدیک با نهادهای مرتبط با فناوری در استان ها و یا مناطق کشور ایجاد می‌شوند. وظیفه این فن بازارها، مدیریت و جمع‌آوری اطلاعات مرتبط با دستاوردها و نیازهای فناوری منطقه، جهت تسهیل در مبادلات فناوری و ارائه انواع خدمات تخصصی مرتبط با آن می باشد، که با توسعه شبکه جامعی از متخصصین و نهادهای علمی و تحقیقاتی صنعتی و دانشگاهی می تواند نیازمندی های صنایع و بنگاه های اقتصادی را تامین نماید و یا بهترین منابع پاسخ به تقاضاهای ایشان را در دسترس قرار دهد. تاکنون ۱۰ فن بازار منطقه ای در استان های آذربایجان شرقی، اصفهان، خوزستان، سمنان، فارس، کرمان، مرکزی، هرمزگان و همدان تاسیس شده است.

همچنین، در راستای حمایت از فعالیتهای تحقیق و توسعه در شرکت های دانش بنیان، انتقال و تجاری سازی فناوری و همکاری های فناورانه شرکت های دانش بنیان تعدادی برنامه حمایتی طراحی شده است. برای مثال می توان به برنامه های رفع نیازهای فناورانه شرکت ها و صنایع بزرگ از طریق شرکت های دانش بنیان؛ استفاده از خدمات شبکه آزمایشگاهی فناوری های راهبردی؛ استفاده از خدمات مرکز صنعتی سازی نانو فناوری کاربردی؛ مشارکت دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی در تاسیس و اداره شرکت های دانش بنیان و تجاری سازی دستاوردهای تحقیقاتی و استفاده از بودجه پژوهشی دستگاه های اجرایی پروژه های پژوهشی اشاره نمود. همانطور که در برنامه های SBIR و STTR مشاهده می شود، راز موفقیت اینگونه برنامه ها در ایجاد یک پیوند طبیعی، معنادار و پایدار میان بازیگران مختلف اکوسیستم نوآوری است. در همین راستا، ایجاد ارتباطات و تعاملات سازنده میان شرکت های دانش بنیان با سازمان های دولتی، شرکت های بزرگ صنعتی و دانشگاه ها و موسسات پژوهشی می تواند نقش چشمگیری در ارتقای اثربخشی فعالیت های تحقیق و توسعه، انتقال و تجاری سازی فناوری در این شرکت ها ایفا نماید.

توصیه سیاستی ۸: حمایت های قانونی و حقوقی از کسب و کارهای کوچک

اداره کسب و کارهای کوچک خود را در قبال حمایت های قانونی و حقوقی از کسب و کارهای

کوچک موظف می‌داند. در همین راستا و طبق برنامه حمایت‌های حقوقی و قانونی^۱، دفتر دادرسی ملی^۲ (ONO) به موارد مرتبط با اجرای ناعادلانه قوانین و مقررات در رابطه با کسب و کارهای کوچک رسیدگی می‌کند. بر طبق قانون اجرای عادلانه قوانین و مقررات توسط کسب و کارهای کوچک^۳، دفتر دادرسی ملی با برخورداری از اختیارات نظارتی خود بر نحوه رفتار هر یک از سازمان‌های دولت فدرال با کسب و کارهای کوچک نظارت می‌کند تا اطمینان حاصل کند که با کسب و کارهای کوچک که مورد ممیزی یا بازرسی قرار می‌گیرند، بر اساس قانون رفتار می‌شود (برنامه ۲-۲۷). همچنین، بر اساس برنامه وکالت کسب و کارهای کوچک^۴، وظیفه دفتر وکالت کاهش بار مسئولیت‌هایی است که به موجب قوانین و مقررات دولت فدرال و سایر سیاست‌های کلان به صاحبان کسب و کارهای کوچک وارد می‌شود. دفتر وکالت به گونه‌ای مدافع منافع کسب و کارهای کوچک در مقابل قوانین و مقررات دولت فدرال است. این دفتر با همکاری کنگره، کاخ سفید، سازمان‌های دولت فدرال، دادگاه‌های فدرال و سیاستگذاران ایالتی و محلی بر حسب مورد، مشکلات و نگرانی‌های کسب و کارهای کوچک را برطرف می‌سازد (برنامه ۲-۲۹).

در کشور ایران از آنجایی که صنایع کوچک عمدتاً توان مالی کافی برای خرید بیمه مناسب و پوشش خطرات احتمالی خود ندارند، سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران به عنوان متولی امور صنایع کوچک کشور تصمیم گرفت با همکاری شرکت بیمه ایران، بیمه خاص صنایع کوچک را با قیمت ارزان و در نظر گرفتن ویژگی‌ها و نیازهای صنایع کوچک، برای تسهیل تولید از طریق افزایش ضریب امنیت و کاهش ریسک صنایع کوچک طراحی و عرضه نماید. صنایع کوچک کشور با استفاده از این بیمه، با ریسک کمتر و ضریب امنیت بالاتری در فرآیندهای تولید و توزیع محصولات خود فعالیت می‌نمایند.

به طور کلی، شرکت‌های نوپای فناوری که در کشور ما با نام شرکت‌های دانش‌بنیان شناخته می‌شوند، به منظور فعالیت در فضای رقابتی و همچنین آینده‌از قوانین و مقررات گوناگون نیازمند حمایت‌های قانونی و حقوقی متنوعی هستند. این شرکت‌ها عموماً دارای کلیه الزامات لازم برای

-
1. Ombudsman Program
 2. Office of the National Ombudsman (ONO)
 3. Small Business Regulatory Enforcement Fairness Act
 4. Advocacy Program

رقابت و بهره‌مندی از حمایت‌های دولت‌ها نیستند و در زمینه‌های مختلف نیازمند برخورداری از معافیت‌ها، تخفیف‌ها و مشاوره‌ها می‌باشند. برنامه‌های متعددی برای حمایت‌های قانونی و حقوقی از شرکت‌های دانش‌بنیان در کشور ما طراحی شده است که به برخی از آنها اشاره می‌شود: برخورداری شرکت‌های دانش‌بنیان از معافیت‌های مالیاتی؛ معافیت مالیاتی برای شرکت‌های دانش‌بنیان مستقر در پارک‌های علم و فناوری؛ معافیت مالیات بر حقوق؛ معافیت از حقوق گمرکی عوارض و سود بازرگانی؛ معافیت از پرداخت حق بیمه قراردادهای بخشودگی جرایم بیمه؛ مشاوره بیمه‌تامین اجتماعی؛ دریافت جواز تاسیس و پروانه بهره‌برداری؛ امکان استقرار در کاربری‌های مسکونی (ویژه شرکت‌های دانش‌بنیان تهران)؛ ممنوعیت خرید کالاهای خارجی ساخت داخل؛ حمایت از ورود به بورس و فرابورس؛ تدوین قراردادهای حقوقی؛ حمایت از خرید بیمه‌نامه مسئولیت کالا؛ صدور گواهی اطباق و گواهی محصول و دریافت استانداردها و مجوزها.

معرفی اداره کسب و کارهای کوچک

۱-۱. مأموریت اداره کسب و کارهای کوچک

مأموریت ما حفظ و تقویت اقتصاد کشور از طریق سرعت بخشیدن به تأسیس و فعالیت کسب و کارهای کوچک و کمک به بهبود اقتصادی جامعه است.

۱-۲. تاریخچه اداره کسب و کارهای کوچک

حدود ۳۰ میلیون صاحبان کسب و کارهای کوچک در ایالات متحده موتور ایجاد شغل و رشد اقتصادی در این کشور هستند. اداره کسب و کارهای کوچک آمریکا تضمین می کند که این کسب و کارها از ابزارها و منابع مورد نیاز برای شروع و گسترش فعالیت های خود و ایجاد مشاغل خوب و باکیفیت برای حمایت از اقتصاد رو به رشد و ایجاد طبقه متوسط قوی برخوردار هستند. اداره کسب و کارهای کوچک در سال ۱۹۵۳ از طریق قانون کسب و کارهای کوچک^۱ به عنوان یک سازمان مستقل از دولت فدرال برای کمک، مشاوره و حمایت از منافع و حل مشکلات کسب و کارهای کوچک ایجاد شد. زیرا حمایت از کسب و کارهای کوچک برای ایجاد بنگاه های رقابتی و تقویت

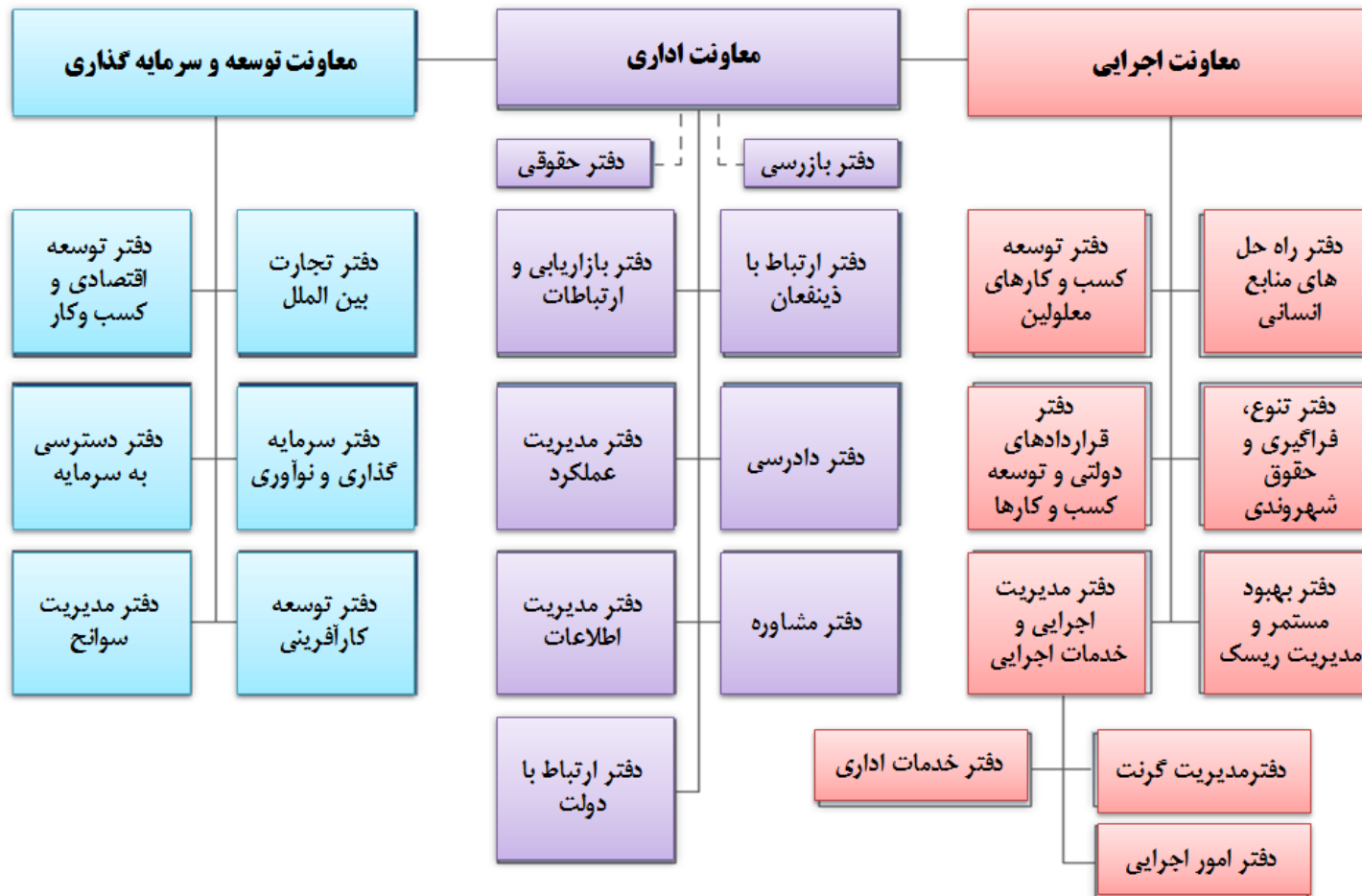
1. Small Business Act

اقتصاد کلان کشور لازم هستند. کسب و کارهای کوچک برای تقویت قدرت اقتصادی، برای ساختن آینده کشور و کمک به ایالات متحده برای حضور در عرصه های رقابت در بازارهای جهانی بسیار مهم هستند.

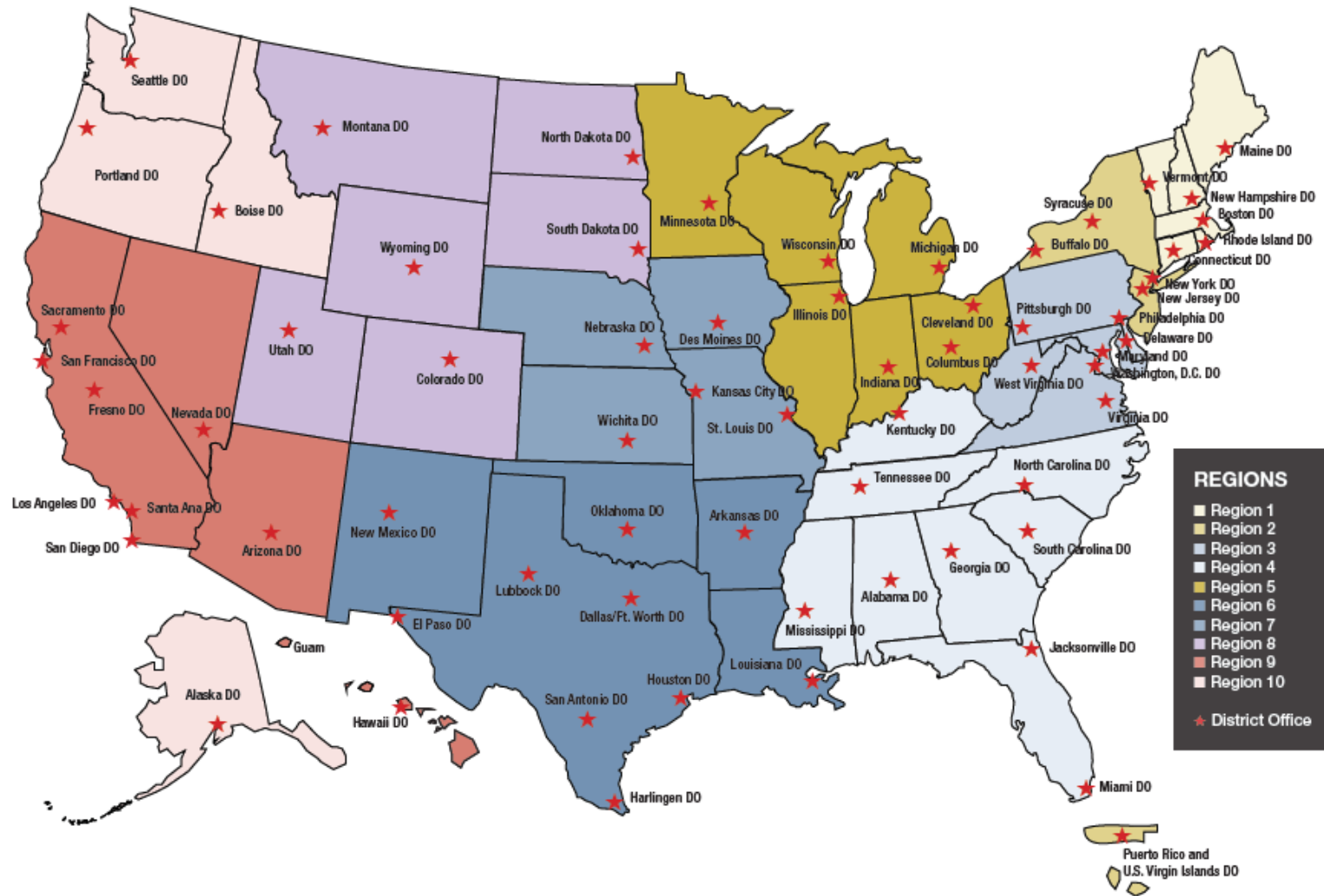
۳-۱. ساختار اداره کسب و کارهای کوچک

اگرچه اداره کسب و کارهای کوچک از زمان تأسیس خود تاکنون رشد کرده و تکامل یافته است، اما ماموریت اصلی آن همان ماموریت ابتدایی است: اداره کسب و کارهای کوچک به افراد جامعه کمک می کند تا کسب و کارهای خود را راه اندازی کنند و توسعه دهند. اداره کسب و کارهای کوچک از طریق شبکه گسترده ای از دفاتر خود و مشارکت با سازمان های دولتی و شرکت های خصوصی، خدمات خود را به مردم در سراسر ایالات متحده، پورتوریکو^۱، جزایر ویرجین^۲ و گوام^۳ ارائه می دهد. شکل ۱ نمای کلی از نمودار سازمانی اداره کسب و کارهای کوچک را نشان می دهد، در حالی که شکل ۲ نشان دهنده ۱۰ ناحیه و ۶۸ دفتر منطقه ای اداره کسب و کارهای کوچک است.

1. Puerto Rico
2. Virgin Islands
3. Guam

شکل ۱. نمودار سازمانی اداره کسب و کارهای کوچک

شکل ۲. نواحی ده گانه و دفاتر منطقه ای اداره کسب و کارهای کوچک

۴-۱. فعالیت های کلیدی اداره کسب و کارهای کوچک

اداره کسب و کارهای کوچک سابقه ای اثبات شده در کمک به کسب و کارهای کوچک از طریق بهبود دسترسی آنها به سرمایه، فرصت های پیمانکاری برای دولت فدرال و توسعه کارآفرینی دارد. این اداره همچنین از طریق بهبود اکوسیستم کارآفرینی تضمین می کند که صاحبان کسب و کارهای کوچک و کارآفرینان به خوبی از منافع و موقعیت های جدید و بازارهای نو بهره مند می شوند. اداره کسب و کارهای کوچک از زمان تأسیس تاکنون میلیون ها دلار وام، هزاران قرارداد، هزاران جلسه مشاوره و اشکال مختلف کمک را به کسب و کارهای کوچک تحویل داده است. این برنامه ها و خدمات اصلی در قالب ۴ هدف استراتژیک و ۱۰ استراتژی بیان شده اند که در شکل ۳ نمایش داده شده است.

۵-۱. ارزش های کلیدی اداره کسب و کارهای کوچک

اداره کسب و کارهای کوچک چهار ارزش کلیدی دارد که بر فعالیت های هر روز مدیران و کارکنان سایه افکنده است. این ارزش های کلیدی بیانگر اعتقادات کلیدی است که توسط مدیریت و رهبری ارشد به هر یک از کارکنان القا می شود. در این برنامه استراتژیک، ارزش های کلیدی در استراتژی هایی که سیاست ها و تصمیم گیری های مدیریتی و تخصیص منابع را هدایت می کنند، ادغام شده اند. ارزش های کلیدی اداره کسب و کارهای کوچک عبارتند از:

- **اثربخشی:** ما به طور واضح نتایجی را که می خواهیم به دست آوریم را تعریف خواهیم کرد و اطمینان حاصل می کنیم که برنامه ها، فرآیندها و سیاست های ما با تحقق این نتایج همسو هستند.
- **کارایی:** ما اطمینان حاصل خواهیم کرد که برنامه ها و خدمات ما به موقع و با حداقل هزینه به کسب و کارها تحویل داده می شود.
- **پاسخگویی:** ما خودمان را پاسخگو می دانیم تا خدمات مفید و نوآورانه ای به کارآفرینان و کسب و کارهای کوچک ارائه دهیم.
- **مشارکت کارکنان:** ما تضمین خواهیم کرد که کارکنان ما می توانند در تصمیم گیری ها مشارکت کنند و به دنبال بهبود مداوم در فرآیندها باشند، و این امر در تمامی دفاتر منطقه ای ما صادق است.

شکل ۳. ماموریت، اهداف استراتژیک و استراتژی های اداره کسب و کارهای کوچک

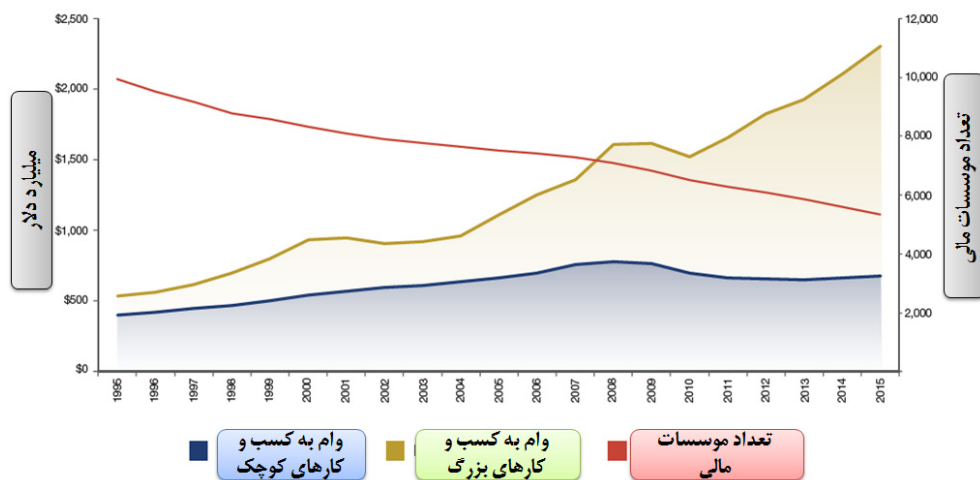
۶-۱. اهداف استراتژیک اداره کسب و کارهای کوچک

۱-۶-۱. هدف استراتژیک ۱: حمایت از رشد درآمد و ایجاد اشتغال در کسب و

کارهای کوچک

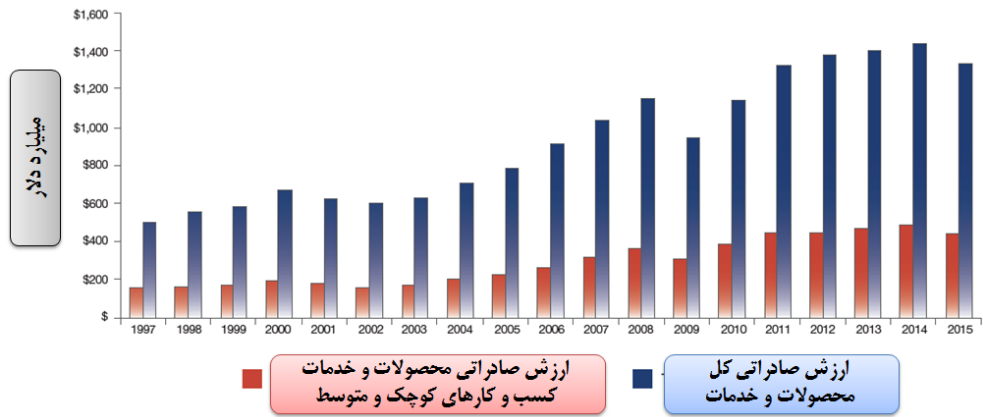
کسب و کارهای کوچک ایجادکنندگان اصلی شغل در ایالات متحده هستند و حدود ۶۵ درصد از اشتغالزایی خالص در بخش خصوصی را به خود اختصاص می دهند. از طرفی، آنها برای رشد درآمد و ایجاد شغل به سرمایه متکی هستند. علاوه بر این، استارت‌آپ‌ها و شرکت‌های نوپا نقش مهمی در ایجاد اشتغال دارند و برای ایجاد و توسعه کسب و کار خود به سرمایه متکی هستند. در حالی که سرمایه اغلب از طریق بازار به صورت وام تامین می شود، کسب و کارهای کوچک اغلب برای دسترسی به سرمایه با چالش‌هایی روبرو هستند. اداره کسب و کارهای کوچک از طریق وام دادن به کسب و کارهای کوچک، کمک به مشاغل کوچک علاقمند به تجارت بین‌المللی و ایجاد دسترسی به قراردادهای دولت فدرال پشتیبانی از این کسب و کارها حمایت می کند.

احتمال کمتری وجود دارد که وام دهندگان و سرمایه‌گذاران در مقایسه با شرکت‌های بزرگ به تامین سرمایه برای کسب و کارهای کوچک بپردازند. کسب و کارهای کوچک عمدتاً جوان‌تر هستند و سابقه اعتباری کمتری دارند و این امر باعث افزایش ریسک پیش روی این کسب و کارها برای اخذ وام می شود. وام دهندگان و سرمایه‌گذاران همچنین ممکن است تمایلی کمتری برای تأمین سرمایه کسب و کارهای کوچک با محصولات و خدمات نوآورانه داشته باشند، زیرا ممکن است جمع‌آوری اطلاعات قابل اعتماد کافی برای برآورد درست ریسک تولید و فروش آینده این کسب و کارها دشوار باشد. اداره کسب و کارهای کوچک این شکاف بازار تامین اعتبار را از طریق برنامه‌های متعدد و متنوع دسترسی به سرمایه پر کرده است. شکل ۴ نیاز به سرمایه در کسب و کارهای کوچک در ایالات متحده را نشان می دهد. از سوی دیگر اعطای وام به کسب و کارهای متوسط و بزرگ در ۲۰ سال گذشته بسیار افزایش یافته است. در همین زمان، تعداد موسسات وام‌دهی مالی به دلیل ادغام‌های بانکی و گسترش وام‌های آنلاین کاهش یافته است.

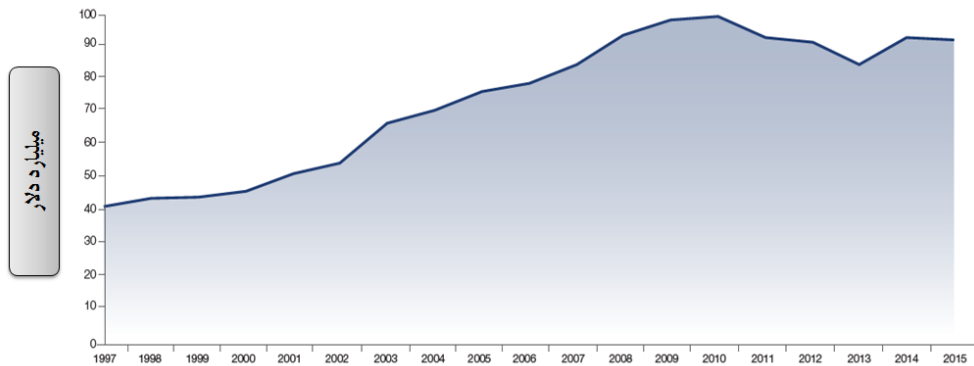
شکل ۴. افزایش میزان وام در کسب و کارهای کوچک و غیر کوچک و کاهش تعداد مؤسسات وام دهی از ۱۹۹۵ تا ۲۰۱۵

ایالات متحده بزرگترین صادرکننده جهان است و هر ساله تقریباً ۲ تریلیون دلار محصول و خدمات به خارج از کشور صادر می کند. بعلاوه، کسب و کارهای کوچکی که صادرات می کنند، نسبت به کسب و کارهایی که در بازارهای داخل کشور فعال هستند، رشد درآمد و ایجاد اشتغال بیشتری دارند. اداره کسب و کارهای کوچک با حمایت از تجارت بین الملل کسب و کارهای کوچک به آنها کمک می کند. این اداره از طریق ارائه وام به محصولات صادراتی و ارائه مشاوره و آموزش وام دهندگان و کسب و کارهای کوچک اطمینان حاصل می کند که کارآفرینان می توانند در بازارهای جهانی رقابت کنند. شکل ۵ رشد صادرات ایالات متحده برای کلیه کالاها و خدمات را در کنار رشد صادرات محصولات و خدمات کسب و کارهای کوچک و متوسط بین سال های ۱۹۹۷ و ۲۰۱۵ نشان می دهد.

شکل ۵. رشد صادرات کل و صادرات کسب و کارهای کوچک و متوسط در ایالات متحده از ۱۹۹۷ تا ۲۰۱۵

دولت فدرال بزرگترین خریدار و مشتری در ایالات متحده است. در مجموع، سالانه صدها میلیارد دلار قرارداد برای ارائه محصولات و خدمات به آژانس های دولت فدرال عقد می شود. اداره کسب و کارهای کوچک از طریق اعطای قراردادهای تامین محصولات و ارائه خدمات به آژانس های دولت فدرال توسط کسب و کارهای کوچک، تضمین می کند که کسب و کارهای کوچک برای شروع و توسعه فعالیت های خود به یک منبع درآمد مطمئن دسترسی دارند. شکل ۶ افزایش کل مبلغ قراردادهای عقد شده بین کسب و کارهای کوچک و آژانس های دولت فدرال بین سال های ۱۹۹۷ تا ۲۰۱۵ را نشان می دهد.

شکل ۶. افزایش مبلغ قراردادهای عقد شده میان کسب و کارهای کوچک و دولت فدرال در ایالات متحده از

۱۹۹۷ تا ۲۰۱۵

هدف عملیاتی ۱-۱: افزایش دسترسی کسب و کارهای کوچک به منابع مالی

دسترسی به سرمایه برای موفقیت طولانی مدت کسب و کارهای کوچک بسیار مهم است. بسیاری از کارآفرینان یا صاحبان کسب و کارهای کوچک اغلب در مقایسه با کسب و کارهای بزرگتر که راحت تر می توانند وام های سنتی از بانک ها دریافت کنند، دسترسی یکسانی به سرمایه و اعتبارات ندارند. همچنین، کارآفرینان ممکن است امتیاز اعتباری کافی نداشته باشند که بتواند وام را برای آنها تضمین کند، خصوصاً زمانی که پای محصول جدید یا نوآورانه در میان باشد. علاوه بر این، برخی از کسب و کارها آسیب پذیری اقتصادی بالایی دارند که از جمله آنها می توان به کسب و کارهایی که صاحبان آنان زنان و افراد معلول هستند اشاره نمود. این کسب و کارها به احتمال زیاد از تامین اعتبار محروم می شوند و اغلب برای حفظ کسب و کار خود به پس اندازهای شخصی یا کارت های اعتباری شخصی متکی هستند.

در اداره کسب و کارهای کوچک، یکی از اولویت های اصلی ایجاد امکان جذب سرمایه توسط کسب و کارهای کوچک است. اداره کسب و کارهای کوچک در تلاش است تا شکاف موجود در بازارهای وام را پر کند تا اینکه کسب و کارهای کوچک در سرتاسر کشور برای دسترسی به سرمایه و اعتبار با شرایط معقول از موقعیت مناسبی برخوردار باشند. از طریق برنامه ها و خدمات مختلف، اداره کسب و کارهای کوچک از استراتژی هایی حمایت می کند که تأکید ویژه ای بر تامین سرمایه برای کسب و کارهای کوچک و کارآفرینان و کسب و کارهای متعلق به زنان و معلولان دارند. از طریق فناوری های جدید، فرایندهای ساده وام دهی و دسترسی متمرکز به خدمات توسط کسب و کارهای کوچک رو به گسترش خواهند بود.

شرکای وام دهنده

وام

کسب و کارهای کوچک

اداره کسب و کارهای کوچک ریسک ها را کاهش می دهد و دسترسی وام دهندگان به سرمایه را تسهیل می کند.

استراتژی ۱: در صورت عدم امکان دسترسی به اعتبارات سنتی و متعارف، سرمایه های ارائه شده به کسب و کارهای کوچک و بازارهای نوظهور را افزایش دهید.

برنامه های ضمانت وام^۱ و وام های خرد^۲ اداره کسب و کارهای کوچک، نقش مهمی در تضمین دسترسی به سرمایه با شرایط معقول برای کسب و کارهای کوچکی دارند که نمی توانند از روش های سنتی و متعارف به سرمایه دست پیدا کنند. هنگامی که یک کسب و کار کوچک نمی تواند واجد شرایط دریافت وام تحت استانداردهای اعتباری متعارف باشد، برنامه های ضمانت وام اداره کسب و کارهای کوچک از تامین سرمایه لازم برای کارآفرینان پشتیبانی می کند. اداره کسب و کارهای کوچک برنامه های تضمین وام تجارت بین المللی^۳، برنامه وام 7a^۴ و وام ۵۰۴^۵ را ترویج و توسعه خواهد داد تا به بهترین نحو نیازهای کسب و کارهای کوچک فعال در بازارهای جدید و کارآفرینان مختلف را تأمین کند. اداره کسب و کارهای کوچک همچنان به استفاده از برنامه وام های خرد برای تحریک وام های موسسات واسطه های ارائه دهنده وام های خرد به کسب و کارهای کوچک ادامه می دهد. به عنوان یک منطقه تمرکز، اداره کسب و کارهای کوچک بر اساس اولویت های این اداره در سال مالی ۲۰۱۸-۲۰۱۹، وام بیشتری به کسب و کارهای کوچکی که واقع در مناطق روستایی با محرومیت های اجتماعی و اقتصادی هستند، ارائه خواهد داد.

استراتژی ۲: تکمیل سرمایه گذاری در مشاغل کوچک در مواقعی که عرضه کافی سرمایه وجود ندارند.

برنامه شرکت سرمایه گذاری کسب و کارهای کوچک^۶ (SBIC) جریان سرمایه بخش خصوصی و وام های بلند مدت برای کسب و کارهای کوچک که برای تأمین اعتبار فعالیت های تجاری خود و گسترش و نوسازی آنها نیاز به سرمایه دارند را تحریک و تکمیل می کند، زمانی که عرضه چنین سرمایه و جوهی در بازارهای سرمایه خصوصی به اندازه کافی نباشد. اداره کسب و کارهای کوچک

-
1. Loan guaranty programs
 2. Microloan programs
 3. International trade loan guaranty programs
 4. 7a loan program
 5. 504 loan program
 6. Small Business Investment Company (SBIC) program

این استراتژی را از طریق اعطای مجوز به صندوق های سرمایه گذاری با مدیریت حرفه ای که سرمایه های خصوصی یا عمومی را جمع می کند و آن را با اهرم تضمین شده برای سرمایه گذاری در وام های کسب و کارهای کوچک واجد شرایط ترکیب می کنند، انجام می دهد. به طور کلی، اداره کسب و کارهای کوچک به دنبال به حداکثر رساندن مشارکت منابع مالی خصوصی در تامین سرمایه مورد نیاز کسب و کارهای کوچک است.

استراتژی ۳: تقویت و گسترش شبکه وام دهندگان ارائه دهنده خدمات اداره کسب و کارهای کوچک

شرکای وام دهنده اداره کسب و کارهای کوچک نقش بسیار مهمی در تحویل وام ها به کسب و کارهای کوچک بازی می کنند. اداره کسب و کارهای کوچک متعهد به تقویت روابط با وام دهندگان موجود و جذب وام دهندگان جدید است. این اداره با بانک ها، واحدهای اعتباری، موسسات واسطه های غیرانتفاعی و سایر وام دهندگان مشارکت می کند تا از ابزارها و منابع مورد نیاز برای تأمین نیازهای کسب و کارهای کوچک برخوردار شود. از طریق بهبود و گسترش روابط با وام دهندگان، اداره کسب و کارهای کوچک نقش اساسی در پشتیبانی و آموزش به وام دهندگان در مورد خدمات و برنامه های این اداره ایفا می کند.

استراتژی ۴: ارتقای آگاهی از وام های اداره کسب و کارهای کوچک از طریق شبکه همکاران و دفاتر میدانی

هر ساله، صدها هزار نفر از کارآفرینان به اطلاعات مربوط به وام های کسب و کارهای کوچک از طریق شبکه همکاران اداره کسب و کارهای کوچک (از جمله مراکز توسعه کسب و کار کوچک^۱، مراکز کسب و کارهای زنان^۲، مراکز دستیابی به کسب و کارهای معلولان^۳ و SCORE) و دفاتر میدانی اداره کسب و کارهای کوچک دسترسی پیدا می کنند. اداره کسب و کارهای کوچک دانش متخصصان این سازمان ها را تقویت و گسترش می دهد تا بالاترین سطح کیفیت خدمات و اطلاعات ممکن را به کارآفرینان و کسب و کارهای کوچک ارائه دهند. از طریق فناوری های جدید و ارتباطات

-
1. Small Business Development Centers
 2. Women's Business Centers
 3. Veterans Business Outreach Centers

بهتر، شرکای اداره کسب و کارهای کوچک و کارمندان آن، آموزش های تخصصی در مورد برنامه ها و خدمات این اداره و چگونگی ارتقاء آنها را دریافت می کنند.

استراتژی ۵: تقویت نظارت و مدیریت ریسک وام دهندگان و مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک و بهبود وضعیت دارایی های مالیات دهندگان

اداره کسب و کارهای کوچک به دنبال مدیریت جامع ریسک از طریق سیستم نظارت بر وام دهندگان است که شامل پایش فعالیت ها به صورت تاریخی، پایش بینی شرایط، گزارش گیری و تجزیه و تحلیل منظم و بررسی های متمرکز در مورد شرکای وام دهنده اداره کسب و کارهای کوچک است. این ابزارها و فرآیندهای روزرسانی شده به منظور کاهش ریسک به روشی مقرون به صرفه طراحی شده اند. نظارت بر نمونه فعالیت های چند مرحله ای و ارزیابی های هدفمند به کارکنان اداره کسب و کارهای کوچک اجازه می دهد ریسک های احتمالی هر یک از وام دهندگان را شناسایی کنند. اداره کسب و کارهای کوچک، مقررات، سیاست ها و رویه های فعلی مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک را نیز مرور می کند و نظارت پیشرفته ای بر مدیریت ریسک متناسب با سایر ارائه دهندگان سرمایه در بخش خصوصی را انجام می دهد.

هدف عملیاتی ۱-۲: حمایت از کسب و کارهای کوچک صادراتی موفق در بازارهای جهانی
صادرات با ایجاد فرصت های اقتصادی به خلق یک طبقه اجتماعی متوسط قوی کمک می کند. امروزه نزدیک به ۹۶ درصد مصرف کنندگان و بیش از سه چهارم قدرت خرید جهان در خارج از

ایالات متحده زندگی می کنند. کسب و کارهای کوچکی که می توانند وارد این بازارهای جهانی شوند، دارای پتانسیل توسعه و رشد گسترده ای هستند و کسب و کارهای کوچک اکنون یک سوم کل صادرات ایالات متحده را تشکیل می دهند. افزایش تعداد صادرکنندگان در میان کسب و کارهای کوچک و تراز کردن زمین بازی برای شرکت های کوچک که مایل به ورود به بازارهای خارجی هستند، از اهداف اصلی دولت فدرال است. از طریق مشارکت های کلیدی با وزارت بازرگانی ایالات متحده^۱ و سایر اعضای کمیته هماهنگی ارتقاء تجارت بین سازمانی^۲ (TPCC) و دولت های ایالتی، اداره کسب و کارهای کوچک فرصت های صادراتی برای کسب و کارهای کوچک ایجاد می نماید و به گسترش دسترسی به تأمین مالی لازم برای تجارت این کسب و کارها می پردازد. اداره کسب و کارهای کوچک همچنین به آموزش مشاوران و وام دهندگان به شرکت های کوچک در زمینه صادرات می پردازد.

استراتژی ۱: تقویت مشارکت با دولت های ایالتی و منطقه ای

تقویت پایه صادرکنندگان در میان کسب و کارهای کوچک و تسهیل روند صادرات برای آنها، امری مهم در افزایش میزان صادرات است. اداره کسب و کارهای کوچک برای حمایت از توسعه صادرات کسب و کارهای کوچک، از جمله حضور آنها در مأموریت های تجاری و سفرهای فروش محصولات در بازارهای خارجی، شرکت در نمایشگاه های صادراتی، تلاش های بازاریابی بین المللی و آموزش صادرات، با دولت های ایالتی و منطقه ای همکاری می کند.

استراتژی ۲: ارائه آموزش و مشاوره اختصاصی را برای کسب و کارهای کوچک و وام دهندگان

اداره کسب و کارهای کوچک از طریق شبکه متخصصان در زمینه امور مالی تجارت واقع در مراکز تسهیل صادرات ایالات متحده^۳ و مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک^۴ و متخصصان صادرات در سراسر کشور به ارائه خدمات آموزشی و مشاوره ای در زمینه تأمین مالی تجارت و برنامه های

-
1. U.S. Department of Commerce
 2. Trade Promotion Coordinating Committee (TPCC)
 3. U.S. Export Assistance Centers
 4. Small Business Development Centers

تأمین مالی صادرات برای وام دهندگان و کسب و کارهای کوچک می پردازد. متخصصان امور مالی تجارت در اداره کسب و کارهای کوچک به وام دهندگان صادراتی آموزش های عمیقی را ارائه می دهند. مراکز تسهیل صادرات ایالات متحده، تخصص بازاریابی بین المللی کارمندان دپارتمان بازرگانی ایالات متحده را با تخصص تامین مالی تجارت متخصصان اداره کسب و کارهای کوچک را ترکیب می کنند.

استراتژی ۳: حمایت از سیاست های ارتقای تجاری از طریق مشارکت ها در سطح دولت فدرال

اداره کسب و کارهای کوچک حمایت از سیاست های ارتقای تجارت و صادرات در کسب و کارهای کوچک را در دستور کار خود قرار داده است. این اداره چارچوب واحدی برای ارتقای صادرات کسب و کارهای کوچک طراحی کرده است که در قالب آن با سازمان های دیگر از جمله وزارت بازرگانی ایالات متحده^۱، شرکت سرمایه گذاری های خصوصی در خارج از کشور^۲، آژانس تجارت و توسعه ایالات متحده^۳، وزارت کشاورزی ایالات متحده^۴ و بانک صادرات و واردات^۵ همکاری خواهد کرد.

استراتژی ۴: معرفی منافع کسب و کارهای کوچک در مذاکرات تجاری دو جانبه و چند جانبه

اداره کسب و کارهای کوچک با کمیته ستاد سیاست تجارت^۶، که مسئولیت ایجاد اجماع بین سازمانی در مورد سیاست های تجاری را بر عهده دارد و مشتمل بر ۶۰ کمیته فرعی با مسئولیت کار در حوزه های تخصصی است، همکاری می کند. کنگره به اداره کسب و کارهای کوچک اجازه داده است تا اطمینان حاصل کند که منافع کسب و کارهای کوچک به اندازه کافی در مذاکرات تجاری دو جانبه و چند جانبه مورد ملاحظه قرار می گیرد.

-
1. U.S. Department of Commerce
 2. Overseas Private Investment Corporation
 3. U.S. Trade and Development Agency
 4. U.S. Department of Agriculture
 5. Export-Import Bank
 6. Trade Policy Staff Committee

هدف عملیاتی ۱-۳: اطمینان از عقد قراردادهای دولت فدرال با کسب و کارهای کوچک

دولت فدرال بزرگترین مشتری و خریدار کالا و خدمات در ایالات متحده است، به گونه ای که در سال مالی ۲۰۱۶ حدود ۴۰۰ میلیارد دلار خرید کرده است و بین سال های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۶ تقریباً سالانه ۹۰ میلیارد دلار قرارداد خرید کالا و یا دریافت خدمات منعقد کرده است. وجود اینچنین مشتری بزرگی به عنوان فرصتی چشمگیر برای کسب و کارهای کوچک است تا از این پتانسیل بهره برداری کنند. اداره کسب و کارهای کوچک نقش نظارتی خود بر قراردادهای پیمانکاری دولت فدرال را برای اطمینان از دستیابی به این هدف در هر سال اجرا می کند. بعلاوه، به عنوان زیرمجموعه ای از این هدف کلی دولت فدرال باید حداقل ۵ درصد از بودجه پیمانکاری سالانه خود را به عنوان جوایز به قرارداد با کسب و کارهای کوچک فعال در مناطق محروم و کسب و کارهای کوچک با مدیریت زنان تخصیص دهد. همچنین، دولت فدرال ملزم است حدود ۳ درصد از بودجه خود را به قرارداد با کسب و کارهای کوچک که توسط معلولین اداره می شوند، اختصاص دهد. کسب و کارهای کوچک واقع در مناطق محروم به لحاظ اقتصادی و اجتماعی نیز مشمول این طرح می شوند.

مشاغل کوچک موظف هستند کیفیت بالا، عملکرد مطلوب، نوآوری در محصولات و خدمات، چابکی در فرآیندها و ارائه محصولات و قیمت رقابتی را به دولت فدرال ارائه دهند. در عوض، دولت فدرال به تضمین پایداری زیرساخت های مناسب برای فعالیت کسب و کارهای کوچک و سلامت اقتصاد ملی کمک می کند. دولت فدرال همچنین با ایجاد حداقل هزینه های لازم برای سازمان های دولتی از طریق اعطای جوایز به کسب و کارهای کوچک و در راستای برطرف ساختن نیازهای تحقیق و توسعه ای خود، زمینه را نوآوری در کسب و کارهای کوچک و انتقال فناوری در آنها فراهم می کند.

هر ساله سازمان های دولتی با بودجه های تحقیق و توسعه چشمگیر که بیش از یک آستانه مشخص است، باید بخشی از این بودجه را برای هزینه کرد در برنامه های تحقیقات نوآوری کسب و کارهای کوچک^۱ (SBIR) و انتقال فناوری کسب و کار کوچک^۲ (STTR) ذخیره کنند. اداره کسب و کارهای کوچک موظف به ارائه گزارش از پیشرفت سازمان های دولت فدرال در تحریک نوآوری و تجاری سازی فناوری از طریق کمک به کسب و کارهای کوچک است. علاوه بر این، اداره کسب و کارهای کوچک خدمات منحصر به فردی مانند ضمانت نامه تضمین اوراق بهادار را برای پشتیبانی از پیمانکاران کسب و کارهای کوچک که برای دسترسی به بازار پیمانکاری نیاز به اوراق قرضه دارند، فراهم می کند. از طریق طراحی و اجرای چندین استراتژی کلیدی که بر آموزش، مشاوره و نظارت تمرکز دارند، اداره کسب و کارهای کوچک به پشتیبانی از سایر تلاش های سازمان های دولت فدرال برای فراتر رفتن از قراردادهای کسب و کارهای کوچک، کمک می کند تا این سازمان ها به اهداف جدید و نوآوری در فناوری و افزایش ضمانت اوراق بهادار اطمینان یابند.

استراتژی ۱: کسب اطمینان از اینکه سازمان های دولت فدرال اهداف قراردادی با کسب و کارهای کوچک را برآورده می کنند.

اداره کسب و کارهای کوچک با سایر سازمان های دولت فدرال، با تأکید ویژه بر سازمان هایی که بیشترین بودجه اکتساب فناوری را دارند، همکاری خواهد کرد تا از دستیابی به آنها به اهداف پیمانکاری با کسب و کارهای کوچک اطمینان حاصل کند. اداره کسب و کارهای کوچک از شورای مشورتی خرید از کسب و کارهای کوچک^۳ پشتیبانی می کند و به سازمان های دولتی در راستای دستیابی آنها به اهداف برنامه ریزی شده کمک می کند. این اداره از طریق استراتژی هایی نظیر ایجاد دفاتر خرید، آموزش، به اشتراک گذاری تجارب برتر، انتشار داده ها و میزبانی از رویدادهای به هم رسانی^۴ فرصت هایی را برای کسب و کارهای کوچک به منظور موفقیت در قراردادهای آنها با سازمان های دولت فدرال ایجاد می کند. علاوه بر این، اداره کسب و کارهای کوچک نظارت خود را

-
1. Small Business Innovation Research program
 2. Small Business Technology Transfer program
 3. Small Business Procurement Advisory Council
 4. Matchmaking

از طریق نظارت بر عملکرد سازمان های دولتی تضمین می کند و جلساتی را با شرکای دولت فدرال ترتیب خواهد می دهد تا از آگاهی و نظارت کامل بر قراردادهای کسب و کارهای کوچک اطمینان حاصل کند.

استراتژی ۲: تسهیل دسترسی کسب و کارهای کوچک به قراردادهای پیمانکاری دولت فدرال (آموزش کسب و کارهای کوچک در زمینه فرصت های پیمانکاری)

هنگامی که موانع ورود به سیستم برداشته شود و روند کار ساده شود، کسب و کارهای کوچک احتمالاً شانس بالاتری برای عقد قراردادهای پیمانکاری با دولت فدرال خواهند داشت. اداره کسب و کارهای کوچک به تدوین و اصلاح سیاست هایی می پردازند که دسترسی کسب و کارهای کوچک را به قراردادهای دولتی آسان نمایند. بنابراین، کسب و کارهای کوچک می توانند با آسانی در زمینه عقد قرارداد با سازمان های دولتی با دیگر کسب و کارها رقابت کنند. اداره کسب و کارهای کوچک از طریق ابزارهای جدید مانند ایجاد وبسایت www.certify.SBA.gov، فرایندهایی را که برای صدور مجوز برای کسب و کارهای کوچک لازم هستند، ساده تر می کند تا این کسب و کارها بتوانند در برنامه های دولت فدرال به شکل کارآمدتری شرکت کنند.

استراتژی ۳: آموزش نیروی انسانی سازمان های دولت فدرال در زمینه قراردادهای پیمانکاری با کسب و کارهای کوچک

اداره کسب و کارهای کوچک کیفیت آموزش و مشاوره را برای کارکنان و مدیران سازمان های دولتی و همچنین برای کارآفرینان کسب و کارهای کوچک که به دنبال ورود به بازار سازمان های دولت فدرال هستند، ارتقا می بخشد. با درک بیشتر از ماهیت و ویژگی قراردادهای کسب و کارهای کوچک، کارکنان کلیدی در سایر سازمان های دولتی الزامات لازم برای تقویت قدرت رقابت این کسب و کارها را درک خواهند کرد و قادر خواهند بود از طریق تسهیل پرداخت های قراردادهای پیمانکاری به این کسب و کارهای کمک کنند و از طرفی از طریق درک تغییرات در معیارهای استاندارد در برابر کلاهبرداری ها واکنش نشان دهند. اداره کسب و کارهای کوچک این استراتژی را از طریق اقدامات مختلف از جمله آموزش های آنلاین، بازاریابی، دسترسی آسان به قراردادهای

پیمانکاری و زمینه سازی برای شرکت کسب و کارها در سایر برنامه های خرید که توسط متخصصان، نمایندگان خرید دولتی و نمایندگان بازارهای تجاری برگزار می شوند، انجام می دهد.

استراتژی ۴: افزایش تعداد نمایندگان صادرکننده ضمانت نامه

اداره کسب و کارهای کوچک از پیمانکاران کوچک و نوظهور در عرصه رقابت و دریافت پروژه های پیمانکاری از طریق خدمات ارائه ضمانت نامه پشتیبانی خواهد کرد. کلیه پروژه های دولت فدرال و بسیاری از دولت های ایالتی، محلی و شرکت های خصوصی به ضمانت نامه نیاز دارند و این در حالی است که تهیه این ضمانت نامه ها برای یک کسب و کار کوچک بدون سرمایه در گردش و فاقد تجربه کاری دشوار است. اداره کسب و کارهای کوچک خدماتی را ارائه می دهد که به راحتی در بازار خصوصی برای کسب و کارهای کوچک در دسترس نیست. اداره کسب و کارهای کوچک خدمات صدور ضمانت نامه را به کسب و کارهای کوچک ارائه می کند تا اطمینان حاصل کند که کسب و کارهای کوچک می توانند ضمانت لازم را بدست آورند، به ایجاد اشتغال کمک کنند و رشد نمایند.

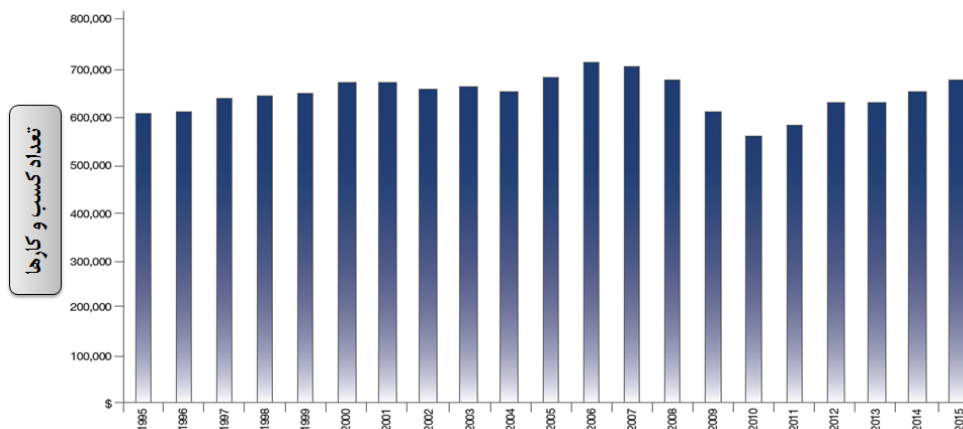
استراتژی ۵: هماهنگی با سازمان های دولتی جهت حصول اطمینان از اینکه از مجموعه پژوهش ها در زمینه کارآفرینی نوآورانه بهره مند می شوند.

برنامه های تحقیقات نوآوری در کسب و کارهای کوچک (SBIR) و انتقال فناوری در کسب و کارهای کوچک (STTR) به کسب و کارهای کوچک نوآور و کارآفرین کمک می کند تا نیازهای تحقیق و توسعه دولت فدرال را برآورده سازند و نوآوری های فناورانه خود را تجاری کنند. اداره کسب و کارهای کوچک سیاست های لازم برای اجرای این برنامه ها را تعیین می کند. در این نقش، اداره کسب و کارهای کوچک از طریق سیاست ها و مقررات مربوطه به ارزیابی و پایش معیارهای مشارکت کسب و کارهای کوچک و سازمان های دولتی می پردازد، به مدیریت داده ها و اطلاعات کسب و کارهای کوچک می پردازد، هدایت امور مالی توافق نامه های مرتبط با این برنامه ها را بر عهده می گیرد و گزارش عملکرد برنامه ها را به کنگره ارائه می نماید. علاوه بر این، اداره کسب و کارهای کوچک به کسب و کارهای کوچک علاقمند به فرصت های موجود در برنامه های SBIR / STTR از طریق دسترسی به طلاعات، تهیه منابع آموزشی و ارائه کمک های فنی یاری می رساند.

۲-۶-۱. هدف استراتژیک ۲: ایجاد اکوسیستم کارآفرینی و خلق محیط دوستدار

کسب و کار

کسب و کارهای کوچک در محیط های مناسبی رشد و پیشرفت می کنند که در آن به کسب و کارهای دیگر نزدیک باشند و از حمایت های لازم برای رشد برخوردار باشند. کارآفرینان غالباً برای شروع کسب و کارهای خود به آموزش، مشاوره و کمک های فنی نیاز دارند و در این میان کارآفرینان قدیمی، زنان و معلولین غالباً با موانع بیشتری روبرو هستند، زیرا ممکن است به خدماتی که در بخش خصوصی قابل دستیابی است، دسترسی نداشته باشند. علاوه بر این، تعداد استارتاپ های جدید به عنوان یک شاخص سلامت برای اکوسیستم های کارآفرینی عمل می کنند. شکل ۷ استارتاپ های جدیدی را که اخیراً فعالیت خود را آغاز کرده اند و کمتر از ۱ سال عمر دارند را به تصویر می کشد. در سال ۲۰۰۶ قبل از رکود بزرگ، روند صعودی در راه اندازی کسب و کارهای جدید رخ داد. از سال ۲۰۱۵، هر سال حدود ۶۵۰ هزار کسب و کار جدید شروع به فعالیت نموده اند. در حالی که علائمی مبنی بر رشد تعداد کسب و کارهای جدید وجود دارد، اما در ۲۰ سال گذشته این تعداد به طور قابل توجهی افزایش نیافته است.

شکل ۷. تعداد کسب و کارهای جدید (استارتاپ ها) با عمر کمتر از یک سال

از طریق برنامه های تخصصی پشتیبانی فنی مانند برنامه های توسعه مشاغل^۱، برنامه های مدیریت و کمک فنی^۲ و برنامه مربیان کوچک^۳، کسب و کارهای کوچک می توانند برای کسب قراردادهای دولت فدرال بهتر رقابت کنند. بازار پیمانکاری می تواند رقابتی و چالش برانگیز باشد و این برنامه ها و ابزارها به کسب و کارهای کوچک کمک می کنند تا در سطح مناسبی از آمادگی برای رقابت با سایر شرکت ها قرار بگیرند. برنامه های توسعه کسب و کار و کارآفرینی اداره کسب و کارهای کوچک به ارائه آموزش، مربی گری و مشاوره به صاحبان کسب و کارهای کوچک و کارآفرینان می پردازند. برخی از این آموزش ها و مشاوره ها رایگان است و برخی از آنها با هزینه بسیار کمی ارائه می شوند. از طریق شرکای اداره کسب و کارهای کوچک از جمله مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک، مراکز کسب و کارهای زنان، SCORE و مراکز تقویت کسب و کارهای معلولین، کسب و کارهای کوچک برای شروع فعالیت و رشد به چندین کانال حمایت و پشتیبانی دسترسی دارند. این خدمات توسط متخصصان و مشاوران آموزش دیده ارائه می شود که در زمینه برنامه ریزی کسب و کار، بازاریابی، استراتژی و امور مالی تخصص دارند.

اداره کسب و کارهای کوچک همچنین به دنبال ایجاد محیط کسب و کار مناسب در سراسر کشور از طریق ایجاد دسترسی همه کسب و کارها به حمایت های متنوع است. این اداره با حمایت از کسب و کارهای کوچک و همکاری با سایر سازمان های دولتی برای کاهش بار و فشار ناشی از مقررات و آیین نامه های نظارتی تلاش می کند و به دنبال ایجاد محیطی است که کسب و کارهای کوچک بتوانند در آن شکوفا شوند. اداره کسب و کارهای کوچک با تأکید بر کسب و کارهای فعال در بازارهایی که از نظر اجتماعی و اقتصادی دارای محدودیت و محرومیت هستند، به دنبال ایجاد یک زمین بازی هم سطح برای همه مشاغل کوچک جهت حفظ رقابت پذیری آنها است. علاوه بر این، مقررات از جهات مختلفی بر عملکرد کسب و کارهای کوچک تأثیر می گذارد و بنابراین، بر جذابیت شروع کسب و کارهای جدید اثرگذار است. هزینه انطباق با یک الزام مقرراتی معمولاً دشواری های زیادی برای شرکت های کوچک دارد. اداره کسب و کارهای کوچک همکاری خود را با سایر سازمان

-
1. 8(a) Business Development
 2. 7(j) Management and Technical Assistance
 3. Small Mentor-Protégé

های دولت فدرال و قهرمانان کارآفرین ادامه خواهد داد تا از افزایش سرمایه گذاری های جدید و اینکه کارآفرینان تحت فشار زیادی نیستند، اطمینان حاصل کند.

هدف عملیاتی ۱-۲: توسعه کسب و کارهای کوچک از طریق کمک های مدیریتی و فنی

کسب و کارهای کوچک در بازاریایی که از نظر اقتصادی و اجتماعی دارای محدودیت و محرومیت هایی هستند، اغلب در دسترسی به خدماتی که منجر به بهره گیری از فرصت های قراردادهای دولت فدرال می شوند، دچار مشکل هستند. در همین راستا، دولت فدرال سالانه میلیاردها دلار قرارداد بابت خرید محصول یا دریافت خدمات از کسب و کارهای کوچک اختصاص می دهد. اداره کسب و کارهای کوچک به ضمانت کارآفرینی فراگیر از طریق ارائه خدماتی که مسیری آشکار از طریق کمک های فنی توسعه کسب و کارهای کوچک ترسیم می کند، می پردازد.

از طریق برنامه های توسعه کسب و کار، کسب و کارهای کوچک که تحت مالکیت افراد با محرومیت های اجتماعی و اقتصادی هستند، حداقل ۵۱ درصد از کمک های هدفمند را دریافت می کنند. به طور مشابه، برنامه HUBZone توسعه اقتصادی را در مناطق تجاری که به طور تاریخی دارای محرومیت هایی هستند، تشویق می کند. شرکت های تحت حمایت برنامه HUBZone که در این مناطق فعالیت می کنند، در ساختمان های محل فعالیتشان و آموزش کارکنان سرمایه گذاری می کنند تا به بهبود شرایط اقتصادی این مناطق کمک کنند. علاوه بر این، کسب و کارهای کوچک

که متعلق به زنان و افراد دارای معلولیت هستند، غالباً در رقابت با سایر شرکت ها با ضرر روبرو هستند. به همین دلیل، کنگره برای این کسب و کارهای کوچک و کارآفرین، مجموعه ای از قراردادهای پیمانکاری کسب و کارهای کوچک را ایجاد کرده است.

استراتژی ۱: تقویت فرصت های توسعه کسب و کار در بازارهای نوظهور

اداره کسب و کارهای کوچک کمک های فنی را از طریق برنامه های توسعه کسب و کار ارائه خواهد کرد تا رشد و توسعه کسب و کارهای متعلق به افراد دارای محرومیت های اجتماعی و اقتصادی و کسب و کارهای کوچک در مناطق HUBZone را سرعت بخشد. این اداره از طریق برنامه مدیریت و پشتیبانی فنی، کمک های فنی به شرکت های واجد شرایط در میان کسب و کارهای کوچک را به منظور بهره گیری از فرصت های قراردادهای دولتی ارائه می دهد. بر اساس این استراتژی، اداره کسب و کارهای کوچک درصدد افزایش سهم قراردادهای دولتی با کسب و کارهای کوچک است. این اداره از طریق کمک های توسعه یافته که توسط متخصصان اداره کسب و کارهای کوچک و نمایندگان مراکز تدارکات دولتی پشتیبانی می شوند به دنبال افزایش تعداد شرکت های کوچکی است که برنده قراردادهای دولت فدرال می شوند.

استراتژی ۲: حمایت های ویژه از کسب و کارهای کوچک برای افزایش رشد آنها و ایجاد زیرساخت ها

اداره کسب و کارهای کوچک تضمین خواهد کرد که کسب و کارهای مشغول به فعالیت در مناطق دارای محرومیت و همچنین کسب و کارهای متعلق به زنان که به دنبال ایجاد، توسعه و گسترش کسب و کارهای خود هستند، دسترسی کامل به ابزارهای توسعه و گسترش کسب و کار را دارند. این هدف از طریق برنامه های توسعه کارآفرینی این اداره و برنامه های پیمانکاری دولت فدرال ضمانت می شود. اداره کسب و کارهای کوچک طراحی و اجرای برنامه ها را از طریق کارکنان متخصص خود برای بنگاه های فعال در مناطق HUBZone، کسب و کارهای کوچک متعلق به معلولین و زنان متعلق به زنان به انجام می رساند که مشتمل بر کمک های فنی و مشاوره نیز می شود.

استراتژی ۳: گسترش برنامه مربیگری کسب و کارهای کوچک

اداره کسب و کارهای کوچک از طریق برنامه مربیگری کسب و کارهای کوچک، این کسب و کارها را به عنوان پیشگامان همکاری با دولت و دستیابی به قراردادهای خرید دولت فدرال توسعه می دهد. علاوه، این اداره با سازمان های دولت فدرال و سایر شرکای خود از رویدادهای به همسرانی حمایت می کنند. این اداره، برای ارتقاء شرکت های واقع در مناطق HUBZone، و کسب و کارهای کوچک متعلق به معلولین و زنان به ارائه برنامه های مربیگری برای این کسب و کارها اقدام می نماید.

هدف عملیاتی ۲-۲: ایجاد یک محیط مناسب برای اکوسیستم کارآفرینی

یک اکوسیستم کارآفرینی سالم به کارآفرینان امکان می دهد تا به طیف گسترده ای از حمایت ها و منابع دسترسی پیدا کنند تا در رسیدن به موفقیت به آنها کمک کند. کارآفرینان و صاحبان کسب و کارهای کوچک که خدمات آموزشی و مشاوره ای دریافت می کنند، معمولاً فروش بیشتری دارند، مشاغل بیشتری ایجاد می کنند و تأثیر اقتصادی بیشتری بر جامعه دارند. تحقیقات نشان می دهد که رابطه همبستگی مستقیم و مثبتی بین تعداد ساعات آموزش و مشاوره و کمک های مرتبط با مشتریان و بهبود طول عمر، سودآوری و رشد کسب و کارهای کوچک وجود دارد. علاوه، شواهد نشان می دهد، کسب و کارهای کوچک که بیش از ۳ ساعت مشاوره دریافت می کنند، نسبت به کسب و کارهایی که مشاوره کمتری دریافت می کنند، نرخ بقای ۱ ساله بالاتری دارند. این یافته ها نشان می دهد که مشاوره و آموزش در زمره خدمات مؤثر به کارآفرینان و کسب و کارهای کوچک است.

اداره کسب و کارهای کوچک از طریق همکاری با شرکای خود و برنامه های نوآورانه، به کسب و کارهای کوچک کمک می کند که به دنبال راه اندازی یا توسعه کسب و کار خود بروند. استراتژی هایی که در ادامه معرفی می شوند، بنیانی را برای دسترسی کسب و کارهای کوچک در سراسر کشور به کمک های با کیفیت بالا فراهم می آورد بویژه برای کارآفرینانی که در مناطقی فعالیت می کنند که از نظر منابع با محدودیت هایی مواجه هستند. اکوسیستم های کارآفرینی می توانند از طریق کاهش ارائه خدمات تکراری و موازی، معرفی برترین تجارب و ترغیب مشارکت های نوآورانه برای خدمت رسانی کارآمدتر به کارآفرینان کسب و کارهای کوچک در سراسر کشور، تقویت می شوند.

استراتژی ۱: ارائه خدمات کارآفرینی به کسب و کارهای کوچک با همکاری سایر شرکا

اداره کسب و کارهای کوچک خدمات مشاوره ای و آموزشی را در سراسر کشور از طریق همکاران خود ارائه می دهد که عبارتند از: مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک، مراکز کسب و کارهای زنان، SCORE و مراکز دستیابی به کسب و کارهای معلولین. از طریق توافق نامه های مشارکتی بین اداره کسب و کارهای کوچک و همکاران به کارآفرینان علاقه مند به راه اندازی یا گسترش یک کسب و کار کوچک، خدمات آموزشی، مشاوره ای و مربی گری آموزش ارائه می شود. همکاران اداره کسب و کارهای کوچک تأکید بیشتری بر آموزش و مشاوره در زمینه های کلیدی مانند امور مالی، بازارهای کسب و کار جدید، تأمین منابع مالی، مدیریت سرمایه های انسانی، صادرات، مدیریت ریسک و بحران، امنیت سایبری و فناوری های نوظهور دارند.

استراتژی ۲: توسعه آموزش های مجازی برای کارآفرینان و کسب و کارهای کوچک

اداره کسب و کارهای کوچک انواع مختلفی از ابزارهای آموزشی آنلاین را برای ترویج و یادگیری فعال برای کارآفرینان مشتاق و کسب و کارهای کوچک، طراحی و اجرا می کند. دوره های آموزشی آنلاین بر مباحث و موضوعات رایج در دنیای کسب و کار مانند بازاریابی در رسانه های اجتماعی، تأمین اعتبار و سرمایه و خریدهای دولتی برای کارآفرینان تمرکز دارند. با استفاده از روش های یادگیری تعاملی، چک لیست های و سایر منابع آموزشی، کارآفرینان قادر به ارتقای مهارت های خود و بهبود وضعیت خود خواهند بود. اداره کسب و کارهای کوچک همچنین فرصت های تقویت اکوسیستم های کارآفرینی محلی را برای کسب و کارهای کوچک با رشد بالا فراهم می کند.

استراتژی ۳: توانمندسازی معلولین و خانواده های افراد نظامی که می خواهند کسب و کار خود را راه اندازی کنند یا توسعه دهند.

اداره کسب و کارهای کوچک به ارائه خدمات به صاحبان کسب و کارهای کوچک متعلق به معلولین می پردازد. حدود ۲,۵ میلیون کسب و کار متعلق به معلولین است که تقریباً اکثر آنها کسب و کارهای کوچک هستند. بسیاری از مالکان این کسب و کارهای کوچک، مهارت های مدیریتی و توانایی های رهبری را از زمانی که در خدمت گارد ملی بوده اند، کسب نموده اند. اداره کسب و کارهای کوچک با اجرای برنامه های حمایتی، تدوین سیاست ها و اجرای کمک های مالی به مراکز تبلیغاتی کسب و کارهای معلولین کمک خواهد کرد. این اداره تضمین خواهد کرد که منابع لازم در دسترس اعضای قدیمی گارد ملی، معلولین و خانواده های افراد نظامی قرار خواهد گرفت.

استراتژی ۴: حمایت از کارآفرینان بومی ایالات متحده

اداره کسب و کارهای کوچک به بومیان آمریکایی که غالباً به دلیل زندگی در مناطق دورافتاده از دسترسی یکسانی به منابع و حمایت ها برخوردار نیستند، کمک خواهد کرد. این اداره تضمین می کند که سرخپوستان آمریکایی، بومیان آلاسکا و بومیان هاوایی بتوانند کسب و کارهای کوچک خود را از طریق برنامه های توسعه کسب و کار و ابزارهای گسترش دسترسی به خدمات راه اندازی کنند و توسعه دهند. این اداره دستورالعمل ها، برنامه های عملیاتی و الزامات قانونی تعیین شده توسط سیاست های ملی برای حمایت از قبایل بومی، ارائه مشاوره و آموزش به آنها را دنبال خواهد کرد.

هدف عملیاتی ۲-۳: خلق محیط مناسب برای فعالیت کسب و کارهای کوچک و کارآفرین

کسب و کارهای کوچک با مسائلی مچالش‌هایی روبرو هستند که ممکن است به همان روش بر کسب و کارهای بزرگتر تأثیر نگذارند. با بهره‌مندی از تعداد کمتر کارمندان و منابع دیگر، یک صاحب کسب و کار کوچک به هنگام راه‌اندازی یا توسعه کسب و کار خود با موانع بیشتری روبرو می‌شود. در عین حال، نوع صنعت، مکان فعالیت و سایر عوامل می‌توانند محیطی را تعیین کنند که احتمال موفقیت آن کسب و کار را مشخص می‌کند. کسب و کارهای کوچک در ایالات متحده، به طور مداوم هزینه‌های بیمه، مقررات سفت و سخت و مالیات را به عنوان موانع اساسی که بر رشد آنها تأثیر می‌گذارند، برمی‌شمرند. این عوامل همچنین می‌تواند تعیین کنند که آیا یک کارآفرین تصمیم به شروع یک کسب و کار جدید دارد یا خیر. دفتر دادرسی ملی^۱ (ONO) با سازمان‌های دولت فدرال در راستای کاهش جریمه‌های سنگین، مجازات‌ها یا اقدامات ناعادلانه نظارتی که توسط رگولاتورهای دولت فدرال تعریف شده‌اند، فعالیت می‌کند و این عمل در راستای رفع موانع رشد و تهدیدات پیش روی بقای کسب و کارهای کوچک است.

علاوه بر کاهش بار و فشار نظارتی بر کسب و کارهای کوچک، دفتر مستقل وکالت اداره کسب و کارهای کوچک^۲ منافع کسب و کارهای کوچک طرف همکاری با دولت، از جمله کنگره، کاخ سفید، آژانس‌های فدرال، دادگاه‌های فدرال و مراجع سیاستگذاری ایالتی و محلی را مطابق اقتضا، نمایندگی می‌کند. دفتر مستقل وکالت معتقد است که سیاستگذاری صحیح نیاز به اطلاعات دقیق دارد و از طریق تحقیق و جمع‌آوری داده‌ها، به سیاست‌گذاران و سایر ذینفعان اطلاعاتی ارائه می‌دهد که قادر باشند تصمیمات بهتری را اتخاذ کنند. اداره کسب و کارهای کوچک همچنین از شورای ملی کسب و کار زنان^۳ (NWBC) پشتیبانی می‌کند، که یک شورای مشاوره است که به عنوان یک منبع مستقل به رئیس‌جمهور، کنگره و اداره کسب و کارهای کوچک در مورد موضوعات مهم اقتصادی که بر کسب و کار زنان تأثیر می‌گذارد، مشاوره می‌دهد. کسب و کارهای متعلق به زنان تقریباً یک سوم کسب و کارها در ایالات متحده را تشکیل می‌دهند، بیش از ۱,۴ تریلیون دلار فروش دارند و تقریباً ۸ میلیون شغل در هر سال ایجاد می‌کنند. با این وجود،

1. Office of National Ombudsman (ONO)

2. SBA's independent Office of Advocacy

3. National Women's Business Council (NWBC)

تنها ۲ درصد کسب و کارهای زنان بیش از ۱۰ کارمند دارند که این واقعیت فاصله زیادی در بازار کار را آشکار است.

استراتژی ۱: ایجاد فرآیندی محرمانه و کاربرپسند برای اخذ شکایات کسب و کارهای کوچک و پیگیری مسائل آنها تا زمینه ای برای ایجاد یک زمین بازی مسطح فراهم شود.

اداره کسب و کارهای کوچک به کسب و کارهای کوچک و کارآفرینان کمک می کند تا از طریق تعامل پایدار با با انجمن های صنفی، دفاتر منطقه ای و شرکای اداره کسب و کارهای کوچک، از اعمال ناعادلانه نظارتی رهایی یابند. این اداره اعضای هیئت مدیره منطقه ای خود را به منظور افزایش آگاهی و دسترسی به مسائل و مشکلات کسب و کارهای کوچک در سراسر کشور به کار می گیرد. علاوه بر این، این اداره یک فرایند کارآمد، اثربخش و کاربرپسند را تعریف خواهد کرد که با استفاده از آن کسب و کارهای کوچک می توانند شکایات خود را مطرح کرده و با سازمان های دولت فدرال همکاری کنند تا مشکلات خاص مرتبط با قوانین و مقررات را برطرف سازند.

استراتژی ۲: سیاست گذاری و حمایت از کسب و کارهای کوچک از طریق تحقیق و تعامل با آنها

دفتر وکالت مستقل اداره کسب و کارهای کوچک با کمک نهادهای نظارتی در تمام مراحل فرایند تدوین سیاست ها، منافع کسب و کارهای کوچک را به منظور کاهش تأثیر نامطلوب قوانین و مقررات پیشنهادی بر کسب و کارهای کوچک، در نظر می گیرد. دفتر وکالت مستقل نتایج تحقیقات و داده های دقیق در رابطه با کسب و کارهای کوچک را در اختیار سیاستگذاران قرار می دهد تا با در نظر گرفتن منافع ذینفعان، تصمیمات بهتری اتخاذ نمایند. دفتر وکالت مستقل، داده ها و نتایج تحقیقات مربوط به مأموریت های نظارتی دفتر و نقشی که کسب و کارهای کوچک باید در اقتصاد ایفا کنند را در وب سایت خود جهت استفاده کلیه ذینفعان اعم از رگولاتورهای بخش دولتی و بیش از ۲۸۰۰۰ مشترک در فهرست نتایج تحقیقات اقتصادی خود منتشر می کند.

هر سال، شورای ملی کسب و کار زنان تحقیقاتی در مورد مسائل مربوط به کسب و کار زنان انجام می دهد و گزارش سالانه ای را به رئیس جمهور، کنگره و اداره کسب و کارهای کوچک ارائه می دهد که توصیه های سیاستی مفصلی را برای اجرا با محوریت نیازهای زنان کارآفرین و رهبران

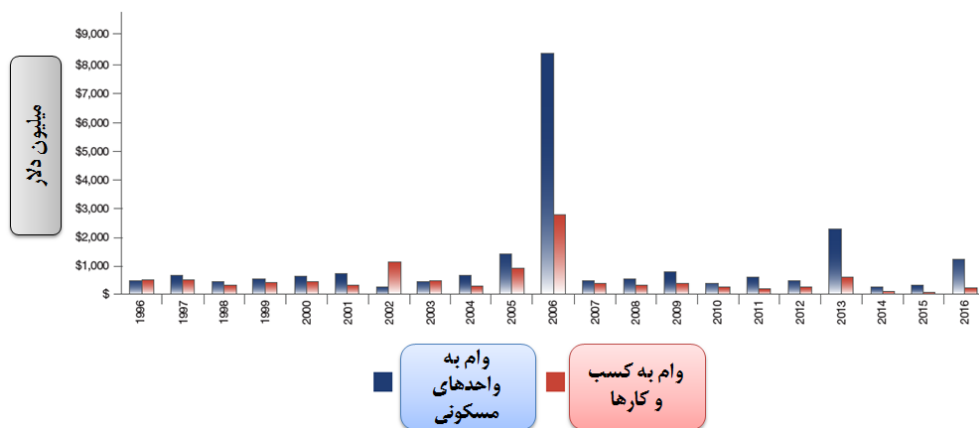
کسب و کار زن ارائه می دهد. بسیاری از عوامل اختلافات بین کسب و کارهای متعلق به زنان و دیگر کسب و کارها را رقم می زنند و برای درک بهتر روش هایی که بخش های دولتی و خصوصی می توانند زمینه ساز رشد و پیشرفت کسب و کارهای متعلق به زنان باشند، نیاز به داده ها و تحقیقات بیشتری دارند.

۱-۳-۶. هدف استراتژیک ۳: احیای کسب و کارهای کوچک پس از بحران های مختلف

در هر زمان ممکن است بحرانی رخ دهد و حتی بر آماده ترین کسب و کارها و صاحبان آنها نیز تأثیرات منفی بگذارد. در حالی که بسیاری از کسب و کارهای بزرگ دارای بیمه های خصوصی هستند، کسب و کارهای کوچک از دسترسی یکسان یا پوشش کافی بیمه ای برخوردار نیستند. پس از بحران، صاحبان این کسب و کارها باید بتوانند عملیات خود را احیا و بازیابی کنند تا کسب و کار به حالت عادی برگردد. برای کمک به احیای کسب و کارها و بازگرداندن آنها به شرایط عادی، اداره کسب و کارهای کوچک وام های مستقیمی را به کسب و کارها، صاحبان مشاغل و سازمان های غیرانتفاعی ارائه می دهد تا به تعمیر، بازسازی و بهبود وضعیت ناشی از آسیب ها و خسارات اقتصادی پس از یک بحران کمک کند. تقریباً ۸۰ درصد از هزینه های مرتبط با بحران توسط اداره کسب و کارهای کوچک به صاحبان کسب و کارها اعطا می شود تا به ترمیم و بازسازی کسب و کارشان اقدان نمایند. در این روش، اداره کسب و کارهای کوچک نقش منحصر به فردی در کمک به احیای کسب و کارهای کوچک پس از وقوع بحران های مختلف برعهده دارد.

کمک به رفع آثار مخرب بحران ها توسط اداره کسب و کارهای کوچک به صورت اعطای وام ارائه انجام می گیرد نه کمک های بلاعوض، بنابراین باید وام ها به دولت فدرال بازپرداخت شوند. فقط بکسب و کارهای مستقر در مناطق بحران زده واجد شرایط درخواست وام هستند. مثال هایی از بحران ها شامل سیل و سایر بلایای طبیعی، شورش ها، اختلالات مدنی یا حوادث دیگر اجتماعی است. شکل ۸ نمایانگر وام های بازسازی مسکن و کمک های مالی احیای کسب و کار است که اداره کسب و کارهای کوچک است که بین سال های ۱۹۹۵ تا ۲۰۱۶ اعطا شده است.

شکل ۸. وام های اعطایی از سوی اداره کسب و کارهای کوچک به بازسازی مسکن و احیای کسب و کارها

هدف عملیاتی ۱-۳: ارائه کارا و اثربخش کمک های رفع بحران

بازگشت کسب و کارها به عملیات عادی، حفظ مشاغل و کمک به صاحبان کسب و کار برای بازسازی کسب و کارشان پس از یک بحران برای کسب اطمینان از بهبود هر چه سریع تر اقتصادهای محلی بسیار مهم است. اداره کسب و کارهای کوچک برای حفظ مشاغل و کمک به احیای کسب و کارها، منابع مورد نیاز را به سرعت، به طور مؤثر و کارآمد به کسب و کارهای بازمانده از بحران تخصیص می دهد. اداره کسب و کارهای کوچک با هماهنگی با آژانس مدیریت فوریت های فدرال^۱ (FEMA)، سایر سازمان های دولتی، صلیب سرخ ایالات متحده و سایر نهادهای دولتی و محلی، به کسب و کارهای کوچک کمک می کند تا برای مواجهه با حوادث و بحران ها آماده شوند و کمک های مالی مقرون به

1. Federal Emergency Management Agency (FEMA)

صرفه، به موقع و در دسترس را برای این کسب و کارها فراهم می کند. وام های حوادث منبعی برای تحریک فعالیت های اقتصادی، ایجاد اشتغال و ایجاد ثبات در پایه های مالیاتی در کسب و کارهای آسیب پذیر است. کسب و کارهای کوچک توسط این وام ها احیا و بازیابی می شوند. علاوه بر ارائه وام برای رفع آسیب های فیزیکی، اداره کسب و کارهای کوچک سرمایه در گردش را در قالب وام هایی برای کسب و کارهای کوچک آسیب دیده و سازمان های غیرانتفاعی فراهم می کند.

استراتژی ۱: ارتقاء آمادگی از طریق پیشگیری از بحران بر اساس منطقه و نوع فاجعه

در حالی که صاحبان کسب و کارهای کوچک برای موفقیت در کار خود وقت و پول خود را سرمایه گذاری می کنند، بسیاری از آنها برای مواجهه و مقابله با بحران ها و حوادث آمادگی ندارند. در حقیقت، بسیاری از کسب و کارهای کوچک هرگز بعد از وقوع یک بحران یا فاجعه درهای خود را مجدداً باز نمی کنند (نمی توانند فعالیت های خود را از سر بگیرند)، اما اداره کسب و کارهای کوچک برنامه ریزی و آمادگی لازم را برای فراهم کردن شرایط مطلوب مورد نیاز برای باقی ماندن در عرصه کسب و کار را تشویق می کند. این اداره با همکاری شرکای ایالتی و محلی و یک شبکه سراسری از شرکای خود مانند دفاتر منطقه ای به ارائه خدمات آموزشی و مشاوره ای به کسب و کارهای کوچک می پردازد تا این کسب و کارها را برای مواجهه با بروز بلایا و بحران ها آماده کرده و پس از وقوع بحران ها به آنها کمک کند.

استراتژی ۲: تقویت اثربخشی و کارایی اقدامات مدیریت بحران

اداره کسب و کارهای کوچک دائماً در حال مرور و گرفتن بازخورد از اجرای فرایندها برای افزایش کارایی و اثربخشی برنامه ها است. طراحی و توسعه وب سایت www.DisasterAssistance.gov یافتن منابع مورد نیاز که پاسخگو و سازگار باشد را برای بازماندگان در بحران ها آسان کرده است. اداره کسب و کارهای کوچک سیستم های خود را به گونه ای تقویت می کند که دسترسی آنلاین به بازماندگان حوادث را برای بررسی وضعیت برنامه های وام ها فراهم سازد. برنامه هایی برای مدرن سازی سیستم مدیریت اعتبار بلایا^۱ و ساده تر

کردن فرآیند برنامه اعطای وام برای مقابله با بحران ها و فجایع در حال انجام است. برای حمایت بیشتر از این استراتژی، اداره کسب و کارهای کوچک یک هدف جدید در سال ۲۰۱۸-۲۰۱۹ تعریف کرده است که بر کاهش زمان پردازش برنامه وام فجایع تمرکز دارد. با استفاده از فناوری های جدید، این اداره پهنای باند خود را برای پردازش برنامه های بیشتر افزایش می دهد، که این امر باعث می شود واکنش به بحران ها و فجایع کارآمدتر شود و مقیاس کمک ها برای مقابله با بلایا و فجایع گسترش یابد.

استراتژی ۳: سرمایه گذاری کوتاه مدت و بلندمدت در بهبود زیرساخت های مورد نیاز کسب و کارها

اداره کسب و کارهای کوچک متعهد است که پس از وقوع بلایا و بحران ها، یک روش ساده و کامل را ارائه دهد تا کمک های کوتاه و بلندمدت را به بهبود زیرساخت های مورد نیاز کسب و کارها در سرتاسر کشور تخصیص دهد. برای دستیابی به این استراتژی، اداره کسب و کارهای کوچک در مراحل اولیه وقوع بحران ها با دفاتر منطقه ای و شرکای همکار خود تماس برقرار خواهد کرد تا پس از ارزیابی اولیه از میزان خسارات وارد شده به زیرساخت ها، بنابراین آنها می توانند به تخصیص منابع در قالب وام های جبران خسارت فیزیکی و آسیب های اقتصادی بپردازد.

DisasterAssistance.gov [Home](#) [Get Assistance](#) [Information](#) [About Us](#) [Help](#) Search [Español](#)

 Coronavirus (COVID-19) Information ✕
[Read more](#)

Enter your city and state or ZIP code to see if your area has been declared for Individual Assistance.

Examples: "Houston, TX" or "77006" [Look-up](#)

NOTE: Your address and personal data will not be stored.

Find Assistance

Apply Online

Check Status

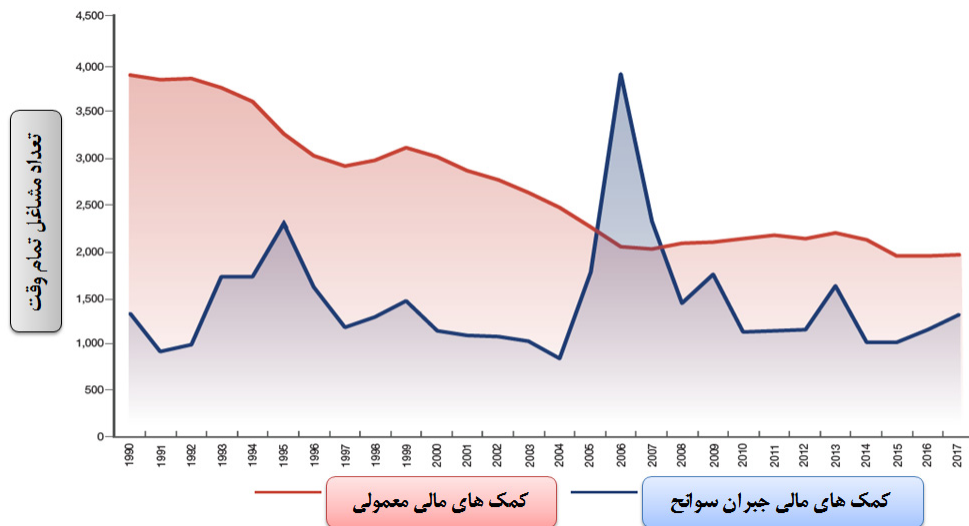
۱-۴-۶. هدف استراتژیک ۴: تقویت اداره کسب و کارهای کوچک برای

خدمات رسانی به کسب و کارها

توانایی اداره کسب و کارهای کوچک برای پاسخگویی کارآمد و مؤثر، نیازمند هماهنگی درون سازمانی و بین سازمانی برای حل مسئله است و بهره برداری از ابزارها و فناوری های جدید است. سازمانی که دارای کارایی بالایی باشد، با شیوه های کاری شناسایی می شود که به طور مؤثر نوآوری را در بر می گیرند و یک محیط کاری ایجاد می کند که از رشد و توسعه کارکنان، همکاری با سایر ذینفعان و تمرکز بر نتایج پشتیبانی می کند. تبدیل شدن به یک سازمان با عملکرد بالا، به بهبود و پیشرفت مداوم در فرآیندهای داخلی و خارجی نیاز دارد، و به همین دلیل اداره کسب و کارهای کوچک به طور فعالانه از هرگونه مشاوره و تعامل با سایر همکاران و ذینفعان را در راستای بهبود فرآیندها استقبال می نماید. برای اطمینان از کارایی و اثربخشی، اداره کسب و کارهای کوچک بر ساده سازی فرایندهای کاری و بهبود تصمیم گیری در همه سطوح تمرکز خواهد کرد. برای تداوم این جریان، برنامه ها باید دائماً مورد ارزیابی قرار گیرند تا اطمینان حاصل شود که به خوبی طراحی شده اند و اجرا می شوند. اداره کسب و کارهای کوچک متعهد به بهبود فرآیندها و سایر روش های انجام فعالیت های کاری و همچنین مشارکت دادن متخصصان و بهره برداری از تجربه و بینش کارکنان برای شناسایی فرصت های موفقیت است.

اداره کسب و کارهای کوچک سرمایه های انسانی بسیار ماهر و متنوعی را پرورش می دهد و کارکنان این اداره با فرصت های متعددی برای یادگیری تعاملی و کار تیمی در راستای کمک به کسب و کارهای کوچک تشویق می شوند. این اداره با هدف حفظ و جذب سرمایه های انسانی توانمند و کسب اطمینان از اینکه کارکنان از پیشینه و بینش های متنوعی برخوردار هستند، به جدیدترین مهارت های فنی، ابزارها و دانش های مدیریت منابع انسانی مجهز شده است. این اداره همچنین باید با برخورداری از منابع انسانی کمتر، چابک تر عمل نماید. همانطور که در شکل ۹ نشان داده شده است، بین سال های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۶، اداره کسب و کارهای کوچک تقریباً ۵۰ درصد کاهش در تعداد مشاغل تمام وقت خود را تجربه کرده است. در همین دوره، این اداره ۱۷ برنامه جدید را که از طریق قانونگذاری، دستورالعمل های اجرایی یا سیاست های جدید به عهده این اداره

قرار گرفته است را پیاده سازی و پشتیبانی کرده است. همچنین، سطح انعقاد کمک های مالی در برابر سوانح به وقوع بلایای طبیعی و حجم وام های قابل پرداخت وابسته است.

شکل ۹. تعداد کارکنان تمام وقت فعال در بخش کمک های مالی معمولی و کمک های مالی جبران سوانح از ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۷

هدف عملیاتی ۴-۱: تضمین مدیریت کارا و اثربخش منابع اداره کسب و کارهای کوچک

با بودجه سالانه بالغ بر ۸۰۰ میلیون دلار، سید وام نزدیک به ۱۳۲ میلیارد دلار، بیش از ۳۰ میلیارد دلار وام ضمانت شده در هر سال، مدیریت نزدیک به ۱۷۰ میلیارد دلار قراردادهای منعقد شده با دولت فدرال و صدها کمک مالی بلاعوض و توافق نامه همکاری، اداره کسب و کارهای کوچک در رابطه با اطمینان از استفاده مؤثر و کارآمد از منابع خود، مسئولیت بزرگی در قبال شهروندان ایالات متحده و بویژه کسب و کارهای کوچک بر عهده دارد. این اداره تلاش می کند تا برنامه های خود را بطور مداوم تقویت و ساده سازی کند تا نیازهای کسب و کارهای کوچک را برآورده سازد و همچنان به روند بهبود مدیریت فرآیندها، کاهش زمان فعالیت ها و جلوگیری از سوء استفاده های اداری و مالی ادامه می دهد. این تلاش های مداوم به بهبود ارائه خدمات به مشتریان به ذینفعان کمک می کند. اداره کسب و کارهای کوچک از طریق دفتر مدیریت عملکرد^۱ و مدیریت ارشد نظارت بر امور

1. Office of Performance Management

مالی^۱ بر فعالیت ها، مدیریت مالی و عملکرد خود نظارت می کند. این اداره از طریق دفتر مدیریت اجرایی^۲، ارائه و پشتیبانی از خدمات به کسب و کارهای کوچک را تضمین می کند به گونه ای که مدیریت فرآیندهای کلیدی و شفافیت عملکرد ضمانت گردد. اداره کسب و کارهای کوچک از طریق راهکارهای متعدد، منابع و پشتیبانی لازم را برای کارکنان خود جهت ارائه هرچه بهتر خدمات به کسب و کارهای کوچک و تحقق مأموریت های اصلی خود فراهم می کند.

استراتژی ۱: مدیریت بر منابع مالی و ترویج فرهنگ مدیریت عملکرد قوی

اداره کسب و کارهای کوچک با اطمینان از برخورداری از ابزارهای لازم جهت تصمیم گیری مؤثر، منابع خود را به طور اثربخش و کارآمد مدیریت خواهد کرد. با استفاده از سیاست های جدید، استفاده از تجزیه و تحلیل داده ها و شواهد، کنترل داخلی قوی، کارمندان این اداره نظارت چشمگیری بر برنامه های خود خواهند داشت. بودجه تصویب شده و محقق شده یک روش دستیابی مؤثر به نحوه عملکرد است که هر کارمندی برای مدیریت منابع در اختیار خود می تواند از آن استفاده نماید. در همین راستا، سیستم های مالی خوب طراحی شده و فناوری های جدید به خودکارسازی بیشتر فرایندها و کاهش خطاها کمک می کنند. اداره کسب و کارهای کوچک با کاهش خطای انسانی و سیستمی، پرداخت های نادرست را کاهش داده و تلاش خود را ادامه خواهد داد تا از به اهداف خود در زمینه حمایت از کسب و کارهای کوچک دست پیدا کند. در همین راستا، از شواهد واقعی برای سیاستگذاری و تصمیم گیری استفاده می شود و یادگیری مداوم بخش مهمی از مدیریت عملکرد این اداره خواهد بود.

استراتژی ۲: بهبود فرآیندها و عملیات برای ساده سازی و افزایش کیفیت ارائه خدمات

اداره کسب و کارهای کوچک فرایندهای خود را به طور مداوم بهبود داده و مهندسی مجدد می کند تا اطمینان حاصل کند که نتایج مورد انتظار به طور کامل حاصل می شوند. این اداره با بهینه سازی دارایی های خود و بهبود استفاده از امکانات به مدیریت منابع گسترده خود در سطح ملی کمک

1. Chief Financial Officer
2. Office of Executive Management

خواهد کرد. پیشرفت قابل توجهی در جهت کاهش فضای فیزیکی ساختمان های این اداره حاصل شده است و این اداره به تلاش های خود برای بهینه سازی مدیریت دارایی ها ادامه خواهد داد. اداره کسب و کارهای کوچک این مسیر را ادامه خواهد داد تا فرهنگی را خلق نماید که از مدیریت ریسک سازمانی استفاده گسترده ای نماید. این اداره از طریق اجرای کارکردهای اصلی اداری از جمله خدمات اداری، مدیریت هزینه ها و ارائه خدمات بهتر به مشتریان خود را به سازمانی با عملکرد بالا ارتقا می دهد.

هدف عملیاتی ۲-۴: پرورش نیروی انسانی با عملکرد بالا

اداره کسب و کارهای کوچک تشخیص داده است که کارکنان برای دستیابی به مأموریت های این اداره بسیار مهم و کلیدی هستند و همچنان سرمایه گذاری در توسعه و توانمندسازی سرمایه انسانی خود را در اولویت اول قرار داده است. یک نیروی کار مشارکت کننده در تصمیم سازی ها و اجرای تصمیم ها و با عملکرد بالا برای تحقق اهداف سازمانی و آماده سازی سازمان برای آینده ضروری است. اقدامات ابتکاری رئیس جمهور برای ایجاد دولت چابک، پاسخگو و کارآمدتر از طریق بهبود در فرآیندهای استخدام، آموزش، مشارکت دهی، ارتباطات و استراتژی های مدیریت عملکرد در سازمان های دولتی قابل حصول خواهد بود. علاوه بر این، اداره کسب و کارهای کوچک دستورالعمل های دفتر مدیریت کارکنان ایالات متحده^۱ در مورد شیوه های برتر مدیریت سرمایه انسانی را دنبال خواهد

1. U.S. Office of Personnel Management

کرد و همچنان به اجرای دستورالعمل های جدید و در حال تغییر ادامه می دهد. اجرای این دستورالعمل ها اطمینان حاصل خواهد کرد که اداره کسب و کارهای کوچک آماده پاسخگویی به تغییرات محیطی پیش بینی نشده است.

اداره کسب و کارهای کوچک استراتژی های خاص و قابل اندازه گیری برای مدیریت سرمایه انسانی تعریف کرده است که به تلاش ها برای ایجاد نیروی انسانی دانشی و توانمند پاسخ می دهد. این استراتژی ها اداره کسب و کارهای کوچک را قادر می سازد تا به صورت پیش فعالانه به شکاف های مهارتی فعلی کارکنان پی ببرد و همچنین به تغییر در اولویت های اداره پاسخ مناسب و درخور بدهد. ارائه خدمات مناسب به نیروی انسانی این اداره را کمک می کن تا بهره وری، اثربخشی و پاسخگویی را افزایش دهد.

استراتژی ۱: استخدام و حفظ نیروی کار فراگیر

اداره کسب و کارهای کوچک تلاش های خود را برای ایجاد یک سازمان فراگیر افزایش می دهد تا از همه زمینه ها، تجربیات زندگی، مهارت ها و ویژگی های متنوع همه کارکنان خود به صورت اهرمی بهره برداری کند. این اداره یک استراتژی یکپارچه را برای ایجاد و تقویت یک محیط فراگیر که کارکنان در آن کار کنند و توسعه یابند را پیاده سازی خواهد کرد. علاوه بر کارکنان و شرکای داخلی، اداره کسب و کارهای کوچک با دفتر تنوع، فراگیری و حقوق شهروندی^۱ OPM برای شناسایی و اجرای بهترین شیوه های مدیریت نیروی انسانی در سازمان های دولتی همکاری خواهد کرد. بعلاوه، این اداره اصلاحاتی را برای اطمینان از کارایی و اثربخشی روند استخدام سازمان اعمال می کند. این اصلاحات برای کمک به دفاتر برنامه ها در دستیابی به نیروی کار با کیفیت و با توانایی های لازم برای ایجاد شرایط لازم برای رشد و شکوفایی کسب و کارهای کوچک انجام می شود.

استراتژی ۲: ارائه یک استراتژی جامع برای توسعه استعدادها، توسعه حرفه ای و یادگیری مداوم

اداره کسب و کارهای کوچک نیروی کار خود را با دانش و مهارت های لازم برای موفقیت تجهیز

1. OPM's Office of Diversity, Inclusion, and Civil Rights

خواهد کرد. این کار با استفاده از برنامه توسعه استعدادها و به منظور پشتیبانی از نیازهای توسعه حرفه ای و فنی برای مشاغل حساس و مهم، که بیش از ۸۰ درصد از نیروی کار این اداره را تشکیل می دهند، انجام خواهد پذیرفت. این اداره دوره های آموزشی را گسترش داده و آموزش های ضمن خدمت، صدور گواهینامه های آموزشی، آموزش های تعاملی، فرصت های چرخش شغلی و مربیگری را افزایش می دهد و از این طریق فرصت هایی را برای کارمندان فراهم می کند تا یادگیری آنها را تسهیل گردد و مهارت های آنها ارتقا یابد.

استراتژی ۳: ایجاد فرهنگی که عملکرد نیروی کار را به حداکثر برساند و پاسخگویی را ارتقا دهد.

اداره کسب و کارهای کوچک با اجرای برنامه های لازم برای به حداکثر رساندن عملکرد کارکنان، فرهنگ پاسخگویی را ارتقا خواهد داد. اجرای این برنامه فرآیندهای مدیریت عملکرد را بهبود می بخشد؛ به مدیران اطمینان می دهد که کارکنان آموزش های مناسب را دریافت نموده اند و همچنین مسئولیت پذیری و پاسخگویی از ارکان در معیارهای مدیریت عملکرد کارکنان است.

هدف عملیاتی ۳-۴: بهره گیری از سیستم اطلاعاتی جامع و فناوری های کارآمد

استفاده از سیستم های اطلاعاتی و فناوری های روز برای موفقیت اداره کسب و کارهای کوچک در اجرای برنامه های آن بسیار مهم است. یک سیستم اطلاعاتی و محاسباتی قابل اعتماد، ایمن و با

کارایی بالا برای دفاتر برنامه این اداره و به منظور تحقق اثربخش اهداف بسیار مهم است. با توسعه فناوری های جدید، دفاتر منطقه ای این اداره می توانند بهینه تر و سریع تر عمل کنند. با داشتن سیستم های اطلاعاتی و محاسباتی پیشرفته و جدید، کارکنان می توانند برای تصمیم گیری های آگاهانه و ارائه خدمات بهتر به کسب و کارهای کوچک از آنها بهره برداری نمایند.

برای پشتیبانی از سیستم های اطلاعاتی، فناوری ها و داده های اداره کسب و کارهای کوچک، دفتر مدیر ارشد اطلاعات^۱ بر فناوری اطلاعات و ارائه راه حل های مقرون به صرفه فناورانه که باعث کاهش موازی کاری در ارائه خدمات می شود، نظارت خواهد داشت. دفتر مدیر ارشد اطلاعات اداره کسب و کارهای کوچک با صاحبان کسب و کارهای کوچک و سایر ذینفعان همکاری خواهد کرد تا اهداف و اولویت های کاری کل سازمان را مشخص کند و به طور مشترک و مشارکتی راه حل ها را طراحی کند به گونه ای که بازده مطلوب سرمایه گذاری ها را تضمین نماید. یک حلقه بازخورد ارتباطی مداوم، بستر همکاری بین نیروی کار دفاتر منطقه ای و صاحبان کسب و کارهای کوچک را فراهم می کند تا ایده هایی که مورد بحث قرار می گیرند و ملاحظات آنی که باید مورد توجه قرار گیرند در برنامه های جاری و آتی دیده شوند.

استراتژی ۱: تعادل بین عملیات پایدار، ایمن، به خوبی طراحی شده در راستای همکاری های استراتژیک نوآورانه

اداره کسب و کارهای کوچک برای نوسازی، نوآوری و آزمایش قابلیت های جدید، رویکرد سازمانی جدیدی را برای بهینه سازی و برآورده کردن نیازهای کسب و کارهای کوچک اتخاذ کرده است. زیرساخت فناوری اطلاعات پیشرفته این اداره پایه ای است که اجرای هرچه بهتر برنامه ها و عملیات این اداره را ممکن می سازد. ایجاد زیرساخت سازگار، مطمئن و ایمن برای دستیابی به این مأموریت ضروری است. اداره کسب و کارهای کوچک زیرساخت های اصلی خود را به روزرسانی می کند تا با فناوری های روز همگام شود و از این مسیر هم قابلیت اطمینان و در دسترس بودن خدمات مورد نیاز برای کسب و کارهای کوچک را تضمین نماید و هم به بهبود وضعیت امنیتی این اداره کمک کند.

1. Office of the Chief Information Officer

استراتژی ۲: ارزش آفرینی و تمرکز را بر استفاده مداوم از فناوری اطلاعات به عنوان یک دارایی های استراتژیک

اداره کسب و کارهای کوچک نیاز بیشتری به بهبود عملکرد فناوری اطلاعات سازمان برای همکاری بهتر و شناسایی نیازهای کسب و کارها احساس می کند. اداره کسب و کارهای کوچک خدمات موازی را از بین خواهد برد و چندین خدمت را در معماری سازمانی ادغام می کند تا به کارایی بیشتری برسد. این اداره از طریق مدیریت فناوری اطلاعات، مدیریت داده های سازمانی و خدمات مشترک دولت، توانایی خود را در تأمین نیازهای مشتریان افزایش می دهد. برای ارائه خدمت بهتر به نیروی انسانی اداره و کسب و کارهای کوچک، این اداره فناوری های اطلاعاتی را ارتقا داده و روش های چابک را برای کلیه پروژه های توسعه نرم افزار ترویج و تشویق خواهد کرد. این ویژگی ها امکان برقراری ارتباط، همکاری و پاسخگویی بیشتر و مشتری مداری را فراهم می کند و فرصت هایی برای کسب خروجی بیشتر از سرمایه گذاری ها را فراهم می کند.

استراتژی ۳: اتخاذ رویکردی جامع توسط اداره کسب و کارهای کوچک به حاکمیت فناوری اطلاعات برای اطمینان از اتخاذ بهترین تصمیم های ممکن در زمینه فناوری برای هدایت مؤثر فرآیندها

اداره کسب و کارهای کوچک سبک حاکمیت سرمایه گذاری های خود را بهبود خواهد بخشید می کند. این اداره به منظور نشان دادن سطح مسئولیت پذیری و مشارکت جویی خود کلیه ذینفعان را در تعیین مأموریت ها، تعیین اولویت های مربوط به فناوری، تعیین نحوه ادغام فرآیندهای اداری و تعریف چارچوب نظارتی بر سرمایه گذاری ها مشارکت خواهد داد. تدوین و اجرای راه حل مدیریت ارتباط با مشتری در سراسر کشور یک ابتکار اساسی خواهد بود که نیاز به همکاری دفاتر منطقه ای این اداره دارد. در نتیجه پیاده سازی این راه حل، تعامل و همکاری با کارآفرینان و کسب و کارهای کوچک بسیار بهبود می یابد.

استراتژی ۴: بهبود عملکرد سازمانی و نیروی انسانی از طریق برنامه توسعه شایستگی ها

اداره کسب و کارهای کوچک کارکنان خود را برای ارائه راه حل ها و راهکارهای جدید برای

اجرای هرچه بهتر برنامه های این اداره آماده می کند. در این میان کارکنان بخش فناوری اطلاعات از جمله امنیت، زیرساخت ها و عملیات نقش مهمی بازی می کنند. کارکنان فناوری اطلاعات این اداره راه حل هایی را که از معماری ابری بهره می برند، طراحی و ارائه می دهند. مدیریت ارشد فناوری اطلاعات با مدیریت ارشد سرمایه های انسانی برای شناسایی الزامات توانمندسازی کارکنان و توسعه یک رویکرد جامع برای تعیین نیازهای آموزشی کارکنان و ایجاد یک برنامه توسعه شایستگی همکاری و مشارکت می کنند. این اقدامات فرصت های توسعه شایستگی را برای کارکنان فراهم می آورند.

معرفی برنامه‌های اداره کسب و کارهای کوچک

اداره کسب و کارهای کوچک برنامه‌های متنوعی به منظور حمایت از کسب و کارهای کوچک و کارآفرین طراحی و اجرا می‌نماید که در ۹ محور قابل دسته بندی هستند. عناوین این محورها در شکل ۱۰ نمایش داده شده است.

۱. برنامه‌های سیاستی حمایت از تامین مالی از طریق اعطای وام و ضمانت وام	۲. برنامه‌های سیاستی برای تسهیل عقد قراردادهای پیمانکاری دولتی و خریدهای دولتی از کسب و کارهای کوچک	۳. برنامه‌های سیاستی برای توسعه و توانمندسازی کسب و کارهای کوچک و کارآفرین
۴. برنامه‌های سیاستی حمایت از شرکت‌های سرمایه‌گذاری در کسب و کارهای کوچک و کارآفرین	۵. برنامه‌های سیاستی حمایت از تحقیق و توسعه، انتقال فناوری و همکاری‌های فناورانه در کسب و کارهای کوچک	۶. برنامه‌های سیاستی حمایت از توسعه منطقه‌ای
۷. برنامه‌های سیاستی حمایت از کسب و کارهای بومیان و کسب و کارهای آسیب دیده	۸. برنامه‌های سیاستی حمایت از تجارب بین‌المللی و صادرات کسب و کارهای کوچک	۹. برنامه‌های سیاستی حمایت های حقوقی و قانونی از کسب و کارهای کوچک

شکل ۱۰. محورهای اصلی برنامه‌های سیاستی اداره کسب و کارهای کوچک

۱-۲. برنامه‌های سیاستی حمایت از تامین مالی از طریق اعطای وام و ضمانت وام

۱-۱-۲. برنامه ضمانت وام^۱

برنامه ضمانت وام 7a یکی از برنامه‌های اصلی اداره کسب و کارهای کوچک برای کمک به این کسب و کارها در زمینه بدست آوردن منابع مالی و تأمین اعتبار می باشد، زمانی که دریافت سرمایه و تامین مالی از مجاری متعارف و سنتی مانند اخذ وام از بانک‌ها امکان پذیر نباشد. این وام به ویژه برای آن دسته از کسب و کارهای کوچک که به روش‌های سنتی تامین اعتبار دسترسی نداشته باشند، بسیار با ارزش است. انعطاف پذیری این وام‌ها، کسب و کارهای کوچک را قادر می سازد تا مبلغی حدود ۵ میلیون دلار برای سرمایه گذاری در کسب و کارهای مختلف تأمین نمایند که سررسید وام‌ها حداکثر ۱۰ سال برای سرمایه در گردش و ۲۵ سال برای املاک و مستغلات می باشد. اداره کسب و کارهای کوچک بخشی از این وام (حدود ۵۰ الی ۹۰ درصد) را که توسط موسسات مالی و اعتباری به کسب و کارهای کوچک اعطا می شوند، تضمین می کند. این وام را می توان برای انواع مختلف اهداف تجاری و عمومی تضمین نمود. خلاصه برنامه ضمانت وام 7a در جدول ۱ نمایش داده شده است. همچنین، حجم وام‌های اعطا شده به کسب و کارهای کوچک در برنامه وام 7a، تعداد کسب و کارهای کوچک دریافت کننده این وام‌ها و تعداد مشاغل ایجاد شده طی سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹ در جدول ۲ نمایش داده شده است.

جدول ۱. خلاصه برنامه ضمانت وام 7a

عنوان	برنامه ضمانت وام
هدف	تسهیل دستیابی کسب و کارهای کوچک به منابع مالی و تامین اعتبار
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک که به روش‌های سنتی تامین اعتبار دسترسی ندارند
مجریان	موسسات مالی و اعتباری مورد تایید اداره کسب و کارهای کوچک
حمایت‌ها	وام تا سقف ۵ میلیون دلار با سررسید حداکثر ۱۰ سال برای سرمایه در گردش و ۲۵ سال برای تهیه املاک و مستغلات

جدول ۲. عملکرد برنامه وام 7a بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

سال	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸	۲۰۱۹
حجم وام‌های اعطا شده (میلیارد دلار)	۱۹/۲	۲۳/۶	۲۴/۱	۲۵/۴	۲۵/۴	۲۳/۲
تعداد کسب و کارهای حمایت شده	۴۵۷۳۰	۵۵۷۴۲	۵۷۰۸۳	۵۶۳۸۲	۵۳۷۶۱	۴۶۱۱۱
تعداد مشاغل حمایت شده	۵۰۵۸۵۳	۶۲۳۴۶۶	۵۸۷۷۱۶	۵۷۱۲۰۸	۵۴۳۱۷۱	۴۸۲۰۸۳

۲-۱-۲. برنامه وام ۵۰۴ شرکت توسعه ای دارای مجوز^۱

برنامه وام ۵۰۴ شرکت توسعه ای دارای مجوز یکی از برنامه‌های برتر توسعه اقتصادی اداره کسب و کارهای کوچک است که تأمین کننده اصطلاحاً "آجر و ملات"^۲ و به عبارتی تأمین کننده مالی احداث کارخانه، تهیه تجهیزات اصلی برای کسب و کارهای کوچک و بازپرداخت بدهی‌های مرتبط با تهیه دارایی‌های ثابت این کسب و کارها است. این برنامه با برخورداری از ویژگی‌های خاصی نظیر الزام به اشتغالزایی که یکی از اهداف توسعه اجتماعی و یکی از مؤلفه‌های اصلی سیاست عمومی ایالات متحده است، به اداره کسب و کارهای کوچک کمک می‌کند تا امر اشتغالزایی را از طریق ایجاد و تضمین بقای کسب و کارهای کوچک تسهیل کند و به تحقق مأموریت‌های این اداره که حفظ و تقویت اهداف اقتصادی و اجتماعی کشور است، کمک کند.

1. 504 Certified Development Loans Program
2. brick and mortar

برنامه وام ۵۰۴ شامل وام از سوی یک شرکت وام دهنده بخش خصوصی و یک وام تامین شده توسط اداره کسب و کارهای کوچک است که از طرف یک شرکت توسعه ای دارای مجوز^۱ (CDC) اعطا می شود. اداره کسب و کارهای کوچک همواره بر فعالیت و عملکرد شرکت های توسعه ای دارای مجوز (CDC) نظارت می کند و به طور پیوسته تشویق می نماید تا شرکت های جدیدی در اجرای این برنامه مشارکت نمایند. اداره کسب و کارهای کوچک اقدام به ایجاد آژانس خدمات دهی مرکزی^۲ (CSA) نموده است که وظیفه اصلی آن ارائه آموزش، مشاوره های تخصصی و ظرفیت سازی در شرکت های توسعه ای دارای مجوز است.

در حال حاضر، حداکثر مبلغ قابل اعطا در برنامه وام ۵۰۴ شرکت توسعه ای دارای مجوز که هر یک از کسب و کارهای کوچک می توانند دریافت کنند، ۵ میلیون دلار است. با این حال مبلغ این وام برای کسب و کارهای کوچک که در حوزه انرژی فعالیت می کنند تا ۵/۵ میلیون دلار قابل افزایش است. مدت زمان بازپرداخت وام ها می تواند ۱۰ سال، ۲۰ سال یا ۲۵ سال باشد. خلاصه برنامه وام ۵۰۴ شرکت توسعه ای دارای مجوز در جدول ۳ نمایش داده شده است. همچنین، حجم وام های اعطا شده به کسب و کارهای کوچک در برنامه وام ۵۰۴، تعداد کسب و کارهای کوچک دریافت کننده این وام ها و تعداد مشاغل ایجاد شده طی سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹ در جدول ۴ نمایش داده شده است.

جدول ۳. خلاصه برنامه وام ۵۰۴ شرکت توسعه ای دارای مجوز

عنوان	وام ۵۰۴ شرکت توسعه ای دارای مجوز
هدف	تامین مالی احداث کارخانه و تهیه تجهیزات اصلی برای فعالیت کسب و کارها
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک
مجریان	شرکت های وام دهنده خصوصی و شرکت های توسعه ای دارای مجوز (CDC)
حمایت ها	حداکثر مبلغ وام ۵ میلیون دلار و برای کسب و کارهای کوچک حوزه انرژی ۵/۵ میلیون دلار با مدت زمان بازپرداخت ۱۰ الی ۲۵ سال

1. Certified development company
2. Central Servicing Agent (CSA)

جدول ۴. عملکرد برنامه وام ۵۰۴ شرکت توسعه ای دارای مجوز بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

سال	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸	۲۰۱۹
حجم وام های اعطا شده (میلیارد دلار)	۴/۲	۳/۴	۴/۷	۵	۴/۸	۵
تعداد کسب‌وکارهای حمایت شده	۵۷۲۵	۵۶۱۸	۵۷۲۲	۶۰۶۰	۵۷۸۷	۶۰۰۸
تعداد مشاغل حمایت شده	۶۶۷۴۴	۶۱۴۵۴	۶۱۹۸۳	۵۹۳۵۰	۵۵۷۲۹	۵۲۷۰۱

۲-۱-۳. برنامه وام های خرد^۱

برنامه وام های کوچک به کوچک مقیاس ترین کسب و کارها (کسب و کارهای خرد^۲) در میان کسب و کارهای کوچک کمک می کند تا راه اندازی شوند و توسعه یابند. این وام به وام دهندگان واسطه^۳ که به نوبه خود وام هایی به مبلغ ۵۰ هزار دلار یا کمتر (وام کوچک) به استارت‌آپ ها و کسب و کارهای کوچک تازه تاسیس شده و در حال رشد نیازمند به تأمین مالی در مقیاس کوچک وام می دهند، ارائه می شود. وام دهندگان واسطه، شرکت های غیرانتفاعی هستند که گرنت (کمک مالی بلاعوض) برای تأمین اعتبار لازم جهت تامین هزینه های آموزش، کمک های فنی و مربیگری که به کسب و کارهای خرد ارائه می کنند را دریافت می نمایند (مقدار این گرنت معادل ۲۵ درصد وامی است که این وام دهندگان واسطه از اداره کسب و کارهای کوچک دریافت می کنند). ادغام حمایت های تامین سرمایه و ارائه آموزش های لازم به تقویت ظرفیت کسب و کارهای خرد، بهبود عملیات آنها، رشد کسب و کار آنها و ایجاد شغل کمک می کند. خلاصه برنامه وام های خرد در جدول ۵ نمایش داده شده است. حجم وام های خرد اعطا شده، تعداد کسب و کارهای کوچک دریافت کننده وام های خرد و تعداد اشتغال ایجاد شده توسط وام های خرد طی سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹ در جدول ۶ نمایش داده شده است.

1. Microloan Program
2. Micro Businesses
3. Microloan Intermediary lenders

جدول ۵. خلاصه برنامه وام های خرد

عنوان	وام های خرد
هدف	اعطای وام های خرد به استارتاپ ها و کسب و های خرد تازه تاسیس
گروه هدف	استارتاپ ها و کسب و کارهای خرد در حال رشد
مجریان	وام دهندگان واسطه ای
حمایت ها	وام هایی به مبلغ ۵۰ هزار دلار از سوی وام دهندگان واسطه ای

جدول ۶. عملکرد برنامه وام های خرد بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

سال	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸	۲۰۱۹
حجم وام های اعطا شده (هزار دلار)	۲۶۴۶۵	۳۴۹۸۷	۳۵۰۰۰	۴۴۳۵۰	۳۵۸۸۶	۴۲۲۶۶
تعداد کسب و کارهای حمایت شده	۳۹۱۷	۳۶۹۴	۴۵۰۶	۴۹۵۸	۵۴۵۷	۵۵۳۲
تعداد مشاغل حمایت شده	۱۵۸۸۰	۱۶۶۰۰	۱۷۵۷۳	۱۸۵۳۱	۲۰۴۸۶	۲۱۲۳۵

۲-۱-۴. برنامه تامین ضمانت نامه^۱

اداره کسب و کارهای کوچک از پیمانکاران کوچک در زمینه رقابت و گرفتن پروژه های دولتی در قالب ساخت و ساز، ارائه خدمات و تولید محصولات از طریق برنامه تامین ضمانت نامه پشتیبانی می کند. بسیاری از پروژه های دولت فدرال، دولت های ایالتی، محلی و خصوصی نیازمند ارائه ضمانت نامه از سوی پیمانکاران است. این امر می تواند برای کسب و کارهای کوچک که فاقد اعتبارات لازم

1. Surety Bond Guarantee Program

هستند، دشواری هایی را بوجود آورد. اداره کسب و کارهای کوچک خدماتی را ارائه می دهد که اطمینان حاصل نماید ضمانت اعتباری لازم برای پشتیبانی از کسب و کارهای کوچک صادر شده است و این کسب و کارها از طریق ترغیب می شوند تا وارد پروژه های پیمانکاری دولتی شوند. تحت برنامه تامین ضمانت نامه، اداره کسب و کارهای کوچک ضمانت نامه هایی در قراردادهای حداکثر ۶,۵ میلیون دلاری را برای پیمانکاران (کسب و کارهای کوچک و کارآفرین) که قادر به تامین ضمانت نامه از طریق کانال های تجاری معمولی نیستند را تضمین می کند. اگر یک کارشناس دولت فدرال تأیید کند که ضمانت اداره کسب و کارهای کوچک برای کسب و کار در جهت بدست آوردن ضمانت نامه ضروری است، این اداره می تواند ضمانت نامه هایی را تا ۱۰ میلیون دلار صادر نماید. ضمانت نامه اداره کسب و کارهای کوچک انگیزه ای برای فراهم آوردن ارتباط با سازمان های دولتی برای پیمانکاران واجد شرایط در میان کسب و کارهای کوچک فراهم می کند و از این طریق دسترسی این پیمانکاران به فرصت های پیمانکاری برای دولت را افزایش می دهد. بر طبق این ضمانت نامه، اداره کسب و کارهای کوچک بین ۷۰ تا ۹۰ درصد ضرر و زیان پیمانکاران (کسب و کارهای کوچک) را ضمانت می کند. خلاصه برنامه تامین ضمانت نامه در جدول ۷ نمایش داده شده است. ارزش قراردادهای منعقد شده با کسب و کارهای کوچک و تعداد مشاغل حمایت شده از طریق برنامه تامین ضمانت نامه بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹ جدول ۸ نمایش داده شده است.

جدول ۷. خلاصه برنامه تامین ضمانت نامه

عنوان	تامین ضمانت نامه
هدف	تامین ضمانت نامه برای کسب و کارهای کوچک که قادر به تامین ضمانت نامه از طریق کانال های تجاری معمولی نیستند.
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک متقاضی عقد قراردادهای پیمانکاری دولتی
مجریان	اداره کسب و کارهای کوچک
حمایت ها	صدور ضمانت نامه هایی تا سقف ۱۰ میلیون دلار ضمنا اداره کسب و کارهای کوچک بین ۷۰ تا ۹۰ درصد ضرر و زیان کسب و کارهای کوچک را ضمانت می کند.

جدول ۸. عملکرد برنامه تامین ضمانت نامه بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

سال	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸	۲۰۱۹
ارزش قراردادهای منعقد شده با کسب و کارهای کوچک (میلیارد دلار)	۶/۴۱	۶/۳۵	۵/۷۲	۶/۰۳	۶/۵۹	۶/۴۸
تعداد مشاغل حمایت شده	۲۸۸۸۷	۲۷۳۰۰	۲۳۹۴۰	۲۶۲۲۳	۳۱۸۳۷	۳۲۵۹۸

۲-۲. برنامه های سیاستی برای تسهیل عقد قراردادهای پیمانکاری دولتی و خریدهای دولتی از کسب و کارهای کوچک

۲-۲-۱. برنامه خریدهای دولتی از کسب و کارهای کوچک^۱

اداره کسب و کارهای کوچک از این کسب و کارها در زمینه عقد قراردادهای پیمانکاری با سازمان های دولت فدرال حمایت می کند و برنامه ها و خدمات متعددی را در این زمینه ارائه می کند که تا کسب و کارهای کوچک را در برآورده ساختن الزامات رقابت در قراردادهای دولتی، چه به عنوان پیمانکاران اصلی یا پیمانکاران فرعی، یاری نماید. این اداره تلاش می کند تا محیطی را ایجاد کند که در آن کسب و کارهای کوچک از جمله کسب و کارهای تحت مالکیت افراد ناتوان و دارای محرومیت های اجتماعی، زنان، معلولین و کسب و کارهای کوچک واقع شده در مناطق دارای محرومیت اقتصادی و اجتماعی (HUBZones) بتوانند حداکثر مشارکت را در قراردادهای پیمانکاری دولت فدرال داشته باشند که هم شامل قراردادهای پیمانکاری اصلی و هم قراردادهای پیمانکاری فرعی می شود.

بر اساس این برنامه، اداره کسب و کارهای کوچک اقدام به صدور گواهی صلاحیت و شایستگی^۲، کمک ها و حمایت های اخذ قراردادهای پیمانکاری اصلی^۳، کمک ها و حمایت های اخذ قراردادهای

1. Procurement Assistance Program
2. Certificate of Competency
3. Prime Contracting Assistance

پیمانکاری فرعی^۱ می‌کند و با سایر سازمان‌های دولت فدرال در این زمینه هدف گذاری و همکاری می‌کند. قراردادهای خرید دولتی از کسب و کارهای کوچک نشان دهنده برترین شکل حمایت مستقیم پولی از کسب و کارهای کوچک از طریق دولت فدرال است. در کل هدف دولت فدرال این است که ۲۳ درصد از هزینه‌های دولت برای خرید محصولات و یا دریافت خدمات در سازمان‌های دولتی، از طریق قراردادهای پیمانکاری و خرید دولتی به کسب و کارهای کوچک سرازیر شود و این برنامه عامل اصلی تحقق این هدف است. خلاصه برنامه خریدهای دولتی از کسب و کارهای کوچک در جدول ۹ نمایش داده شده است.

جدول ۹. خلاصه برنامه خریدهای دولتی از کسب و کارهای کوچک

عنوان	خریدهای دولتی از کسب و کارهای کوچک
هدف	تسهیل عقد قراردادهای پیمانکاری دولتی با کسب و کارهای کوچک و خریدهای دولتی از کسب و کارهای کوچک (۲۳ درصد از هزینه‌های دولت برای خرید محصولات و یا دریافت خدمات در سازمان‌های دولتی، از طریق قراردادهای پیمانکاری و خرید دولتی به کسب و کارهای کوچک تخصیص یابد)
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک از جمله کسب و کارهای تحت مالکیت افراد ناتوان و دارای محرومیت‌های اجتماعی، زنان، معلولین و کسب و کارهای کوچک واقع شده در مناطق دارای محرومیت اقتصادی و اجتماعی (HUBZones)
مجریان	اداره کسب و کارهای کوچک و سازمان‌های دولت فدرال
حمایت‌ها	صدور گواهی صلاحیت و شایستگی برای کسب و کارهای کوچک، کمک‌ها و حمایت‌های اخذ قراردادهای پیمانکاری اصلی و کمک‌ها و حمایت‌های اخذ قراردادهای پیمانکاری فرعی

1. Subcontracting Assistance

۲-۲-۲. برنامه قراردادهای پیمانکاری دولت فدرال با کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان^۱

برنامه قراردادهای پیمانکاری دولتی کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان، دسترسی مساوی به فرصت های پیمانکاری دولت فدرال برای کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان (WOSB) و کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان دارای محرومیت های اقتصادی (EDWOSBs) فراهم می نماید. این برنامه به کارشناسان قراردادهای پیمانکاری دولتی اجازه می دهد قراردادهای ویژه دولت فدرال را برای کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان و کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان دارای محرومیت های اقتصادی کنار بگذارند و به تحقق هدف قانونی ۵ درصد از قراردادهای دولت فدرال به کسب و کارهای متعلق به زنان کمک می کند. خلاصه برنامه قراردادهای پیمانکاری دولت فدرال با کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان در جدول ۱۰ نمایش داده شده است.

جدول ۱۰. خلاصه برنامه قراردادهای پیمانکاری دولت فدرال با کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان

عنوان	قراردادهای پیمانکاری دولت فدرال با کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان
هدف	دسترسی مساوی به فرصت های پیمانکاری دولت فدرال برای کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان (WOSB) و کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان دارای محرومیت های اقتصادی و اجتماعی (EDWOSBs)
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان و کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان دارای محرومیت های اقتصادی و اجتماعی
مجریان	اداره کسب و کارهای کوچک و سازمان های دولت فدرال
حمایت ها	۵ درصد از قراردادهای دولت فدرال به کسب و کارهای متعلق به زنان تعلق دارد.

۲-۳. برنامه خرید دولتی از کسب و کارهای کوچک متعلق به معلولین^۱

برنامه خرید دولتی از کسب و کارهای کوچک متعلق به معلولین، یک برنامه حمایتی طراحی شده توسط اداره کسب و کارهای کوچک و دولت فدرال است که به کارشناسان سازمان های دولتی اجازه می دهد در صورت برخورداری این کسب و کارها از برخی شرایط و الزامات لازم، این کسب و کارها را از دیگر الزامات باقیمانده معاف کنند به گونه ای که این کسب و کارهای قادر به عقد قرارداد پیمانکاری با سازمان دولتی مذکور باشند. اداره کسب و کارهای کوچک این برنامه را مدیریت و راهبری می کند که شامل صدور گواهینامه، فرآیند رسیدگی به شکایات و اعتراضات کسب و کارها و هرگونه اقدامات اجرایی مورد نیاز است. علاوه، ۳ درصد قراردادهای پیمانکاری دولتی و خریدهای دولتی به کسب و کارهای کوچک متعلق به معلولین تخصیص می یابد. خلاصه برنامه خرید دولتی از کسب و کارهای کوچک متعلق به معلولین در جدول ۱۱ نمایش داده شده است.

جدول ۱۱. خلاصه برنامه خرید دولتی از کسب و کارهای کوچک متعلق به معلولین

عنوان	خرید دولتی از کسب و کارهای کوچک متعلق به معلولین
هدف	تسهیل خریدهای دولتی از کسب و کارهای متعلق به معلولین و عقد قراردادهای پیمانکاری دولت فدرال با کسب و کارهای متعلق به معلولین
گروه هدف	کسب و کارهای متعلق به معلولین
مجریان	اداره کسب و کارهای کوچک و سازمان های دولت فدرال
حمایت ها	صدور گواهینامه، فرآیند رسیدگی به شکایات و اعتراضات کسب و کارها و هرگونه اقدامات اجرایی مورد نیاز علاوه، ۳ درصد قراردادهای پیمانکاری دولتی و خریدهای دولتی به کسب و کارهای کوچک متعلق به معلولین تخصیص می یابد

۳-۲. برنامه‌های سیاستی برای توسعه و توانمندسازی کسب و کارهای کوچک و کارآفرین

۱-۳-۲. برنامه توسعه کسب و کارهای کوچک 8a^۱

برنامه توسعه کسب و کار در اداره کسب و کارهای کوچک انواع مختلفی از کمک‌ها و حمایت‌ها شامل کمک‌های فنی (مربیگری، مشاوره تنظیم قراردادها، آموزش‌ها و مشاوره‌های کسب و کار)، کمک‌های عقد قراردادهای پیمانکاری دولت و پشتیبانی‌های حقوقی را برای رشد و توسعه کسب و کارهای کوچک متعلق به افراد دارای محرومیت‌های اقتصادی و اجتماعی فراهم می‌کند. اداره کسب و کارهای کوچک به این کسب و کارها کمک می‌کند که در طول دوره تصدی خود حداکثر تا ۹ سال از مزایای برنامه توسعه کسب و کار برخوردار شوند و به طور عادلانه به منابع و حمایت‌های مورد نیاز برای توسعه کسب و کار خود دست یابند و توانایی و تجربه خود را برای رقابت در هر دو عرصه قراردادهای دولتی و خصوصی افزایش دهند. کسب و کار متقاضی باید: (۱) یک کسب و کار کوچک باشد، (۲) متعلق به یک یا چند نفر از معلولان و یا افراد با محرومیت اجتماعی و اقتصادی باشند که جزو شهروندان ایالات متحده به حساب آیند، (۳) پتانسیل بالایی برای رشد و موفقیت از خود نشان دهد. خلاصه برنامه توسعه کسب و کار 8a در جدول ۱۲ نمایش داده شده است. بعلاوه، بودجه اختصاص یافته به برنامه توسعه کسب و کار 8a و تعداد کسب و کارهای کوچک که از حمایت‌های این برنامه بهره‌مند شده‌اند در جدول ۱۳ نمایش داده شده است.

جدول ۱۲. خلاصه برنامه توسعه کسب و کار 8a

عنوان	برنامه توسعه کسب و کار 8a
هدف	کمک به رشد و توسعه کسب و کارهای کوچک متعلق به افراد دارای محرومیت‌های اقتصادی و اجتماعی
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک فعال در مناطق محروم به لحاظ اقتصادی و اجتماعی
مجریان	اداره کسب و کارهای کوچک
حمایت‌ها	کمک‌های فنی (مربیگری، مشاوره تنظیم قراردادها، آموزش‌ها و مشاوره‌های کسب و کار)، کمک‌های عقد قراردادهای پیمانکاری دولت و پشتیبانی‌های حقوقی

جدول ۱۳. عملکرد برنامه توسعه کسب و کار 8a بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

سال	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸	۲۰۱۹
بودجه تخصیص یافته به برنامه (هزار دلار)	۵۳۸۲۴	۵۵۶۰۰	۴۷۲۸۱	۵۴۰۹۹	۷۱۴۵۶	۶۵۱۲۵
تعداد شرکت‌های حمایت شده	۶۶۶۰	۶۹۴۸	۸۰۱۰	۶۶۵۵	۶۷۸۹	۷۹۵۸

۲-۳-۲. برنامه کمک‌های مدیریتی و فنی^۱

اداره کسب و کارهای کوچک بر طبق بند ۷ قانون کسب و کارهای کوچک^۲ مجاز است که با سازمان‌های دولتی یا خصوصی که می‌توانند کمک و مساعدت فنی را به اشخاص و بنگاه‌های واجد شرایط برای دریافت حمایت‌های تحت این قانون ارائه دهند، موافقت نامه‌ها یا قراردادهایی را منعقد نماید. این کمک‌ها و حمایت‌ها از طریق برنامه کمک‌های فنی و توسط سازمان‌های دولتی یا خصوصی دارای مجوز به کسب و کارهای کوچک دارای محرومیت، کسب و کارهای فعال در مناطق با سطح بیکاری بالا یا درآمد کم، یا کسب و کارهای متعلق به افراد کم درآمد ارائه داده می‌شوند. تحت این برنامه کمک‌های مالی، موافقت نامه‌ها یا قراردادهای همکاری به ارائه‌دهندگان خدمات واجد شرایط که توانایی ارائه کمک‌های توسعه کسب و کار به کسب و کارهای کوچک واجد

1. 7(j) Management and Technical Assistance Program
2. Small Business Act

شرایط را دارند، اهدا می شود. بودجه این برنامه صرفاً مختص به ارائه کمک های فنی به کسب و کارهای کوچک است و برای مقاصد دیگری نظیر تأمین مالی کسب و کارها، خرید دولتی از کسب و کارها یا استفاده به عنوان سرمایه انبساطی برای کسب و کارهای کوچک بکار گرفته نمی شود. کمک های ذیل این برنامه ممکن است برای پروژه هایی که در اطلاعیه اعلام شده و یا سایر کسب و کارهای کوچک دارای محرومیت اقتصادی هستند، کمک های ارزشمندی در جهت توسعه کسب و کار به حساب آیند. این کمک ها ممکن است شامل خدمات حسابداری و بازاریابی، مطالعات امکان سنجی، تجزیه و تحلیل بازار، مشاوره و انجام تبلیغات، تهیه پروپوزال و طرح پیشنهادی، کمک های فنی ویژه صنعت و سایر خدمات تخصصی مدیریتی، آموزشی و فنی باشد. علاوه بر این، یک برنامه آموزشی مدیریت اجرایی برای مدیران ارشد شرکت های ارائه دهنده خدمات فنی به کسب و کارهای کوچک در قالب جلسات آموزشی فشرده یک هفته ای ارائه می شود. خلاصه برنامه کمک های فنی و مدیریتی 7j در جدول ۱۴ نمایش داده شده است. بعلاوه، بودجه اختصاص یافته به برنامه کمک های فنی 7j و تعداد کسب و کارهای کوچک که از حمایت های این برنامه بهره مند شده اند در جدول ۱۵ نمایش داده شده است.

جدول ۱۴. خلاصه برنامه کمک های فنی و مدیریتی 7j

عنوان	برنامه کمک های فنی و مدیریتی 7j
هدف	ارائه کمک های مدیریتی و فنی به کسب و کارهای کوچک
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک دارای محرومیت، کسب و کارهای فعال در مناطق با سطح بیکاری بالا یا درآمد کم، یا کسب و کارهای متعلق به افراد کم درآمد
مجریان	اداره کسب و کارهای کوچک؛ سازمان های دولتی یا خصوصی دارای مجوز ارائه خدمات مدیریتی و فنی به کسب و کارهای کوچک
حمایت ها	ارائه خدمات حسابداری و بازاریابی، مطالعات امکان سنجی، تجزیه و تحلیل بازار، مشاوره و انجام تبلیغات، تهیه پروپوزال و طرح پیشنهادی، کمک های فنی ویژه صنعت و سایر خدمات تخصصی مدیریتی، آموزشی و فنی

جدول ۱۵. عملکرد برنامه کمک‌های فنی از ۷ بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

سال	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸	۲۰۱۹
بودجه تخصیص یافته به برنامه (هزار دلار)	۵۶۱۴	۴۴۴۴	۲۴۲۲	۳۰۸۱	۴۰۹۸	۴۵۹۱
تعداد شرکت‌های حمایت شده	۴۱۰۴	۵۳۶۰	۵۲۴۵	۴۱۰۰	۶۴۸۳	۸۰۳۲

۲-۳. برنامه مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک^۱ (SBDC)

به عنوان بزرگترین برنامه غیر مالی اداره کسب و کارهای کوچک، مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک خدماتی را برای تسهیل راه‌اندازی کسب و کارهای جدید موفق و پایدار و توسعه کسب و کارهای موجود ارائه می‌دهند. مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک از طریق یک شبکه گسترده آموزش و مشاوره کسب و کار متشکل از ۶۳ مرکز راهبری و بیش از ۹۰۰ مرکز فرعی در سرتاسر ایالات متحده، به ارائه آموزش و کمک‌های فنی به کسب و کارهای کوچک می‌پردازند. مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک خدمات مشاوره و آموزش حرفه‌ای ارائه می‌دهند که متمرکز بر موضوعاتی نظیر برنامه ریزی استراتژیک، توسعه کسب و کار، برنامه ریزی مالی و مدیریت سرمایه است و تقریباً به طور متوسط سالانه ۵۹۰ هزار مشتری دارند. زمینه‌های مورد تأکید و ویژه مشاوره و آموزش این مراکز شامل تسهیل فعالیت شرکت‌های کوچک نوآور با رشد بالا از طریق کمک هزینه برنامه تحقیقات نوآورانه در کسب و کارهای کوچک (SBIR)، خدمات تجاری سازی، انتقال فناوری و تسهیل صادرات می‌باشد. هفت مرکز توسعه کسب و کارهای کوچک دارای مراکز تخصصی تجارت بین‌المللی هستند.

مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک همچنین خدمات مشاوره‌ای مربوط به احیای کسب و کارها پس از بحران‌ها و سوانح، پیمانکاری دولتی، بهره‌وری انرژی و روش‌های تولید پیشرفته را ارائه می‌دهند. اداره کسب و کارهای کوچک بودجه مورد نیاز مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک را تأمین

1. Small Business Development Centers (SBDC)

می کند که ترکیبی منحصر به فرد از منابع مالی دولت فدرال، دولت های ایالتی و بخش خصوصی است. این مدل تامین بودجه مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک در سراسر کشور می تواند رشد اقتصادی کسب و کارهای کوچک، افزایش درآمد این کسب و کارها، ایجاد اشتغال و همچنین تقویت اقتصادهای محلی و منطقه ای را به دنبال داشته باشد. خلاصه برنامه مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک (SBDC) در جدول ۱۶ نمایش داده شده است. بعلاوه، مقدار سرمایه تزریق شده به برنامه SBDC بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹ در جدول ۱۷۸ نمایش داده شده است.

جدول ۱۶. خلاصه برنامه مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک (SBDC)

عنوان	برنامه مراکز توسعه کسب و کارهای کوچک (SBDC)
هدف	تسهیل راه اندازی کسب و کارهای جدید موفق و پایدار و توسعه کسب و کارهای موجود
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک جدید و موجود
مجریان	یک شبکه گسترده آموزش و مشاوره کسب و کار متشکل از ۶۳ مرکز راهبری و بیش از ۹۰۰ مرکز فرعی در سرتاسر ایالات متحده
حمایت ها	ارائه خدمات مشاوره و آموزش حرفه ای با تمرکز بر موضوعاتی نظیر برنامه ریزی استراتژیک، توسعه کسب و کار، برنامه ریزی مالی و مدیریت سرمایه، خدمات تجاری سازی، انتقال فناوری و تسهیل صادرات ارائه خدمات مشاوره ای مربوط به احیای کسب و کارها پس از بحران ها و سوانح، پیمانکاری دولتی، بهره وری انرژی و روش های تولید پیشرفته

جدول ۱۷. عملکرد برنامه SBDC بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

سال	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸
سرمایه تزریق شده به برنامه SBDC (میلیارد دلار)	۴/۷	۴/۷	۵/۱	۵/۶	۵

۲-۳-۴. برنامه مراکز کسب و کار زنان^۱ (WBC)

مأموریت این برنامه ارائه خدمات مشاوره‌ای و آموزشی با کیفیت بالا به زنان کارآفرین و صاحب کسب و کارهای کوچک است که بسیاری از آنها از نظر اجتماعی و اقتصادی ناتوان هستند و محرومیت‌هایی را تجربه می‌کنند. این برنامه خدمات خود را به کارآفرینان زن از طریق بیش از ۱۰۰ سازمان غیرانتفاعی که میزبان مراکز کسب و کار زنان هستند، ارائه می‌دهد. مراکز کسب و کار زنان که در بیشتر ایالت‌ها واقع شده‌اند، به راه‌اندازی و توسعه کسب و کارهای کوچک در مناطق مختلف کمک می‌کنند و از این طریق به تحریک رشد اقتصادی و توسعه اجتماعی این مناطق کمک می‌کنند. مراکز کسب و کار زنان خدمات آموزشی و مشاوره‌ای در زمینه موضوعات گسترده‌ای مشتمل بر آموزش‌های پایه‌ای نظیر نحوه نگارش یک طرح کسب و کار^۲ تا آموزش‌های تخصصی مانند نحوه انعقاد قراردادهای پیمانکاری با دولت فدرال را ارائه می‌نمایند. بسیاری از مراکز کسب و کار زنان خدمات چندزبانه ارائه می‌دهند و همچنین ساعات ارائه خدمات انعطاف‌پذیری دارند تا این امکان را برای همه زنان صاحب کسب و کار فراهم سازند تا در کلاس‌های آموزشی شرکت کنند.

برنامه مراکز کسب و کار زنان، کمک‌های بلاعوض (گرن‌ت) اولیه پنج‌ساله به سازمان‌های غیرانتفاعی می‌دهد که می‌توانند عملکرد موفقی از یک مرکز کسب و کار زنان را به نمایش بگذارند و قادر به تأمین بودجه مکمل برای کمک‌های دریافتی از صندوق‌های دولت فدرال هستند. پس از گذراندن این دوره اولیه، مراکز موفق می‌توانند برای یک دوره سه‌ساله درخواست کمک هزینه‌نوسازی کنند. بدین ترتیب، مراکز ممکن است هر سه سال یک بار، مشروط به مشارکت موفق در اجرای این برنامه و به نمایش گذاشتن عملکرد موفقیت‌آمیز برای کمک هزینه‌های نوسازی اعلام درخواست نمایند. کمک‌های مالی مراکز کسب و کار زنان بستگی به عوامل متعددی نظیر در دسترس بودن بودجه دولت فدرال، توانایی دریافت‌کنندگان کمک‌ها برای نشان دادن موفقیت واقعی و کسب دستاوردهای مطلوب، شیوه‌های مدیریت صحیح اعطای کمک‌های مالی و هم‌برنامه‌ای، سیستم‌های مالی سالم، توانایی برآورده کردن الزامات اعطای کمک‌ها، همسویی با

1. Women's Business Centers (WBC) Program
2. business plan

رسالت سازمان میزبان آنها و مطابقت با توافقنامه همکاری آنها با دفتر مالکیت کسب و کارهای زنان^۱ دارد. خلاصه برنامه مراکز کسب و کار زنان (WBC) در جدول ۱۸ نمایش داده شده است.

جدول ۱۸. خلاصه برنامه مراکز کسب و کار زنان (WBC)

عنوان	برنامه مراکز کسب و کار زنان (WBC)
هدف	حمایت از زنان کارآفرین و صاحب کسب و کارهای کوچک که بسیاری از آنها از نظر اجتماعی و اقتصادی ناتوان هستند و محرومیت هایی را تجربه می کنند.
گروه هدف	زنان کارآفرین و صاحب کسب و کارهای کوچک متعلق به زنان
مجریان	بیش از ۱۰۰ سازمان غیرانتفاعی که میزبان مراکز کسب و کار زنان هستند
حمایت ها	ارائه خدمات آموزشی و مشاوره ای در زمینه موضوعات گسترده ای مشتمل بر آموزش های پایه ای نظیر نحوه نگارش یک طرح کسب و کار تا آموزش های تخصصی مانند نحوه انعقاد قراردادهای پیمانکاری با دولت فدرال

۵-۳-۲. برنامه SCORE^۲

برنامه SCORE یکی از بزرگترین برنامه های آموزش و مشاوره اداره کسب و کارهای کوچک و دولت فدرال است که در قالب آن عده ای داوطلب آموزش های لازم برای ارائه آموزش، مربیگری و مشاوره کسب و کارهای کوچک و کارآفرینان را به صورت بصورت آنلاین و از طریق ۳۶۸ مرکز در سراسر کشور دریافت می کنند. اداره کسب و کارهای کوچک کمک مالی دولت فدرال را به برنامه SCORE اعطا می کند و به صورت سالانه بر نحوه هزینه کرد این بودجه نظارت می کند. بودجه تخصیص یافته صرف جذب داوطلبان، آموزش و پشتیبانی آنها، تهیه تجهیزات و فضای کاری،

1. Office of Women's Business Ownership
2. SCORE Program

سیستم های مدیریتی، بازاریابی و طراحی دوره های لازم برای ایجاد یک شبکه از داوطلبان می شود که در قالب برنامه SCORE به ارائه مشاوره و آموزش به کسب و کارهای کوچک می پردازند و تجربه و تخصص خود را بصورت رایگان در اختیار این کسب و کارها قرار می دهند. این داوطلبان تعهد بی نظیری به کمک به توسعه کسب و کارهای کوچک محلی خود نشان می دهند.

برنامه SCORE به کارآفرینان و کسب و کارهای کوچک از طریق دریافت خدمات مشاوره ای و مربیگری حضوری و مشارکت در حدود ۹۰۰۰ کارگاه آموزشی محلی خدمات رسانی می کند. این برنامه ساختار و خدمات خود را برای پاسخگویی به نیازهای در حال تغییر جامعه کسب و کارهای کوچک در شرایط متلاطم اقتصادی تطبیق می دهد. این برنامه از طریق ارائه گزارش های ماهانه در زمینه روندهای کسب و کار و انجام مصاحبه های تخصصی با کارآفرینان و انتشار آنها از طریق پلتفرم هایی نظیر SCORE eNews و SCORE EXPERT به حدود ۲۲۰ هزار مشترک آنلاین خود خدمات رسانی می کند. بعلاوه، این برنامه مشاوره های رایگان به زبان اسپانیایی و دیگر زبان ها ارائه می دهد. همچنین این برنامه گزارش هایی شامل تحقیقات بازار و کسب و کار، اطلاعات و مقالات مفید برای معلولین، تولید کنندگان، زنان، کارآفرینان جوان و اقلیت ها منتشر می نماید. خلاصه برنامه SCORE در جدول ۱۹ نمایش داده شده است.

جدول ۱۹. خلاصه برنامه SCORE

عنوان	SCORE
هدف	ارائه خدمات آموزشی، مشاوره ای، مربیگری و انتشار اطلاعات
گروه هدف	کارآفرینان و کسب و کارهای کوچک
مجریان	عهده ای داوطلب که آموزش های لازم برای ارائه آموزش، مربیگری و مشاوره کسب و کارهای کوچک و کارآفرینان را به صورت بصورت آنلاین و از طریق ۳۶۸ مرکز در سراسر کشور دریافت می کنند.
حمایت ها	خدمات مشاوره ای و مربیگری حضوری؛ ارائه گزارش های ماهانه در زمینه روندهای کسب و کار و انجام مصاحبه های تخصصی با کارآفرینان و انتشار آنها از طریق پلتفرم هایی نظیر SCORE eNews و SCORE EXPERT؛ انتشار گزارش هایی شامل تحقیقات بازار و کسب و کار، اطلاعات و مقالات مفید برای معلولین، تولید کنندگان، زنان، کارآفرینان جوان و اقلیت ها

۶-۳-۲. برنامه توسعه کسب و کار معلولین^۱

هزاران معلول دارای مهارت و تجربه به دنبال کارآفرینی و ایجاد اشتغال هستند. در حال حاضر ۳,۷ میلیون کسب و کار کوچک متعلق به معلولین است که حدود ۸,۲ میلیون نفر اشتغال ایجاد کرده اند، اما با این حال نرخ بیکاری معلولین همچنان بالاست. رفع این مشکل مستلزم اقدام قوی تری برای تشویق معلولین به کارآفرینی و سپس تجهیز آنها به حمایت ها و ابزارهای مورد نیاز برای شروع کسب و کار و ایجاد اشتغال برای خود و دیگر معلولین است. برنامه دفتر توسعه کسب و کار معلولین^۲ (OVBD) شامل برگزاری بوت کمپ های کارآفرینی برای معلولین با همکاری کنسرسیومی از دانشگاه های مختلف؛ برنامه V-WISE برای زنان معلول و برنامه های مهارت آموزی به معلولین و خانواده های آنها است. این برنامه همچنین برنامه مرکز کارآفرینی معلولین^۳ را به طور خاص برای معلولین و اعضای خانواده آنها مدیریت می نماید. اداره کسب و کارهای کوچک از طریق برنامه توسعه کسب و کار معلولین و از طریق تدوین و اجرای سیاست ها به ایجاد و توسعه کسب و کارهای کوچک با مالکیت معلولین کمک می کند. این امر از طریق دسترسی به دفاتر محلی اداره کسب و کارهای کوچک؛ ایجاد وب سایت ها؛ همکاری با وزارت دفاع، وزارت کار و دانشگاه ها و توافق با مراکز دسترسی به آموزش و مشاوره به کسب و کارهای معلولین محقق می گردد. خلاصه برنامه توسعه کسب و کار معلولین در جدول ۲۰ نمایش داده شده است. تعداد معلولین صاحب کسب و کارهای کوچک که از بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹ از خدمات این برنامه منتفع شده اند در جدول ۲۱ نمایش داده شده است.

1. Veteran's Business Development Program
2. Office of Veterans Business Development (OVBD)
3. Veterans Business Outreach Center

جدول ۲۰. خلاصه برنامه توسعه کسب و کار معلولین

عنوان	توسعه کسب و کار معلولین
هدف	تشویق معلولین به کارآفرینی و سپس تجهیز آنها به حمایت‌ها و ابزارهای مورد نیاز برای شروع کسب و کار و ایجاد اشتغال برای خود و دیگر معلولین
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک متعلق به معلولین
مجریان	دفتر توسعه کسب و کار معلولین (OVBD)؛ مرکز کارآفرینی معلولین؛ دفاتر محلی اداره کسب و کارهای کوچک؛ وزارت دفاع، وزارت کار و دانشگاه‌ها
حمایت‌ها	برگزاری بوت کمپ‌های کارآفرینی برای معلولین با همکاری کنسرسیومی از دانشگاه‌های مختلف؛ برنامه V-WISE برای زنان معلول و برنامه‌های مهارت‌آموزی به معلولین و خانواده‌های آنها

جدول ۲۱. عملکرد برنامه توسعه کسب و کار معلولین بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

سال	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸	۲۰۱۹
تعداد معلولین که از خدمات برنامه منتفع شده‌اند	۷۸۱۲۴	۶۲۱۱۷	۴۷۳۴۲	۴۸۸۳۹	۵۱۹۴۵	۴۱۸۶۰

۷-۳-۲. برنامه رهبران در حال ظهور^۱

برنامه ابتکاری رهبران در حال ظهور، ارائه حمایت‌ها و خدمات اداره کسب و کارهای کوچک به کسب و کارهای کارآفرین کوچک بویژه کسب و کارهای بومی با پتانسیل رشد بالا را تسریع می‌کند. بر اساس این برنامه، هر مدیر ارشد کسب و کارهای کوچک بیش از ۱۰۰ ساعت آموزش تخصصی دریافت می‌کند

1. Emerging Leaders Program

که بر برنامه ریزی پیشرفته کسب و کار و مشاوره در این زمینه متمرکز است و شامل آموزش نحوه تدوین یک برنامه استراتژیک رشد ۳ ساله است. برنامه های استراتژیک تدوین شده باید شامل معیارها و اهداف عملکردی مشخص برای کمک به صاحبان کسب و کارهای کوچک باشد به گونه ای که منجر به ایجاد اشتغال بیشتر و سودآوری کسب و کارها شوند. این آموزش ها از طریق مراکز آموزشی اداره کسب و کارهای کوچک^۱ ارائه می گردد. خلاصه برنامه رهبران در حال ظهور در جدول ۲۲ نمایش داده شده است. درصدی از رهبران در حال ظهور که موفق به ایجاد کسب و کار جدید شده اند و یا افزایش درآمد در کسب و کارشان را تجربه کرده اند در جدول ۲۳ نمایش داده شده است.

جدول ۲۲. خلاصه برنامه رهبران در حال ظهور

عنوان	رهبران در حال ظهور
هدف	حمایت از کسب و کارهای کارآفرین کوچک بویژه کسب و کارهای بومی با پتانسیل رشد بالا
گروه هدف	مدیران ارشد کسب و کارهای کوچک
مجریان	مراکز آموزشی اداره کسب و کارهای کوچک
حمایت ها	بیش از ۱۰۰ ساعت آموزش تخصصی در زمینه برنامه ریزی پیشرفته کسب و کار و آموزش نحوه تدوین یک برنامه استراتژیک رشد ۳ ساله

جدول ۲۳. عملکرد برنامه رهبران در حال ظهور بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

۲۰۱۹	۲۰۱۸	۲۰۱۷	۲۰۱۶	۲۰۱۵	۲۰۱۴	
۶۵ درصد	۶۹ درصد	۶۵ درصد	۸۱ درصد	۸۱ درصد	۸۱ درصد	درصد رهبران در حال ظهور که کسب و کار جدید ایجاد کرده اند
۶۹ درصد	۶۹ درصد	۶۸ درصد	۷۰ درصد	۶۸ درصد	۶۶ درصد	درصد رهبران در حال ظهور که افزایش درآمد را تجربه کرده اند

۴-۲. برنامه های سیاستی حمایت از شرکت های سرمایه گذاری در کسب و کارهای کوچک و کارآفرین

۴-۲-۱. برنامه شرکت های سرمایه گذاری در کسب و کارهای کوچک^۱ (SBIC)

برنامه شرکت های سرمایه گذاری در کسب و کارهای کوچک، یک برنامه چند میلیارد دلاری است که در سال ۱۹۵۸ ابداع شده است. برنامه SBIC یکی از تعداد زیادی برنامه های کمک های مالی به کسب و کارهای کوچک است که از طریق اداره کسب و کارهای کوچک مدیریت و اجرا می شوند. ساختار این برنامه منحصر به فرد است به این دلیل که شرکت های سرمایه گذاری در کسب و کارهای کوچک، صندوق های سرمایه گذاری خصوصی هستند که از طرف اداره کسب و کارهای کوچک مجوز فعالیت اخذ می نمایند. این شرکت های سرمایه گذاری از سرمایه خودشان به علاوه وام های اخذ شده با ضمانت اداره کسب و کارهای کوچک استفاده می کنند تا در کسب و کارهای کوچک دارای صلاحیت سرمایه گذاری نمایند.

اداره کسب و کارهای کوچک در قالب برنامه SBIC به طور مستقیم در کسب و کارهای کوچک سرمایه گذاری نمی کند، بلکه برای شرکت های سرمایه گذاری واجد شرایط که دارای تخصص در بخش ها یا صنایع خاصی هستند، تأمین اعتبار می کند. برنامه SBIC وام های بلند مدت و سرمایه مورد نیاز را برای کسب و کارهای کوچک فراهم می کند، به ویژه کسب و کارهایی که پتانسیل چشمگیری برای ایجاد اشتغال و رشد اقتصادی دارند. در تلاش برای دستیابی به اهداف این برنامه و تامین هرچه بیشتر سرمایه مورد نیاز برای کسب و کارهای کوچک، اداره کسب و کارهای کوچک دو

1. Small Business Investment Companies (SBIC) Program

ابتکار عمل انجام داده است: اقدام ابتکاری اثر سرمایه گذاری^۱ و اقدام ابتکاری نوآوری در مراحل اولیه^۲. علاوه، برای همکاری و ارتباط با استارت‌آپ‌های حوزه انرژی‌های پاک و سایر بخش‌های مرتبط، اداره کسب و کارهای کوچک برنامه مربیان کارآفرینی^۳ را با همکاری وزارت انرژی و وزارت کار راه اندازی کرده است. خلاصه برنامه شرکت‌های سرمایه‌گذاری در کسب و کارهای کوچک (SBIC) در جدول ۲۴ نمایش داده شده است. تعداد کسب و کارهای کوچک که تحت حمایت برنامه SBIC قرار گرفته‌اند و تعداد مشاغل ایجاد شده در اثر اجرای این برنامه بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹ در جدول ۲۵ نمایش داده شده است.

جدول ۲۴. خلاصه برنامه شرکت‌های سرمایه‌گذاری در کسب و کارهای کوچک (SBIC)

عنوان	شرکت‌های سرمایه‌گذاری در کسب و کارهای کوچک (SBIC)
هدف	تامین وام‌های بلندمدت و سرمایه‌مورد نیاز را برای کسب و کارهای کوچک
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک و استارت‌آپ‌های فعال در حوزه‌های خاص نظیر انرژی‌های پاک
مجریان	صندوق‌های سرمایه‌گذاری خصوصی که از طرف اداره کسب و کارهای کوچک مجوز فعالیت اخذ می‌نمایند و دارای تخصص در حوزه‌های خاص هستند.
حمایت‌ها	اقدام ابتکاری اثر سرمایه‌گذاری؛ اقدام ابتکاری نوآوری در مراحل اولیه؛ برنامه مربیان کارآفرینی را با همکاری وزارت انرژی و وزارت کار

جدول ۲۵. عملکرد برنامه شرکت‌های سرمایه‌گذاری در کسب و کارهای کوچک بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

سال	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸	۲۰۱۹
تعداد کسب و کارهای کوچک تحت حمایت برنامه	۱۰۸۵	۱۲۱۰	۱۲۰۱	۱۰۷۷	۱۱۵۱	۱۱۹۱
تعداد مشاغل ایجاد شده	۱۱۳۰۲۲	۱۲۹۷۴۹	۱۲۲۳۸۲	۱۱۲۸۶۵	۱۰۶۰۲۱	۱۱۱۲۰۱

1. Impact Investment Initiative
2. Early Stage Innovation Initiative
3. Entrepreneurial Mentor Corps program

۲-۴-۲. برنامه سرمایه گذاری در کسب و کارهای کوچک کارآفرین^۱ (PRIME)

برنامه اداره کسب و کارهای کوچک در زمینه سرمایه گذاری در کسب و کارهای کوچک کارآفرین به سازمان های مختلف کمک می کند تا این سازمان ها به کارآفرینان کم درآمد که فاقد امکانات آموزشی و مشاوره ای کافی هستند در جهت دستیابی به دانش و مهارت های لازم برای راه اندازی و توسعه کسب و کارهای کوچک، کمک کنند. کمک هزینه های بلاعوض (گرنٹ) اصلی این برنامه برای کمک به کسب و کارهای کوچک با تعداد پنج یا کمتر کارمند است که دارای وضعیت اقتصادی نامطلوبی هستند. همچنین، این کمک ها به کسب و کارهای کوچک متعلق به افراد کم درآمد از جمله افراد بومی و مناطق دارای محرومیت تخصیص می یابد. چنین کمک هایی از طریق شبکه ای از سازمان های غیرانتفاعی واجد شرایط و تایید صلاحیت شده که آموزش های مدیریتی، تجاری و کمک های فنی ارائه می دهند، به کسب و کارهای مذکور ارائه می گردد. کمک های مالی بلاعوض در حدود ۲۵۰ هزار دلار به هر سازمان ارائه دهنده خدمات به کسب و کارهای کوچک کارآفرین پرداخت می شود. کمک هزینه های بلاعوض برنامه PRIME برای سازمان های ارائه دهنده خدمات آموزشی و کمک های فنی به کارآفرینان خرد در همه ایالت ها است و دارای یک دوره عملکرد یک ساله می باشد. خلاصه برنامه سرمایه گذاری در کسب و کارهای کوچک کارآفرین (PRIME) در جدول ۲۶ نمایش داده شده است.

جدول ۲۶. خلاصه برنامه سرمایه گذاری در کسب و کارهای کوچک کارآفرین (PRIME)

عنوان	سرمایه گذاری در کسب و کارهای کوچک کارآفرین (PRIME)
هدف	حمایت از کسب و کارهای کوچک کارآفرین و کسب و کارهای متعلق به افراد دارای محرومیت
گروه هدف	کارآفرینان کم درآمد فاقد امکانات آموزشی و مشاوره ای کافی؛ کسب و کارهای کوچک متعلق به افراد کم درآمد از جمله افراد بومی و مناطق دارای محرومیت
مجریان	شبکه ای از سازمان های غیرانتفاعی واجد شرایط و تایید صلاحیت شده که آموزش های مدیریتی، تجاری و کمک های فنی به کسب و کارهای کوچک کارآفرین ارائه می دهند.
حمایت ها	کمک های مالی بلاعوض در حدود ۲۵۰ هزار دلار به هر سازمان ارائه دهنده خدمات آموزشی و مشاوره ای به کسب و کارهای کوچک کارآفرین (با تعداد پنج یا کمتر کارمند) پرداخت می شود.

۵-۲. برنامه های سیاستی حمایت از تحقیق و توسعه، انتقال فناوری و همکاری های فناورانه در کسب و کارهای کوچک

۱-۵-۲. برنامه پژوهش های نوآورانه کسب و کارهای کوچک^۱ (SBIR)

در ژانویه ۲۰۱۲، مجدداً اختیارات لازم برای مدیریت و اجرای برنامه بسیار موفق پژوهش های نوآورانه کسب و کارهای کوچک (SBIR) به اداره کسب و کارهای کوچک داده شد. منابع مالی این برنامه مستقیماً به فعالیت های تحقیق و توسعه برخی از کسب و کارهای کوچک آینده دار و امیدوارکننده اختصاص می یابد که به انجام نوآوری مشغول هستند و منجر به تقویت رقابت پذیری ایالات متحده در عرصه نوآوری و ایجاد اشتغال می شوند. برنامه پژوهش های نوآورانه کسب و کارهای کوچک (SBIR) به کسب و کارهای کوچک کمک می کند تا از طریق انجام پژوهش و نوآوری نیازهای تحقیق و توسعه دولت فدرال را برآورده سازند و سپس آن نوآوری ها را در بازار تجاری سازی نمایند.

این برنامه بخش های دارای پتانسیل برای کارآفرینی را هدف قرار می دهد، زیرا در این بخش ها است که بیشتر نوآوران و مبتکران رشد می کنند. با این حال، ریسک و هزینه های انجام اقدامات جدی در زمینه تحقیق و توسعه اغلب فراتر از توان بسیاری از کسب و کارهای کوچک است. این برنامه با ذخیره و تضمین درصد مشخصی از بودجه تحقیق و توسعه سازمان های دولت فدرال برای

1. Small Business Innovation Research (SBIR) Program

کسب و کارهای کوچک، از این کسب و کارها محافظت می‌کند و آنها را قادر می‌سازد تا با کسب و کارهای بزرگتر در زمینه تحقیق و توسعه و نوآوری رقابت کنند. این برنامه منابع مالی لازم برای مراحل اولیه راه اندازی و توسعه کسب و کار را تأمین می‌کند و باعث تشویق این کسب و کارها به تحقیق و توسعه و تجاری سازی فناوری، محصولات یا خدمات جدیدشان می‌شود که به نوبه خود به توسعه اقتصاد ایالات متحده کمک می‌کند.

این برنامه از زمان تصویبش در سال ۱۹۸۲، به عنوان بخشی از قانون توسعه نوآوری در کسب و کارهای کوچک^۱، به هزاران کسب و کار کوچک برای رقابت در کسب جوایز تحقیق و توسعه دولت فدرال کمک کرده است. در طول این سال ها مشارکت کسب و کارهای کوچک و سازمان های دولت فدرال در این برنامه باعث تقویت بنیه دفاعی کشور، محافظت از محیط زیست، مراقبت های بهداشتی پیشرفته و توانایی مدیریت اطلاعات و داده ها شده است. خلاصه برنامه پژوهش های نوآورانه کسب و کارهای کوچک (SBIR) در جدول ۲۷ نمایش داده شده است. درصدی از بودجه دولت فدرال که بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۸ به برنامه SBIR تخصیص یافته است در جدول ۲۸ نمایش داده شده است.

جدول ۲۷. خلاصه برنامه پژوهش های نوآورانه کسب و کارهای کوچک (SBIR)

عنوان	پژوهش های نوآورانه کسب و کارهای کوچک (SBIR)
هدف	حمایت از فعالیت های تحقیق و توسعه ای در کسب و کارهای کوچک با هدف برآورده ساختن نیازهای تحقیقاتی سازمان های دولتی و تجاری سازی دستاوردهای تحقیقاتی
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک با قابلیت های تحقیق و توسعه
مجریان	اداره کسب و کارهای کوچک و سازمان های دولت فدرال فعال در حوزه های دفاعی، محیط زیست، کشاورزی و ...
حمایت ها	تأمین هزینه های فعالیت های تحقیق و توسعه کسب و کارهای کوچک از طریق تخصیص بخشی از بودجه سازمان های دولتی به این فعالیت ها

جدول ۲۸. عملکرد برنامه SBIR بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

سال	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸
درصد بودجه تخصیص یافته به برنامه از کل بودجه دولت فدرال	۳/۱ درصد	۲/۹ درصد	۳/۱ درصد	۳/۲ درصد	۲/۸ درصد

۲-۵-۲. برنامه انتقال فناوری کسب و کارهای کوچک^۱ (STTR)

در ژانویه ۲۰۱۲، اداره کسب و کارهای کوچک مجدداً اختیارات لازم برای مدیریت و اجرای برنامه بسیار موفق انتقال فناوری کسب و کارهای کوچک (STTR) را دریافت کرد. منابع مالی این برنامه مستقیماً به برخی از کسب و کارهای کوچک آینده دار با عملکرد امیدوارکننده اعطا می شود که به تحقیق و توسعه، تجاری سازی و نوآوری مشغول هستند و عملکرد آنها موجب تقویت رقابت پذیری ایالات متحده و ایجاد اشتغال می شود. برنامه انتقال فناوری کسب و کارهای کوچک یک برنامه کاملاً رقابتی است که درصد مشخصی از بودجه تحقیق و توسعه سازمان های دولت فدرال را به عنوان جوایز به کسب و کارهای کوچک و موسسه های تحقیقاتی غیرانتفاعی (دولتی) اعطا می کند. کسب و کارهای کوچک در زمینه نوآوری و کارآفرینی خوب عمل می کنند، اما ریسک و هزینه های انجام اقدامات جدی در زمینه تحقیق و توسعه، تجاری سازی و انتقال فناوری فراتر از حد تحمل بسیاری از این کسب و کارهای کوچک است.

در مقابل کسب و کارهای کوچک، موسسات و آزمایشگاه های تحقیقاتی غیرانتفاعی (دولتی) حضور دارند که در زمینه توسعه نوآوری های پیشرفته مؤثر هستند. اما غالباً نوآوری های آنها محدود به جنبه های نظری است نه عملی. به همین دلیل، برنامه انتقال فناوری کسب و کارهای کوچک نقاط قوت هر دو دسته از بازیگران را از طریق پیوند زدن مهارت های کارآفرینی و کسب و کار (نقطه قوت کسب و کارهای کوچک) به تلاش های تحقیقاتی در زمینه فناوری های پیشرفته (نقطه قوت موسسات و آزمایشگاه های تحقیقاتی غیرانتفاعی) ترکیب می کند. از طریق این برنامه، فناوری ها و دستاوردهای تحقیقاتی از آزمایشگاه ها و موسسات تحقیقاتی دولتی به بازار منتقل می شوند. کسب و کارهای کوچک نیز سود حاصل از تجاری سازی

1. Small Business Technology Transfer Program (STTR) Program

فناوری ها و دستاوردهای تحقیقاتی را کسب می کند و این امر به نوبه خود اقتصاد ایالات متحده را نیز تقویت می کند. خلاصه برنامه انتقال فناوری کسب و کارهای کوچک (STTR) در جدول ۲۹ نمایش داده شده است. درصدی از بودجه دولت فدرال که بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۸ به برنامه STTR تخصیص یافته است در جدول ۳۰ نمایش داده شده است. مجموع بودجه تخصیص یافته به برنامه های SBIR و STTR طی سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۸ در جدول ۳۱ نمایش داده شده است.

جدول ۲۹. خلاصه برنامه انتقال فناوری کسب و کارهای کوچک (STTR)

عنوان	انتقال فناوری کسب و کارهای کوچک (STTR)
هدف	حمایت از تجاری سازی دستاوردهای تحقیقاتی موسسات و آزمایشگاه های تحقیقاتی دولتی و غیرانتفاعی از طریق کسب و کارهای کوچک
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک آینده دار با که به تحقیق و توسعه، تجاری سازی و نوآوری مشغول هستند.
مجریان	اداره کسب و کارهای کوچک و موسسات و آزمایشگاه های تحقیقاتی غیرانتفاعی و دولتی
حمایت ها	تخصیص درصد مشخصی از بودجه تحقیق و توسعه سازمان های دولت فدرال را به عنوان جویز به کسب و کارهای کوچک و موسسه های تحقیقاتی غیرانتفاعی و دولتی

جدول ۳۰. عملکرد برنامه STTR بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

سال	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸
درصد بودجه تخصیص یافته به برنامه از کل بودجه دولت فدرال	۰/۳۲ درصد	۰/۴ درصد	۰/۳۸ درصد	۰/۴۴ درصد	۰/۳۹ درصد

جدول ۳۱. عملکرد برنامه های SBIR و STTR بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

سال	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸
مجموع بودجه تخصیص یافته به برنامه های SBIR و STTR (میلیارد دلار)	۲/۵۱	۲/۵۵	۲/۲۷	۳/۰۴	۳/۱۶

۳-۵۲. برنامه همکاری های فناورانه دولت های فدرال و ایالتی^۱ (FAST)

هدف از برنامه همکاری های فناورانه دولت های فدرال و ایالتی تقویت رقابت پذیری فناورانه کسب و کارهای کوچک در هر ایالت است. کنگره به این نکته پی برده است که تفاوت زیادی در سطح برنامه های توسعه فناوری در ایالت های مختلف وجود دارد که باعث توسعه اقتصادی ناهمگون در بین بنگاه های کوچک فناوری محور در ایالت های مختلف می شود. بنابراین، این برنامه درصدد است تا مشارکت بنگاه های کوچک فناوری محور را در امر نوآوری و تجاری سازی فناوری های جدید بهبود بخشد. بدین ترتیب اطمینان حاصل می شود که ایالات متحده همچنان در مرز فعالیت های تحقیق و توسعه ای در عرصه های کاملاً رقابتی علم و فناوری باقی می ماند. خلاصه برنامه همکاری های فناورانه دولت های فدرال و ایالتی در جدول ۳۳ نمایش داده شده است.

جدول ۳۳. خلاصه برنامه همکاری های فناورانه دولت های فدرال و ایالتی

عنوان	همکاری های فناورانه دولت های فدرال و ایالتی
هدف	تقویت رقابت پذیری فناورانه کسب و کارهای کوچک در هر ایالت به منظور جلوگیری از توسعه نامتوازن و ناهمگون کسب و کارهای کوچک فناوری محور
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک فناوری محور
مجریان	اداره کسب و کارهای کوچک و دولت های ایالتی

1. Federal and State Technology Partnership (FAST) Program

۲-۶. برنامه‌های سیاستی حمایت از توسعه منطقه ای

۲-۶-۱. برنامه توسعه مناطق محروم HUBZone

برنامه توسعه مناطق محروم^۱ (HUBZone) یک برنامه پیمانکاری دولت فدرال است که زمینه عقد قراردادهای پیمانکاری دولتی را برای کسب و کارهای کوچک مستقر در مناطق با محرومیت اقتصادی فراهم می‌کند. این برنامه منحصر به فرد با ترغیب به توسعه اقتصادی، اشتغالزایی و سرمایه‌گذاری در فقیرترین مناطق کشور با فراهم کردن فرصت‌های پیمانکاری دولتی برای کسب و کارهایی که دارای مجوز HUBZone باشند، برای آنها فرصتی ایجاد می‌کند تا شغل‌هایی را ایجاد کنند و توسعه یابند. برای واجد شرایط بودن در این برنامه، یک کسب و کار کوچک باید طبق استانداردهای اداره کسب و کارهای کوچک، یک کسب و کار کوچک به حساب آید و به طور مستقیم حداقل ۵۱ درصد سهام آن متعلق به یکی از شهروندان ایالات متحده یا افراد بومی باشد. دفتر اصلی کسب و کار باید در یک منطقه HUBZone واقع شده باشد و حداقل ۳۵ درصد از کارکنان آن ساکن منطقه HUBZone باشند. بعلاوه، ۳ درصد قراردادهای پیمانکاری دولتی و خریدهای دولتی به کسب و کارهای کوچک فعال در مناطق HUBZone تخصیص می‌یابد. خلاصه برنامه توسعه مناطق محروم HUBZone در جدول ۳۳ نمایش داده شده است. بودجه اختصاص یافته به برنامه HUBZone و تعداد کسب و کارهای کوچک که از حمایت‌های این برنامه بهره‌مند شده‌اند در جدول ۳۴ نمایش داده شده است.

1. Historically Underutilized Business Zone

جدول ۳۳. خلاصه برنامه توسعه مناطق محروم HUBZone

عنوان	توسعه مناطق محروم HUBZone
هدف	کمک به توسعه اقتصادی، اشتغالزایی و سرمایه گذاری در فقیرترین مناطق کشور با فراهم کردن فرصت های پیمانکاری دولتی برای کسب و کارهای کوچک فعال در این مناطق
گروه هدف	کسب و کارهایی دارای مجوز HUBZone (دفتر مرکزی کسب و کار در منطقه محروم باشد و حداقل ۳۵ درصد کارکنان از آن منطقه محروم باشند)
مجریان	اداره کسب و کارهای کوچک و سازمان های دولت فدرال
حمایت ها	۳ درصد قراردادهای پیمانکاری دولتی و خریدهای دولتی به کسب و کارهای کوچک فعال در مناطق HUBZone تخصیص می یابد.

جدول ۳۴. عملکرد برنامه HUBZone بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

سال	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸	۲۰۱۹
بودجه تخصیص یافته به برنامه (هزار دلار)	۱۰۲۶۲	۱۵۲۲۵	۸۴۰۹	۹۹۶۷	۹۷۷۲	۱۱۱۹۱
تعداد شرکت های حمایت شده	۶۳۳۹	۸۱۰۶	۶۴۳۱	۶۵۶۳	۱۴۰۴۲	۷۳۱۰

۲-۶-۲. برنامه خوشه‌های نوآوری منطقه‌ای^۱

ایجاد اشتغال به همراه رشد اقتصادی منطقه‌ای از اولویت‌های اساسی دولت است. در سراسر دولت، سازمان‌ها برای پشتیبانی بهتر از تلاش‌های محلی و منطقه‌ای که منتج به نوآوری بیشتر، رقابت پذیری و ارتقای نقاط قوت موجود در صنایع محلی و منطقه‌ای در کلیه خوشه‌های نوآوری منطقه‌ای ایالات متحده شود، برنامه‌هایی را در نظر گرفته‌اند. سازمان‌ها دولتی تلاش می‌کنند که زمینه را برای توسعه و رشد یک صنعت خاص یا مجموعه‌ای صنایع وابسته در یک منطقه جغرافیایی خاص فراهم آورند. خوشه‌های منطقه‌ای که مشتمل بر کسب و کارها، نهادهای آکادمیک و دانشگاهی، تامین‌کنندگان؛ ارائه‌دهندگان خدمات و سایر بازیگران هستند، تعامل و مشارکت‌های استراتژیک بین گروهی از کسب و کارهای کوچک محلی را تسهیل می‌کنند. این امر به ویژه برای صاحبان کسب و کارهای کوچک که به دنبال یافتن شرکای راهبردی و فرصت‌های بازار برای تحقق رشد و توسعه خود هستند، بسیار مهم است.

در یک خوشه نوآوری منطقه‌ای، کسب و کارهای کوچک بهتر می‌توانند به تبادل فناوری‌های نوآورانه و ایجاد محصولات و خدماتی بپردازند که فراتر از سطح منابع، قابلیت‌ها و ظرفیت‌های یک کسب و کار کوچک واحد هستند. جوامع محلی حامی ایجاد شده توسط این خوشه‌های منطقه‌ای نوآوری، استعدادهای کارآفرینی تخصصی را تحریک می‌کنند و منجر به افزایش رونق اقتصادی، اشتغالزایی در مناطق مختلف کشور می‌شوند. تاکنون ۱۴ خوشه نوآوری منطقه‌ای در سرتاسر ایالات متحده شکل گرفته‌اند که دامنه فعالیت آنها از علوم و فناوری‌های دریایی در میسیسیپی^۲ تا تولیدات پشمی در اوهایو^۳ گسترده شده است. بعلاوه، اداره کسب و کارهای کوچک برای بالفعل کردن ظرفیت‌های مناطق روستایی و کمک به توسعه اقتصادی و اجتماعی این مناطق، هفت پروژه جدید خوشه‌های نوآوری منطقه‌ای را در دستور کار خود قرار داده است. خلاصه برنامه خوشه‌های نوآوری منطقه‌ای در جدول ۳۵ نمایش داده شده است.

-
1. Regional Innovation Clusters program
 2. Mississippi
 3. Ohio

جدول ۳۵. خلاصه برنامه خوشه های نوآوری منطقه ای

عنوان	خوشه های نوآوری منطقه ای
هدف	توسعه و رشد یک صنعت خاص یا مجموعه ای صنایع وابسته در یک منطقه جغرافیایی خاص که به ایجاد اشتغال و رشد اقتصادی منطقه ای منجر گردد.
گروه هدف	خوشه های نوآوری منطقه ای متشکل از کسب و کارهای کوچک، تامین کنندگان، مشتریان، نهادهای آکادمیک و سازمان های ارائه دهنده خدمات
مجریان	اداره کسب و کارهای کوچک
حمایت ها	تسهیل تعامل و مشارکت های استراتژیک بین گروهی از کسب و کارهای کوچک محلی؛ یافتن شرکای راهبردی و فرصت های بازار

۷-۲. برنامه های سیاستی حمایت از کسب و کارهای بومیان و کسب و کارهای

آسیب دیده

۷-۲-۱. برنامه دسترسی کسب و کارهای بومی^۱

مأموریت دفتر امور بومیان ایالات متحده آمریکا^۲ (ONAA) به دنبال کسب اطمینان از این واقعیت است که بومیان آمریکایی، آلاسکا و هاوایی که به دنبال ایجاد، توسعه و گسترش کسب و کارهای کوچک هستند، دسترسی کامل به منابع و ابزارهای لازم برای توسعه و گسترش کسب و کارهای خود را از طریق برنامه های توسعه کارآفرینی اداره کسب و کارهای کوچک دریافت می کنند. دفتر

1. Native American Outreach Program

2. Office of Native American Affairs (ONAA)

امور بومیان ایالات متحده به دنبال آن است که با هماهنگی با سایر دفاتر اداره کسب و کارهای کوچک در امر تدوین سیاست ها و برنامه های خاص برای توسعه کسب و کارهای کوچک متعلق به بومیان مشارکت کند. این برنامه مشارکتی بر دستیابی کسب و کارهای کوچک به کمک های فنی و آموزشی تمرکز دارد. بنابراین، این دفتر از طریق توافق نامه های همکاری با سایر سازمان های دولت فدرال، برنامه های آموزشی را طراحی و اجرا می کند که فرصت های توسعه کارآفرینی را در اختیار کسب و کارهای کوچک متعلق به بومیان قرار دهد.

اهداف دفتر امور بومیان ایالات متحده عبارتند از: (۱) افزایش سواد مدیریتی، کارآفرینی و مالی در بخش وسیعی از جامعه بویژه بومیان؛ (۲) ارائه خدمات مشاوره به بومیان از طریق مشارکت با شعبه های توسعه اقتصادی و تجاری اداره کسب و کارهای کوچک؛ (۳) ایجاد امکان دستیابی به کسب و کارهای متعلق به بومیان معلول به خدمات آموزشی و مشاوره ای؛ (۴) انجام تحلیل های عمیق در زمینه تحقیقات بازار به منظور هماهنگی تلاش های بازاریابی با برنامه های اداره کسب و کارهای کوچک با تأکید ویژه در برنامه های اعطای وام و پیمانکاری برای دولت فدرال. خلاصه برنامه دسترسی کسب و کارهای بومی در جدول ۳۵ نمایش داده شده است. تعداد کسب و کارهای کوچک بومی که از بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹ مورد حمایت این برنامه قرار گرفته اند در جدول ۳۶ نمایش داده شده است.

جدول ۳۵. خلاصه برنامه دسترسی کسب و کارهای بومی

عنوان	دسترسی کسب و کارهای بومی
هدف	اطمینان از دسترسی کامل کسب و کارهای بومی به منابع و ابزارهای لازم برای توسعه و گسترش کسب و کارهای خود
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک بومی فعال در مناطقی همچون آلاسکا و هاوایی
مجریان	اداره کسب و کارهای کوچک و دفتر امور بومیان ایالات متحده
حمایت ها	برنامه های آموزشی با هدف افزایش سواد و مهارت های مدیریتی، کارآفرینی و مالی؛ ارائه خدمات مشاوره ای؛ برنامه های اعطای وام و تسهیل عقد قراردادهای پیمانکاری برای دولت فدرال

جدول ۳۶. عملکرد برنامه دسترسی کسب و کار بومی بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

سال	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸	۲۰۱۹
تعداد کسب و کارهای کوچک بومی تحت حمایت برنامه	۲۱۰۷	۲۲۰۹	۱۸۱۷	۳۱۹۲	۱۵۴۹	۲۱۲۵

۲-۷-۲. برنامه کمک های جبران سوانح^۱

قدرت بازگشت به فعالیت و عملیات توسط کسب و کارهای کوچک پس از وقوع یک بحران و فاجعه امری حیاتی است. بنابراین، باید اطمینان حاصل شود که اقتصادهای محلی در اسرع وقت می توانند موقعیت اولیه خود را به دست آورند و بار دیگر قادر به مشارکت در توسعه اقتصادی و ایجاد اشتغال هستند. اداره کسب و کارهای کوچک با همکاری سایر سازمان های دولت فدرال، صلیب سرخ ایالات متحده و دیگران سازمان ها به کسب و کارهای کوچک کمک می کند تا برای مقابله با شرایط بوجود آمده پس از یک سانحه یا بحران آماده شوند و این کار را از طریق فراهم آوردن وام های کم بهره برای صاحبان کسب و کارهای کوچک به انجام می رساند. علاوه بر تأمین منابع مالی برای جبران آسیب ها و خسارت های فیزیکی، اداره کسب و کارهای کوچک سرمایه در گردش را به صورت وام های سوانح اقتصادی^۲ (EIDL) برای کسب و کارهای کوچک و سازمان های غیر انتفاعی خصوصی فراهم می آورد. اداره کسب و کارهای کوچک با عمل به عنوان یک سازمان کمک به جبران نتایج حاصل از وقوع فاجعه برای قربانیان (بر اساس در بند ۷ قانون کسب و کارهای کوچک)، مسئول ارائه وام های ارزان قیمت، به موقع و کم بهره به آسیب دیدگان فاجعه است. به طور متوسط، این اداره هر ساله وام های جبران سوانح بالغ بر ۱ میلیارد دلار اعطا می کند و دارای یک سبد اعطای وام بالغ بر ۷ میلیارد دلار است.

برنامه ارائه وام جبران سوانح اداره کسب و کارهای کوچک، با ارائه کمک هزینه های جبران سوانح در قالب وام ها در مقایسه با سایر انواع کمک هزینه ها، به کاهش هزینه های جبران سوانح دولت

1. Disaster Assistance Program

2. Economic Injury Disaster Loans (EIDL)

فدرال کمک می‌کند. وام‌های جبران سوانح منبعی مهم برای تحریک اقتصادی در جوامع دارای محرومیت است و با ایجاد اشتغال و ایجاد ثبات در پایه‌های مالیاتی به محافظت از کسب و کارهای کوچک کمک می‌کند. بویژه کسب و کارهای کوچک توسط یک مشتری قوی تر یعنی دولت فدرال کمک می‌شوند. معمولاً کسب و کارهایی که در اثر سوانح آسیب می‌بینند، مشتریان خود را از دست می‌دهند. اداره کسب و کارهای کوچک با ارائه کمک‌های یکپارچه با کمک‌های دولت فدرال از این کسب و کارها محافظت می‌نماید. خلاصه برنامه کمک‌های جبران سوانح در جدول ۳۷ نمایش داده شده است. نسبت وام‌های سوانح که به صورت استاندارد و در زمان مناسب بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹ اعطا شده‌اند در جدول ۳۸ نمایش داده شده است.

جدول ۳۷. خلاصه برنامه کمک‌های جبران سوانح

عنوان	کمک‌های جبران سوانح
هدف	کسب اطمینان از اینکه کسب و کارهای کوچک پس از وقوع سوانح و بحران‌ها مجدداً به فعالیت خود بازمی‌گردند و در توسعه اقتصادی و ایجاد اشتغال مشارکت می‌کنند.
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک آسیب‌دیده در اثر وقوع سوانح طبیعی با بحران‌ها
مجریان	اداره کسب و کارهای کوچک
حمایت‌ها	فراهم آوردن وام‌های کم بهره برای صاحبان کسب و کارهای کوچک؛ تامین سرمایه در گردش به صورت وام‌های سوانح اقتصادی

جدول ۳۸. عملکرد برنامه جبران سوانح و بحران بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

سال	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸	۲۰۱۹
درصد وام‌های استاندارد در زمان مناسب	۱۰۰ درصد	۹۸ درصد	۹۶ درصد	۹۹ درصد	۹۷ درصد	۹۹ درصد

۸۲. برنامه‌های سیاستی حمایت از تجارب بین‌المللی و صادرات کسب و کارهای کوچک ۱-۸۲. برنامه تجارت بین‌المللی^۱

اداره کسب و کارهای کوچک از طریق تلاش‌های کارکنان، وام‌دهندگان، شرکا و دولت فدرال به پشتیبانی از صادرکنندگان در میان کسب و کارهای کوچک می‌پردازد و این کار را از طریق اعطای وام‌های تجارت بین‌الملل و برنامه‌های مشاوره تجارت بین‌المللی خود هدایت می‌کند. این اداره سه برنامه وام‌های تجارت بین‌الملل دارد که نیازهای تأمین مالی صادرکنندگان در میان کسب و کارهای کوچک را برطرف می‌کند: صادرات اکسپرس^۲، سرمایه در گردش صادرات^۳ و تجارت بین‌المللی^۴. اداره کسب و کارهای کوچک به ارائه خدمات مشاوره و آموزش در زمینه تجارت بین‌المللی و صادرات را از طریق مراکز کمک‌های صادراتی ایالات متحده^۵ (USEAC) برای کسب و کارهای کوچک می‌پردازد. این اداره تیم‌های صادراتی را که متشکل از شرکای خود، سایر سازمان‌های دولت فدرال و دفاتر منطقه‌ای و محلی خود است را هماهنگ می‌کند. آنها برای دستیابی کسب و کارهای کوچک به موفقیت در امر صادرات، مناسب‌ترین منابع مالی و خدمات آموزشی و مشاوره‌ای را فراهم می‌آورند. خلاصه برنامه تجارت بین‌المللی در جدول ۳۹ نمایش داده شده است.

جدول ۳۹. خلاصه برنامه تجارت بین‌المللی

عنوان	تجارت بین‌المللی
هدف	پشتیبانی از صادرکنندگان در میان کسب و کارهای کوچک
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک فعال در زمینه صادرات
مجریان	اداره کسب و کارهای کوچک و مراکز کمک‌های صادراتی ایالات متحده
حمایت‌ها	اعطای وام‌های تجارت بین‌الملل و برنامه‌های مشاوره تجارت بین‌المللی

1. International Trade Program
2. Export Express
3. Export Working Capital
4. International Trade
5. U.S. Export Assistance Centers (USEAC)

۲-۸-۲. برنامه توسعه صادرات ایالتی^۱ (STEP)

تقویت بنیه صادراتی کسب و کارهای کوچک و شفاف سازی روند صادرات آنها برای افزایش فروش و صادرات این کسب و کارها بسیار مهم است. شرکای اداره کسب و کارهای کوچک با همکاری دولت های ایالتی و منطقه ای از طریق برنامه توسعه صادرات ایالتی (STEP) به حمایت از توسعه صادرات کسب و کارهای کوچک می پردازد که شامل تسهیل شرکت در مأموریت های تجاری و سفرهای فروش در بازارهای خارجی، شرکت در نمایشگاه های صادراتی، آموزش و مشاوره بازاریابی بین المللی و آموزش صادرات به این کسب و کارها می باشد. علاوه بر اجرای برنامه توسعه صادرات ایالتی، اداره کسب و کارهای کوچک نقش مهمی در شبکه سازی منابع صادراتی ایفا می کند. نمایندگان مرکز تجارت بین الملل اداره کسب و کارهای کوچک^۲، نمایندگان مرکز کمک به صادرات ایالات متحده^۳ و مدیران محلی بازیگران اصلی این برنامه و راهبران اکوسیستم های محلی برای ارتقاء صادرات کسب و کارهای کوچک هستند. خلاصه برنامه توسعه صادراتی ایالتی (STEP) در جدول ۴۰ نمایش داده شده است. بازگشت سرمایه ناشی از اعطای گرنت به برنامه STEP طی سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹ (میلیون دلار) در جدول ۴۱ نمایش داده شده است.

جدول ۴۰. خلاصه برنامه توسعه صادراتی ایالتی (STEP)

عنوان	توسعه صادراتی ایالتی (STEP)
هدف	تقویت بنیه صادراتی و افزایش صادرات کسب و کارهای کوچک
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک فعال در زمینه صادرات
مجریان	مرکز تجارت بین الملل اداره کسب و کارهای کوچک و مرکز کمک به صادرات ایالات متحده
حمایت ها	تسهیل شرکت در مأموریت های تجاری و سفرهای فروش در بازارهای خارجی؛ شرکت در نمایشگاه های صادراتی، آموزش و مشاوره بازاریابی بین المللی و آموزش صادرات به کسب و کارهای کوچک

1. State Trade Expansion Program (STEP)
2. SBA's District International Trade Officers
3. U.S. Export Assistance Center

جدول ۴۱. عملکرد برنامه توسعه صادرات ایالتی بین سال های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹

۲۰۱۹	۲۰۱۸	۲۰۱۷	۲۰۱۶	۲۰۱۵	۲۰۱۴	
۵۴	۳۱	۳۲	۳۱	۳۳	۳۷	بازگشت سرمایه ناشی از اعطای گرننت (میلیون دلار)

۳-۸-۲. برنامه BusinessUSA

برنامه BusinessUSA در سال ۲۰۱۲ برای کمک به کسب و کارهای کوچک و صادرکنندگان از هر اندازه، راه اندازی شد تا این کسب و کارها بدون نیاز به ائتلاف وقت و منابع و درگیر شدن در بروکراسی های دولت فدرال، اطلاعات مربوط به برنامه های دولت فدرال را بیابند. این یک رویکرد حمایتی برای کسب و کارها و صادرکنندگان کوچک است که به ایجاد یک بستر مناسب و مشترک برای مطابقت نیازهای کسب و کارها با خدمات و برنامه های مربوط به آنها - صرف نظر از اینکه اطلاعات در کجا قرار دارد (وب سایت ها، مراکز تماس یا دفتر کدام یک از سازمان های دولتی) - کمک می کند. هر صاحب کسب و کار کوچکی که به دنبال کسب اطلاع از برنامه ها و خدمات دولت فدرال باشد، می تواند آن را در BusinessUSA بیابد. این اطلاعات طیف وسیعی از موضوعات نظیر برنامه های رشد و توسعه کسب و کارهای کوچک، تأمین اعتبار صادرات، خدمات مشاوره و آموزش برای کمک به فروش کالا و خدمات در خارج از کشور، برنامه های مختلف وام اداره کسب و کارهای کوچک، وام های مزرعه USDA و وام های شیلات NOAA را دربرمی گیرد. خلاصه برنامه BusinessUSA در جدول ۴۲ نمایش داده شده است.

جدول ۴۲. خلاصه برنامه BusinessUSA

عنوان	BusinessUSA
هدف	دسترسی کسب و کارهای کوچک و صادرکنندگان کوچک به اطلاعات مرتبط با برنامه های دولت فدرال بدون نیاز به ائتلاف وقت و منابع و درگیر شدن در بروکراسی های زائد
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک و صادرکنندگان کوچک
مجریان	اداره کسب و کارهای کوچک
حمایت ها	ایجاد دسترسی به اطلاعات طیف وسیعی از موضوعات نظیر برنامه های رشد و توسعه کسب و کارهای کوچک، تأمین اعتبار صادرات، خدمات مشاوره و آموزش برای کمک به فروش کالا و خدمات در خارج از کشور، برنامه های مختلف وام اداره کسب و کارهای کوچک، وام های مزرعه USDA و وام های شیلات NOAA

۹-۲. برنامه های سیاستی حمایت های حقوقی و قانونی از کسب و کارهای کوچک

۹-۲-۱. برنامه حمایت های حقوقی و قانونی^۱

دفتر دادرسی ملی^۲ (ONO) به موارد مرتبط با اجرای ناعادلانه قوانین و مقررات در رابطه با کسب و کارهای کوچک رسیدگی می کند. بر طبق قانون اجرای عادلانه قوانین و مقررات توسط کسب و کارهای کوچک^۳، دفتر دادرسی ملی با برخورداری از اختیارات نظارتی خود بر نحوه رفتار هر یک از سازمان های دولت فدرال با کسب و کارهای کوچک نظارت می کند تا اطمینان حاصل کند که با کسب و کارهای کوچک که مورد ممیزی یا بازرسی قرار می گیرند، بر اساس قانون رفتار می شود. مأموران دفتر دادرسی ملی نظرات خود را درباره شکایات صورت گرفته از کسب و کارهای کوچک

1. Ombudsman Program

2. Office of the National Ombudsman (ONO)

3. Small Business Regulatory Enforcement Fairness Act

دریافت می کنند و به عنوان واسطه بین آنها و سازمان های دولت فدرال عمل می کنند. نظرات دریافت شده از کسب و کارهای کوچک برای بررسی های سطح بالا به سازمان های دولت فدرال ارسال می شود و از این سازمان ها خواسته می شود که در عادلانه بودن اقدامات اجرایی خود در ارتباط با کسب و کارهای کوچک تجدیدنظر نمایند.

نسخه ای از پاسخ سازمان های دولتی توسط دفتر دادرسی ملی به صاحبان کسب و کارهای کوچک ارسال می شود. در بعضی موارد جریمه هایی که متوجه این کسب و کارها است کاهش یافته یا از بخشیده می شوند به گونه ای که تصمیمات اتخاذ شده به نفع صاحبان کسب و کارهای کوچک تغییر یابد. اعضای دفاتر منطقه ای دفتر دادرسی ملی برای شنیدن و ثبت نظرات صاحبان کسب و کارهای کوچک و نمایندگان کسب و کارهای کوچک در رویدادهای عمومی در سراسر کشور شرکت می کنند. علاوه بر این، دادرسان ملی مشاوره هایی را در مورد موضوعات حقوقی، قانونی و مالی مربوط به فعالیت کسب و کارهای کوچک از طریق اداره کسب و کارهای کوچک دریافت می کنند. دفتر دادرسی ملی نیز گزارش سالانه ای را برای ارزیابی فعالیت های اجرایی سازمان های دولت فدرال در رابطه با کسب و کارهای کوچک تهیه و برای اداره کسب و کارهای کوچک ارسال می کند. خلاصه برنامه حمایت های قانونی و حقوقی در جدول ۴۳ نمایش داده شده است.

جدول ۴۳. خلاصه برنامه حمایت های قانونی و حقوقی

عنوان	حمایت های قانونی و حقوقی
هدف	رسیدگی به موارد مرتبط با اجرای ناعادلانه قوانین و مقررات در رابطه با کسب و کارهای کوچک به صورت ویژه
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک
مجریان	اداره کسب و کارهای کوچک و دفتر دادرسی ملی
حمایت ها	ایفای نقش واسطه ای دفتر دادرسی ملی میان کسب و کارهای کوچک و سازمان های دولتی جهت رفع مشکلات فیما بین

۲-۹-۲. برنامه وکالت کسب و کارهای کوچک^۱

دفتر وکالت یک دفتر مستقل است که در اداره کسب و کارهای کوچک است. مأموریت این دفتر تشویق سیاست‌هایی است که از توسعه و رشد کسب و کارهای کوچک در ایالات متحده حمایت می‌کنند. کار دفتر وکالت کاهش بار مسئولیت‌هایی است که به موجب قوانین و مقررات دولت فدرال و سایر سیاست‌های کلان به صاحبان کسب و کارهای کوچک وارد می‌شود. دفتر وکالت به گونه‌ای مدافع منافع کسب و کارهای کوچک در مقابل قوانین و مقررات دولت فدرال است. این دفتر با همکاری کنگره، کاخ سفید، سازمان‌های دولت فدرال، دادگاه‌های فدرال و سیاستگذاران ایالتی و محلی بر حسب مورد، مشکلات و نگرانی‌های کسب و کارهای کوچک را برطرف می‌سازد. انجام تحقیقات اقتصادی، تجزیه و تحلیل سیاست‌ها و بررسی میزان دستیابی کسب و کارهای کوچک به حمایت‌ها و خدمات مورد نیاز، به شناسایی موضوعات مربوط با دغدغه‌ها و نگرانی‌های این کسب و کارها کمک می‌کند. مطالعه و مستندسازی چالش‌های پیش روی کسب و کارهای کوچک در ایالات متحده، اطلاعاتی را در اختیار سیاستگذاران قرار می‌دهد که برای تصمیم‌گیری بهتر نیاز است. خلاصه برنامه وکالت کسب و کارهای کوچک در جدول ۴۴ نمایش داده شده است.

جدول ۴۴. خلاصه برنامه وکالت کسب و کارهای کوچک

عنوان	وکالت کسب و کارهای کوچک
هدف	تشویق و تسهیل تدوین سیاست هایی که از توسعه و رشد کسب و کارهای کوچک در ایالات متحده حمایت می کنند.
گروه هدف	کسب و کارهای کوچک
مجریان	دفتر وکالت اداره کسب و کارهای کوچک
حمایت ها	همکاری با سایر بازیگران جهت کاهش بار مسئولیت هایی که به موجب قوانین و مقررات دولت فدرال بر دوش کسب و کارهای کوچک نهاده می شود. انجام تحقیقات اقتصادی، تجزیه و تحلیل سیاست ها و بررسی میزان دستیابی کسب و کارهای کوچک به حمایت ها و خدمات مورد نیاز

منابع و ماخذ

1. FY 2021 Congressional Justification and FY 2019 Annual Performance Report. U.S. Small Business Administration.
2. Strategic Plan: Fiscal Years 2018-2022. U.S. Small Business Administration
3. Federal Program Inventory (2013). U.S. Small Business Administration.
4. https://en.wikipedia.org/wiki/Small_Business_Administration
5. [https://en.wikipedia.org/wiki/Small_Business_Act_\(United_States\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Small_Business_Act_(United_States))

۶. کتابچه صد و ده حمایت از شرکتها و موسسات دانش بنیان. تدوین مرکز شرکتها و موسسات دانش بنیان. معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری. چاپ دوم، دی ۱۳۹۸

اداره کسب و کارهای کوچک در سال ۱۹۵۳ بر اساس قانون کسب و کارهای کوچک به عنوان یک سازمان مستقل از دولت فدرال برای کمک، مشاوره و حمایت از منافع و حل مشکلات کسب و کارهای کوچک ایجاد شد. مأموریت این اداره عبارت است از "حفظ و تقویت اقتصاد کشور از طریق سرعت بخشیدن به تأسیس و فعالیت کسب و کارهای کوچک و کمک به بهبود اقتصادی جامعه". این اداره از طریق شبکه گسترده ای از دفاتر خود و مشارکت با سازمان‌های دولتی و شرکت‌های خصوصی، خدمات خود را به کسب و کارهای کوچک در سرتاسر ایالات متحده ارائه می‌نماید. اداره کسب و کارهای کوچک چهار هدف استراتژیک را دنبال می‌نماید که در ذیل هر هدف تعدادی استراتژی قرار دارد. اهداف استراتژیک چهارگانه اداره کسب و کارهای کوچک عبارتند از: (۱) حمایت از افزایش درآمد و ایجاد مشاغل در کسب و کارهای کوچک؛ (۲) ایجاد یک اکوسیستم کارآفرینی مناسب و دوستدار کسب و کارهای کوچک؛ (۳) محافظت از کسب و کارهای کوچک در مقابل بحران‌ها و سوانح؛ (۴) تقویت ظرفیت‌ها و قابلیت‌های اداره کسب و کارهای کوچک به منظور ارائه خدمات کارا و اثربخش به کسب و کارهای کوچک.

U.S. SMALL
BUSINESS
ADMINISTRATION

